

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HONEY PHILLIPS

Seven Brides FOR Seven ALIEN Brothers

DRAKKAR

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

DRAKKAR

YEDİ UZAYLI KARDEŞE YEDİ GELİN

HONEY PHILLIPS

Telif Hakkı © 2022 Honey Phillips tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt, teyp veya herhangi bir bilgi depolama erişim sistemi de dahil olmak üzere grafik, elektronik veya mekanik hiçbir yolla kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Sorumluluk Reddi

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Mariah Sinclair
Lindsay York tarafından LY Yayıncılık Hizmetleri'nde düzenlendi

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u> Sonsöz
<u>Yazarın Notu</u>
<u>Diğer Başlıklar</u>
<u>Yazar Hakkında</u>

BÖLÜM 1

D Rakkar üçüncü analizin sonuçlarını kontrol etti ve memnuniyetle başını salladı. Sonuçlar aynıydı. Bir tanesini değiştirmişti Savaş alanında insan anatomisi için kullandığı anestezikler. İlk analiz güvenli olduğunu ve herhangi bir zararlı yan etkiye yol açmayacağını doğrulamıştı, ancak kaçınılabileceği riskleri asla almazdı ve testleri iki kez daha tekrarladı.

Artık tatmin olduğuna göre, iksiri üç küçük atomizöre damıttı ve laboratuvarına son bir kez bakmadan önce çantasına koydu. Her şey tam da onun tercih ettiği gibi düzgünce yerli yerine yerleştirilmişti. Kabaca şekillendirilmiş kaya duvarlar ile ekipmanlarının düzgün hatları arasındaki tezat, hayatının çoğunu benzer yaşam alanlarında geçirmiş olmasına rağmen onu her zaman eğlendirmiştir. Işıkları kararttı ve giriş tünelinden geçerek dışarıdaki kayalık platoya doğru ilerledi.

Sabahtan beri olduğu gibi kar yağıyordu ve neden insan gelin bulma maceralarında kardeşlerine eşlik etmeye karar verdiğini bir kez daha merak etti. Anestezi sağlayacağına söz vermişti - ama bunu basitçe teslim edebilirdi. *Merak*, diye karar verdi, eşler konusunu her düşündüğünde hissettiği kıskançlık duygusunu kabul etmeyi reddederek. Onun halkı yaşam bağlarına inanmazdı. Sadece ayarlanmış cinsel karşılaşmalar ve daha da dikkatlice ayarlanmış üreme fırsatları için bir araya gelirlerdi. Bunların hiçbirisi onun için mümkün değildi.

Arkani'nin geri kalanı kendi gezegeni olan Vizal'de yaşıyordu. On uzun yıl boyunca iki galaktik ittifak arasındaki toprak anlaşmazlığının konusu olmuştu

İkisini de halkı tanımıyordu. Çoğu savaşı yüksek sıradağlardaki mağaralarına kapanarak geçirmeyi tercih etmişti ama o mesafesini koruyamamıştı.

Savaşmayı seçmişti ve bu süreçte Arkani yaşam tarzına tamamen yabancı bir şey keşfetmişti - bir aile. Takımındaki diğer savaşçılarla kurduğu bağlar, halkıyla olan bağlarından daha güçlüydü. Komutan Artek, bu durgun gezegende, ekibi için bir ana üs olarak izole bir çiftlik satın alma niyetinde olduğunu açıkladığında, Drakkar izole varlığına geri dönmek yerine onlara eşlik etmeyi seçmişti.

Çiftlik şimdi önünde uzanıyordu, iki dağ sırası arasında uzanan uzun ve geniş bir nehir vadisi. Karla kaplı olsa bile - aşına olmadığı ve hâlâ hoşlanmadığı bir fenomen - güzel bir yerdi. Artek'in dağlarla çevrili bir yer seçmiş olmasına minnettardı. Amacına uygun ve ona izolasyon lüksü sağlayan bir dizi mağara bulabilmişti. Her ne kadar diğer savaşçılarla kurduğu ailevi ilişkiden keyif almaya başlamış olsa da, yine de sürekli başkalarının etrafında olmak ona zor geliyordu.

O zaman neden onlara eşlik ediyorum? Kanatlarını açıp uçarken soruya geri döndü. Daha önce de itiraf ettiği gibi, merak kesinlikle bir etkendi. Sadece gelin arayışıyla ilgili değil, dağ geçidinin diğer tarafındaki insan kasabasıyla ilgili de merak. Artek o kasabadan bir gelin seçmişti ve Drakkar onun seçiminden şaşırtıcı derecede etkilenmişti. Nelly, küçük gruplarındaki çeşitli kişilikleri yönetme yeteneğine sahip, yetkin ve zeki bir kadındı. Ama bundan da öte, Artek'e çok değer verdiği belliydi.

Belki de kıskançlığının kaynağı buydu - benzer bir ilişkiye hiç maruz kalmamıştı. Anne ve babasıyla tanışmıştı ama onları hiç birlikte görmemişti. Bildiği kadarıyla, onun doğumuyla sonuçlanan üreme sözleşmesini asla tekrarlamamışlardı. Arkani usullerine göre yetiştirilmiş, doğumunun birinci yıldönümüne ulaşmadan önce bir kreşe verilmişti. Kendi mağarasında yaşayacak kadar bağımsız olduğuna karar verilene kadar orada büyütülmüştü.

O sırada on üç yaşındaydı - fiziksel olarak bir yetişkine dönüşmeye başladığı yaş - ve aynı zamanda bir Arkani erkeğinin giderek saldırganlaştığı yaş. Bu saldırganlık onları hayatlarını yöneten gelenekleri geliştirmeye iten şeydi. Evinden bu kadar uzak bir gezegende bile onu hâlâ bağlayan gelenekler.

Çiftliğe vardığında kardeşlerini ahırlardan birinin içinde onu beklerken buldu. Benjar onun en küçük kardeşiydi - iyimser bir bakış açısına sahip neşeli bir erkek. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Nelly'nin gelin arayan askerlerle ilgili anlattığı tarihi bir hikâyeyi yeniden canlandırmak amacıyla bu işe kalkışmalarını öneren de oydu. Şimdi neredeyse heyecandan patlayacaktı.

Endark çok daha acımasız görünüyordu. Bir insan gelin, yarı Vultor için son umutsuz umuttu. Vultor soyu ona daha güçlü ve saldırgan bir forma geçme yeteneği sağlamıştı ama Endark kişiliğinin bu kısmı üzerindeki kontrolünü kaybetmeye başlamıştı. Sadece birkaç hafta önce Drakkar'ı görmeye gelmiş ve bu saldırgan dürtüleri kontrol altına almak için tıbbi bir çözüm aramıştı. Şimdiye kadar umut verici bir şey bulamamıştı. Vultor gizli bir türdü ve halka açık çok az kayıt vardı. Elde edebildiği sınırlı miktardaki bilgi, çoğu Vultor için bir eş bağının doğalarının bu yönünü kontrol etmeye yaradığını gösteriyordu.

Drakkar bir insan eşin aynı etkiyi yaratacağından emin değildi ama kardeşinin iyiliği için işe yarayacağını umuyordu. Endark ona, içindeki canavarı kontrol edemezse kendisini yok etmekten başka çaresi kalmayacağını söylemişti. Bir sıhhiyecisi olarak Drakkar kardeşini kurtarmak için elinden geleni yapardı ama bir savaşçı olarak kontrolsüz bir savaşçının ne tür zararlar verebileceğini de biliyordu. Benjar'a bakıp kaşlarını kaldırmadan önce elini kısa bir süreliğine Endark'ın omzuna koydu.

"Gelininizi elde etmek için hâlâ bu saçma planı uygulamaya niyetli misiniz?"

"Saçma bir plan mı?" Benjar dramatik bir hareketle elini göğsünün üzerine koydu. "Nasıl böyle bir şey söylersin? Bu mükemmel bir plan. Tarihi gerçeklere dayanıyor," diye ekledi dindarca.

Drakkar başını salladı ama tartışmaktan kaçındı. Benjar'ın da kendisi kadar iyi bildiğinden şüpheleniyordu ki, hikâyede bir miktar gerçeklik payı olsa da, yıllar içinde süslenip püslenmiş olduğuna şüphe yoktu. Ama eğer bu planın kardeşine yardım etme ihtimali varsa, tartışmaya girmeyecekti.

Atlar -Dünya'dan getirilen prototiplere dayanan melez hayvanlar- Endark yaklaşırken tedirgin bir şekilde ürktüler. Normalde sakin yaratıklar olduklarından, verdikleri tepki canavarının yüzeye ne kadar yakın olduğunu gösteriyordu. Endark, kızak raylarına bağladıkları vagon kutusunda yerini alırken Benjar başlarına geçti. Drakkar sürücü koltuğuna tırmandı, böylece kokusu Endark'inkini gizlemeye yardımcı olacaktı, ancak Benjar'a sadece bu havada uçmayı tercih etmediğini söyledi.

Ana çiftlik evinden bulundukları yeri yerleşim yerinden ayıran geçide doğru vadide ilerlerken kar yağmaya devam ediyordu ve o da tedirgin bir şekilde gökyüzüne baktı. Bulutlara bakarak, bunun Cresca'da haftalarca sürebilen kış fırtınalarından birinin sadece başlangıcı olduğundan şüphelendi. Vadiye döner dönmez mağarasına geri dönecekti. İç vücut ısısı, karın onu rahatsız etmemesini sağlayacak kadar yüksekti ama bu deneyimden zevk de almıyordu.

Geçit vadinin sonundan yukarı çıkıyor, sonra dağların uzak tarafındaki geniş, düz ovalara iniyordu. Wainwright kasabası geçidin tabanından sadece kısa bir mesafede bulunuyordu, ancak fırtına henüz geçidin bu tarafına ulaşmamıştı ve kızağı dağların eteklerine serpilmiş ağaçların arasında bırakmaya karar verdiler.

"Ben önden uçup gözlem yapacağım," dedi uçmaya hazırlanırken.

Benjar ona kuşkulu bir bakış attı. "Pek de göze çarpmıyorsun."

Omuz silkti. "Çoğu varlığın başını kaldırıp bakmaya zahmet etmediğini biliyorsun. İnsanların da farklı olduğundan şüpheliyim."

Ve eğer yaparlarsa, bir tepkiyi önleme yöntemi vardı.

Tedbiri elden bırakmamaya karar vererek, kasabayı incelerken bulutların kendisini gizleyebileceği kadar yüksekten uçtu. Kasaba onu etkilememişti. Binalar ahşap ve toprak tuğlaların bir karışımıydı ve mütevazı bir büyüklüğe sahipti. Halkı

Artık şehirler inşa etmiyorlardı ama tören binaları çok daha büyük ve etkileyiciydi. *İlkel*, diye düşündü iç çekerek.

Aşağıda büyük bir hareketlilik vardı ve tahmin ettiği gibi kimse tepeden bakmakla ilgilenmediğinden, gözlemlemek için alçaktan uçtu. Artek ona dansın yerini tespit etmenin kolay olacağını söylemişti ve haklıydı. Bir grup insan büyük binalardan birine yiyecek, bitki ve çeşitli süs eşyaları taşıyordu.

Binada hızlı bir taktik inceleme yaptıktan sonra kardeşlerinin yanına döndü ve bulgularını rapor etti. Endark hemen atomizerlerden birini kapıp kasabaya doğru yola koyuldu ve Drakkar içini çekti. Endark'ın henüz kontrolden çıktığına inanmıyordu, bir dişiye zarar vereceğine de inanmıyordu ama saldırgan bir erkekle karşılaşırса sonuç... talihsiz olabilirdi.

Benjar'a Endark'a göz kulak olacağına dair söz vererek bir kez daha gökyüzüne çıktı. Endark'ın görünüşünü gizlemek için hiçbir girişimde bulunmadan şehre doğru koşmasını izledi. Drakkar, kardeşi ilk binalara ulaştığında ve hızı yavaşladığında onu durdurmak için alçalmak üzereydi. Görünüşünü gizlemek için binaların arasındaki gölgelerde artan karanlıktan yararlandı ve Drakkar rahat bir nefes aldı.

Anladığı kadarıyla, insanların diğer türlerle çok az etkileşimi vardı ama Vultor aynı sistemdeki başka bir gezegenden geliyordu ve Cresca'ya da yerleşmişlerdi. Sonuç olarak, insanlar onlarla daha sık karşılaşmıyordu ve bu karşılaşmalar nadiren iyi sonuçlanıyordu. Eğer biri Endark'ı görürse, mutlaka bir alarm verecektir. Kardeşlerini savunmakta tereddüt etmese de, kaçınılması mümkünse insanlarla savaşmak gibi bir arzusu yoktu. Tüm Arkaniler savaşçılık eğitimi almıştı ama bu beceriler bireysel düellolar dışında nadiren kullanılırdı. Irkları, saldırgan dürtülerini kısıtlamayı öğrenmeden önce yok olmanın eşiğine gelmişti.

Endark'ın gizlice dansın yapıldığı büyük binaya doğru ilerleyişini izledi ama kardeşi oraya varmadan önce aniden durdu. Başını kaldırıp havayı kokladıktan sonra aniden hedefinden uzaklaştı. Sessizce arka tarafa doğru ilerledi.

demir bir çitle çevrili heybetli bir eve doğru ilerledi. Orada durdu, dikkati belli ki evin içindeki bir şeye odaklanmıştı. *Ya da birine*, Drakkar bundan şüphelendi.

Evin içinde birkaç ışık yanıyordu ve Drakkar hareketlilik belirtileri görebiliyordu ama Endark'ı buraya çeken her neyse, saklanıp izlemekten memnun görünüyordu. Drakkar, Endark'ın aptalca bir şey yapmayacağından emin olana kadar tembelce daireler çizerek kısa bir süre daha bekledi, sonra Benjar'ın tavan penceresinden kaybolduğunu görmek için tam zamanında ana binaya doğru uçtu. Girişini dehşet çığlıkları takip etmediğinden, Drakkar Benjar'ın da bekleyip izlemeye karar verdiğini varsaydı.

Güzel. Artık her iki kardeşini de bulduğuna göre, aşağı uçtu ve bulundukları yer arasındaki bir perakende binasının çatısına tünedi. Dağların üzerinden onlara eşlik eden kar nihayet kasabaya ulaşmaya başlamış, kanatlarının üzerine düşmüş ve neredeyse anında suya dönüşmüştü. *Ne kadar tatsız.* Sığındığı mağaraları üzüntüyle düşündü ama kardeşlerini terk etmeyecekti. Bunun yerine, insanların hareketlerini izleyerek kendini eğlendirdi.

Gürültücü bir ırktı, sürekli konuşurlardı - duyabildiği kadarıyla sözlerinin pek bir değeri yoktu. Görünüşe göre Artek'in gelini bir istisnaydı. Gözetlemeye devam ederken, yakındaki bir binanın ikinci katında bir perde kenara çekilirken bir ışık belirdi. Bir kadın orada durmuş, tıpkı onun yaptığı gibi aşağıdaki faaliyete bakıyordu.

Uzun altın rengi saçları omuzlarına dökülen, lamba ışığında en değerli metal gibi parıldayan güzel bir kadın. Ve sonra beklentilerine meydan okuyarak başını kaldırıp baktı. Karanlıkta onu göremeyeceğini biliyordu ama sanki gözleri buluşmuş gibi hissetti. Kadının gözleri derin, gizemli bir maviydi ve kendini onun kendisini gerçekten görebilmesini dilerken buldu.

Çok saçma. Yine de kız aşağıdaki sokağı izlemeye geri döndüğünde garip bir şekilde hayal kırıklığına uğradı. Diğer insanlara olan ilgisini kaybetmişti - onu çok daha büyüleyici buluyordu. Diğer dişilerin aksine, kat kat kumaşlarla kaplı değildi. Sadece ince mavi bir kumaştan yapılmış basit bir elbise vücudunu sarıyordu. Arkasındaki ışık sayesinde ince vücudunun hatlarını görebiliyordu - göğüslerinin dolgun kıvrımları dışında inceydi.

Arkani kadınları çocuk sahibi olmadıkları sürece göğüs geliştirmezlerdi. Diğer ırkların kadınlarının göğüslerinin daha belirgin olduğunu farkındaydı ama onları hiçbir zaman özellikle baştan çıkarıcı bulmamıştı. Ama bu dişiyle... Kendini o yumuşak kıvrımlara dokunmanın nasıl bir şey olacağını merak ederken buldu.

Bu fikri reddetmek, dikkatini ondan uzaklaştırmak için elinden geleni yaptı ama nafile. Gözleri sürekli pencereye ve orada durup onu izleyen kadına dönüyordu. Bir Arkani kadar yalnız görünüyordu ama bu ona yakışmıyordu. İnce omuzları çökmüş, yalnız ve bir şekilde savunmasız görünüyordu. Onu koruyacak birine ihtiyacı vardı...

Kardeşlerim gibi davrandığımı fark etti. Ama ben bir gelin aramıyorum.

Yine de, beklerken ona göz kulak olmak için yerleşti.

BÖLÜM 2

T kahkaha sesleri Kitty'nin küçük dairesinin penceresine kadar geliyordu. İnsanlar dansın bir parçası olan dansa gelmeye başlamışlardı bile.

Kendi sorunları da böyle bir dansta başlamış olsa da, Hasat Festivali'nin parlak renkli elbiselerine ve özenle hazırlanmış saç modellerine bakarken bir pişmanlık hissetmekten kendini alamadı. Acı dolu bir gülümsemeyle kendine baktı. Lola'nın telaşlı günlerinden biriydi ve geceliğini bile değiştirmemişti. Saçları hâlâ gevşek ve örülmemişti ve izlerken dalgınca uzun saç tellerini taradı.

Gecenin içinde bir şey dikkatini çekti ve başını kaldırıp karanlığa baktı. Hiçbir şey yoktu. Yine de, kendisinin de izlendiğine dair garip bir hisse kapıldı - hayır, izlenmiyordu - izleniyordu. Kendisini izleyen kimse olmadığını bilmesine rağmen bu düşünce onu gülümsetti.

Arkasına dönüp baktığında arkadaşı Pearl'ün geldiğini gördü, dul siyahı giymişti ve yanında da Kitty'nin dansa giderken giydiğine çok benzeyen dantelli mavi bir elbise giymiş kız kardeşi Ruby vardı. Tek umudu Ruby'nin kendisi kadar aptal olmayacağıydı. O dans Archie'yle tanıştığı yerd. Kendisinden epeyce büyüktü - ne kadar büyük olduğunu sonradan öğrenmişti - ve doğal olarak ona çekici gelen kendinden emin bir havası vardı.

Dansa girer girmez ona odaklandı. Annesinin gölgesinde kalmaya alışmış utangaç bir kız olarak, onun ilgisine kurak bir çiçeğin yağmura verdiği tepki gibi karşılık vermişti. Hatta onun evini ziyaret etmiş ve

annesini büyülemişti. Annesi ona iyi bir kız olmasını ve ona iyi davranmasını söylemişti.

Annesinin Archie'nin bekâretini aldığını öğrendiğinde dehşete düşmüş gibi davranmasına rağmen, Archie'nin neyi güzel bulduğunu bilip bilmediğini sık sık merak etmişti. Annesi onu evden kovmuş ve Archie ile birlikte kasabayı terk etmişti. Ona aşık olduğunu ve onun da kendisine aşık olduğunu düşünecek kadar aptaldı. Archie'nin cazibesi çabucak kaybolmuştu ama Archie iyi bir kız olmaya çalışarak onunla kalmaya devam etmişti - ta ki Archie'nin eve başka bir kız getirdiği güne kadar.

Archie'ye taparcasına bakan, çok güzel ve çok genç olan yeni kıza baktı ve midesi bulandı. Genç kızda kendi yansımasını o kadar net görebiliyordu ki. Belki Archie ondan sıkılacaktı, belki onu geride bırakıp Kitty'yi alacaktı, ama o anda her zaman bir başkasının olacağını biliyordu. Amy'yi uyarmaya çalıştı ama kız dinlemeyi reddetti, tıpkı Kitty'nin reddedeceği gibi.

Amy'nin söylediklerini Archie'ye söylemesinden korkarak, yıpranmış seyahat çantasını topladı ve gizlice dışarı çıktı, taşraya giden bir erzak arabasının arkasına saklandı. Archie'yi geride bıraktığı sürece nereye gittiği gerçekten umurunda değildi. Elbette erzak sorumlusu onu fark etmişti ama yaşlı ve nazik bir adamdı ve geçişi karşılığında ona yardım etmesine izin vermişti. Yol boyunca çeşitli küçük köylerde durarak batı ovalarına doğru ilerlediler. Wainwright uğradıkları son kasabaydı. Silas onunla kalmasını teklif etmişti ama yolculuk etmekten yorulmuştu ve küçük kasabanın görüntüsü, dost canlısı yüzleri ve eski moda yaşam tarzı hoşuna gitmişti. Yollara karşı huzurlu bir alternatif gibi görünmüştü. Ve Archie'nin onu asla bulamayacağı bir yer.

Onların yaşam tarzının ailesi olmayan bekâr bir kadın için çok fazla iş fırsatı sunmadığını hesaba katmamıştı. Sonunda bir barda çalışmaya başlamıştı ama Archie'yle gittiği pek çok yerden çok daha sakin ve az korkutucuydu, özellikle de Sam ona göz kulak olduğu için. Sam. İkinci hatası.

Wainwright'a ilk taşındığında ona karşı çok nazik davranmıştı. Ona salondaki işi vermiş ve bu daireyi bulmuştu. Bardaki müşteriler kontrolden çıktığında birkaç kez müdahale etti. Ve sonra başladı

onu eve bıraktı. Bunun için de minnettar olmuştu. Wainwright küçük bir kasaba olmasına ve yeterince güvenli görünmesine rağmen, gece geç saatlerde tek başına olmaktan hoşlanmıyordu. Ama Archie'yle yaşadığı deneyime rağmen, onun kendisinden ne istediğini anlamayacak kadar saftı.

Adam onu ilk öptüğünde donup kalmış, adamın hareketleri karşısında şok olmuş ve onu nasıl nazikçe bırakacağını bilememişti. Adam onun şokunu alçakgönüllülüğünün bir kanıtı olarak algılamış ve utangaçlığının kendisini cezbedtiğini söylemişti. Bu onu takibine devam etmekten alıkoymamıştı. Bir kez daha kendini ne yapacağını bilemez bir durumda bulmuştu. Adam ona karşı nazik olmakla kalmamış, aynı zamanda ona bir iş ve yaşayacak bir yer de sağlamıştı.

Eğer ona kızarsa ne yapabilirdi? İlerleyişi artarak devam etti, onu her seferinde biraz daha zorladı ve istediğini yaptığında onu övdü. Hatta ona onu sevdiğini bile söyledi.

Hamile olduğunu anladığında aslında çok heyecanlanmıştı. Ve tabii ki, Sam'in sonunda onunla evlenmeye karar vereceğine inanmıştı - Sam'in bu habere verdiği tepkiyle kabaca yıkılan bir hayaldi bu. Dehşete kapılmıştı ve o zaman Sam'in zaten bir karısı ve iki çocuğu olduğunu öğrendi. Midesinin bulandığını hissetti - sadece onun hakkında yanıldığı için değil, aynı zamanda diğer kadını ne kadar inciteceği için. Adam ona, çenesini kapalı tuttuğu sürece ona kalacak bir yer sağlamaya devam edeceğini söylediğinde, bunu kendi iyiliği için olduğu kadar karısının iyiliği için de yaptı.

Kilitteki anahtarın sesi onu anılarından uzaklaştırdı. Kapı açılıp Sam içeri girdiğinde yumruklarını sıktı. Küçük odaya baktı, ocağın yanındaki ipte kuruyan bebek bezlerini, küçük kanepenin üzerindeki temiz battaniye yığını ve lavabodaki tabak yığını görünce yüzü karardı.

"Senden gerçekten daha fazlasını beklerdim Kitty. Çalışmıyorsun - en azından burayı temiz ve düzenli tutabilmelisin."

Her zaman olduğu gibi, sesindeki onaylamayan nota midesini bulandırdı, ama çenesini kaldırdı.

"Lola'nın koliği var."

Kaşları daha da çatıldı.

"Çocuğu doğurmana asla izin vermemem gerektiğini biliyordum." Midesindeki çalkantı arttı.

"Kızımı istedim," dedi.

"Eğer yapmazsan hepimiz için daha iyi olur." Onu incelerken hatırladığı dost canlısı adamdan eser yoktu. "Ama yeterince bekledim. Odanızın ve pansiyonunuzun parasını ödeme zamanı geldi."

Tanrım, hayır. Adam fiziksel ilişkilerine devam etmekte ısrar etmeden önce bu durumdan bir çıkış yolu bulmayı umuyordu.

"Daha çok erken," dedi umutsuzca.

"Saçmalama. Benim zaten iki çocuğum var, unuttun mu?"

Hatırlatma karşısında irkildi. Nasıl bu kadar aptal olabilmmişti?

"Doğumdan sonra iyileşmenin ne kadar uzun sürdüğünü biliyorum. Sana altı hafta verdim. Zamanı geldi."

"Ben... Ben istemiyorum."

Adam ona kaşlarını çatı. "Daha önce hiç itiraz etmemiştin."

Aptallığının hatırlatılmasıyla yüzüne renk geldi. "Beni sevdiğini söylemiştin."

Güldü - çok az mizah içeren sert bir ses.

"Aşk mı? Aşk sadece bir bahane - arzularını kabul etmek istemeyenler için bir kurgu."

"Ama ben yapmadım..."

Durdu ama artık çok geçti. Yüzü daha da soğuklaştı. "Ne yapmadın?"

Beni istemiyor muydun? Sadece paramın peşinde miydin?" "Hayır!"

diye bağırdı.

Sevişmelerinden hiç zevk almamıştı ama onu sevmişti ve onu geri çevirmek istememişti.

"Bunu istemiyorum," diye fısıldadı adam kolundan tutup onu kabaca bedenine doğru çekerken.

"Neden olmasın? Daha önce yeterince hevesliydin."

İstekli mi? Hiç hevesli olduğunu sanmıyordu ama minnettar olmuştu ve belki de o bunu aynı şey olarak algılamıştı.

Neden Pearl'ün ona yardım etme teklifini kabul etmemişti? Kitty'ye başka bir yer bulması için yardım etmeyi teklif etmişti ama arkadaşlıklarından faydalanmak istememişti. Daha fazla zamanı olduğunu düşünmüştü.

Sam onun fısıltılı itirazlarını duymazdan gelerek önlüğünü boynundan sıyırdı. Bu bir şefkat gösterisi bile değildi ve sessiz gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye başladı. Sam onun şişmiş göğüslerinden birini tuttu, hassas tümseği acı verici bir şekilde kavradı ve güldü.

"Büyük memeli kadınlardan hoşlanırım. Bunlar neredeyse buna değer." Ama sonra parmaklarını meme ucunun etrafına sıkıştırdı. Küçük bir süt fışkırdı ve elini kızın elbisesine silerken iğrenmiş bir ses çıkardı. "O kısmı unutmuşum. Çocuğu süttten kesmeye başlasan iyi olur."

Bebeğini beslemekten vaz mı geçecekti? Kadın itiraz etmeye başladı ama adam onu dinlemiyordu, elleri kadının kalçalarının arasında hoyratça ilerliyordu.

"Umarım hâlâ beni memnun edecek kadar sıkıdır."

Yanaklarından daha fazla gözyaşı damladı ve kendini pencereye doğru bakarken buldu, kimsenin onu kurtarmaya gelmeyeceğini bilse de birinin onu kurtarması için dua ediyordu.

Kanatlı devasa bir figür odaya daldı, pencereyi ve duvarın büyük bir kısmını kırdı. Teni bakırımsı altın rengindeydi ve gözleri gümüş bir ışıkla parlıyordu. O bir melek miydi? Sam'in elini tutup ondan uzaklaştırdı ve Sam kırılan kemiğin belirgin çatırtısını duydu. Sam uludu ama melek onu duymazdan gelerek yakasından yakaladı ve açıklıktan içeri fırlattı. Bir çatırtı daha duyuldu ve Sam'in çığlıkları kesildi.

aniden. Duvara doğru koştuğunda Sam'in aşağıda, bacağı garip bir açıyla karda yattığını gördü.

"Onu... onuldrdn m?" diye fısıldadı, meleği açıklıkta ona katılırken, büyük vücudu, açıklığa giren karlı havaya rağmen onu ısıttığını hissedebileceği kadar ısı yayıyordu.

"Hayır. Hâlâ nefes alıyor. Yeterli tıbbi bakım alırsa yaşayacaktır." Sesi soğuk ve tarafsızdı.

"Umurunda değil mi?"

"Hayır. Bunu neden yaptığınızı anlamıyorum. O sana saldırdı." Adamın yüzünde okuyamadığı bir ifade belirdi. "zr dilerim. Yaklaşımlarının hoş karşılanmadığını fark etmem çok uzun sürdü."

Adamın sıcak ve hafif sert parmakları gğsnnzerinde nazıkçe gezindi. O kadar nazikti ki, adamın çıplak tenine yayılan kırmızı izleri takip ettiğini fark etmesi bir an aldı. Kızardı ve elbisesini tekrar yerine çekmeye çalıştı.

"Senin hatan değildi."

"Bir savaşçı her zaman kendinden daha zayıf olanları korur." Sözlerinde neredeyse ayinsel bir nitelik vardı ve ona meraklı bir bakış attı.

"Sen koruyucu melek

misin?" şaşırmış

görünüyordu.

"Melek mi? Bu dini bir figür m?"

"Evet. Ben küçükken Pazar okuluretmenim bize koruyucu meleklerden bahsetmişti. Bizi korumak için buraya geldiklerini. Ama onları genellikle görmediğinizi söylemişti," dedi kuşkuyla.

"Sanırım haklı," dedi kuru bir sesle. "Ben senin o meleklerinden biri değilim. Benim adım Drakkar. Ben Arkani'yim."

"Bu da ne?" diye sordu.

"Benim halkım. Vizal'de yaşıyorlar."

"Sen bir uzaylı mısın?"

Birden başının döndüğünü hissetti. Bir grup uzaylının Josiah Wainwright'ın dağ geçidinin diğer tarafındaki çiftliğini satın aldığını biliyordu. Hatta ziyarete geldiklerinde iki tanesini görmüştü ama hiçbiri bu erkeğe benzemiyordu. Kocaman kanatlara daha yakından baktı ve derisinin metalik pullarla kaplı olduğunu fark etti. Gümüş gözleri artık parıldamıyordu, koyu renkli yarık benzeri göz bebekleri olduğunu görebiliyordu. Alnının her iki yanında iki küçük boynuz çıkmıştı. Adam kaşlarını çatana kadar bir adım geri attığını bile fark etmedi.

"Melek olmayabilirim ama sana zarar vermek gibi bir niyetim yok," dedi sert bir sesle.

Suçluluk duygusu hemen üzerine çöktü ve kendini tekrar öne çıkıp özür dileyen bir eli onun koluna koymaya zorladı - çok sıcak, çok sert bir kol.

"Biliyorum. Özür dilerim."

Özür otomatikti ama gerçeği söyledi. Adamın onu incitmek niyetinde olduğuna inanmıyordu. Elbette daha önce de yanılmıştı.

"Ben Kitty, bu arada. İçecek bir şey ister misiniz?" diye sordu, meleklerin - uzaylıların- ne içtiğini merak ederek. "Belki biraz kahve..."

Sadece yemek pişirmek için değil, aynı zamanda daireyi ısıtmak için de kullanılan küçük ocağa bakarken sözleri kesildi. Uzaylının dramatik girişi ocağı küçük kaidesinden düşürmüştü ve emniyet şalteri devreye girmişti. Artık ısı üretmiyordu ve sobanın aldığı hasara bakılırsa bir daha asla ısı üretemeyeceğinden şüpheleniyordu. Drakkar'ın bedeninin sıcaklığına o kadar yakın duruyordu ki odanın sıcaklığının ne kadar hızlı düştüğünü fark etmemişti. Duvardan içeri doğru esen kar henüz erimemişti bile.

"Olamaz," diye fısıldadı.

"Ne oldu?" diye sordu hemen.

Dudağını ısırды. Onun yardım etmeye çalıştığını biliyordu ve verdiği zarardan kendisini sorumlu hissetmesini istemiyordu.

"Önemli bir şey değil."

Bakışları keskinleşti.

"Korkunç bir yalancısın. Bunu takdire şayan bir özellik olarak görüyorum. Şimdi bana doğruyu söyle."

"Sadece..." Odanın içinde belli belirsiz bir hareket yaptı. "Burada daha fazla yaşayabileceğimi sanmıyorum."

"Bu da iyi oldu. İnsan erkek ben burada yokken geri dönmeye karar verebilir."

Adamın yüzünde tuhaf bir ifade belirdi ama kız ne yapabileceğine karar vermekle o kadar meşguldü ki fazla dikkat etmedi.

"Ne yapacağım ben?" diye fısıldadı, ona olduğu kadar kendine de. "Ailen yok mu?"

"Hayır."

Başını salladı. "O zaman seni koruyacağım."

Ona bunun gerekli olmadığını söylemek için ağzını açtı ama o daha konuşmadan adam mavi bir parfüm şişesine benzeyen bir şeyi yüzüne doğru kaldırdı. Çiçeklerin kokusu kafasını doldurdu ve dünya kayıp giderken kollarının onu sardığını hissetti.

BÖLÜM 3

I *seni koruyacaktır.*

Kelimeler Drakkar'ın kafasında yankılandı. Onu bu hale getiren neydi? böyle bir yemin? Yine de, kollarındaki çaresiz kadına bakarken, bu sözleri inkâr edecek gücü kendinde bulamadı. Ama verdiği sözü nasıl yerine getirecekti? Tiksintiyle odanın etrafına bakındı. Güvenli olsa bile, onun narin güzelliği için uygun bir ortam değildi.

İnimde güvende olur, diye düşündü, sonra dondu kaldı. Hiç kimse bir Arkani ininin içini göremezdi. İnlerini kreşten ayrıldıklarında alırlardı ve o andan itibaren alan yalnızca onlara aitti. Diğer Arkanilerle her türlü etkileşim ortak bir ortamda gerçekleşirdi. Büyük tören alanlarının yanı sıra, ara sıra yüz yüze görüşmek için kullanılabilecek daha küçük yerler de vardı. Her yıl eğitimine başlamadan önce öğretmeniyile buluşmak için bunlardan birini kullanmıştı. Savaşçı eğitimi sırasında uygulama arenasında başka erkeklerle de karşılaşmıştı.

Ancak ne hocası ne de savaşçı arkadaşlarından herhangi biri onun inini ziyaret etmişti, ne de o onlarınkini. Ayarlanmış çiftleşmeler bile tarafsız bir yerde gerçekleşirdi. Arkani'lere inlerinin mahremiyetini korumaları öğretilmişti ama yine de bu dışının varlığına hiçbir itirazı olmadığını fark etti. Aslında, onu uyku alanını süsleyen zengin kumaşların arasına sokulmuş ya da arka mağaradaki ısıtılmalı banyo havuzuna adım atarken görebiliyordu.

Büyük bir şokla, vücudunun bu görüntülere tepki vermeye başladığını hissetti. Vedik'i büyümeye, vücudunun içinde nabız gibi atmaya başladı ve bu

Çiftleşmeye hazırlanmak için deri kalınlaşır.

Hayır! Hayır!

Kadını hızla kumaş yığınlarıyla kaplı kanepeye yerleştirdi ve uzaklaştı ama uzaklaşır uzaklaşmaz kolları soğuk ve boş hissetti. Onu hemen tekrar kucağına almamak için kendini zorlaması gerekti. Küçük odada ileri geri üç adım attı, vücudunu kontrol altına alırken her adımda ona geri dönme dürtüsüyle savaştı.

Tanrılar aşkına, benim sorunum ne?

Arkaniler sık sık çiftleşmezlerdi ama her yıl kısa ve ateşli toplantılar için bir araya gelirlerdi. Savaşa katılmak için halkını terk ettikten sonraki ilk birkaç yıl içinde bu dürtüyü hissetmiş ama her zamanki disipliniyle bastırmıştı. Sonunda neredeyse yok olmuş, sadece ara sıra rüyalarında su yüzüne çıkmıştı. Ancak bu rüyalar, vücudunda dolaşan ihtiyacın soluk bir gölgesiydi. Neden şimdi? Ve neden bu kadınla?

Loş odada bile altın sarısı saçları parıldayan kadına baktı ve onun titrediğini gördü. *Lanet olsun.* Kendi düşüncelerinde o kadar kaybolmuştu ki hızla düşen sıcaklığı unutmuştu. Vücudunun sıcaklığının onu soğuktan koruyabilmesi için hemen onu tekrar kucağına aldı. Onu bir kez daha doğru yerde bulmanın verdiği rahatlamayı görmezden gelerek, kanepeden aldığı kumaşın bir kısmıyla üzerini örttü ve volta atmaya devam etti.

Onu inine götüremezdi - götüremezdi - ama onu nasıl koruyacaktı? Çevresindeki yoksulluk ve tacizci erkeğin varlığı göz önüne alındığında, kasabada başvurabileceği kimse yok gibi görünüyordu. Keşke Nelly hâlâ kasabada yaşıyor olsaydı...

Tabii ki. Onu çiftlik evine götürebilirdi. Nelly'nin hemcinsi bir dişiye bakacağından emindi. Ve... istediği zaman onu orada görebilirdi.

Bu fikirden memnun kalan adam onu duvardaki açıklığa doğru taşımaya başladı, sonra duraksadı. Nelly giysiler ve kişisel eşyalarla gelmişti. Dişisi de aynı şeyi ister miydi? Odanın etrafına küçümseyici bir bakış attı -

Değerli hiçbir şey görünmüyordu ama odanın arka tarafında bir kapı vardı. Belki de orada sakladığı başka eşyaları vardı.

Kapı küçük bir koridora açılıyordu. Bir tarafta küçük ve oldukça ilkel bir banyo tesisi vardı. Diğer taraftaki oda çok büyük değildi, alanın çoğunu bir yatak kaplıyordu, ancak duvardaki kancalardan sarkan bazı giysiler de vardı. Onları almaya gittiğinde yumuşak bir ses duydu. Döndü ve herhangi bir tehlike işareti ararken pençeleri ortaya çıktı. Ancak ses tekrarlanana kadar kaynağını bulamadı. Yatağın üzerindeki küçük kumaş sepetine hiç dikkat etmemişti ama yaklaştığında sadece bir kumaş yığınının bakmadığını fark etti. Sepetin ortasında küçük, pembe bir yüz duruyordu.

Bir çocuk.

Bebek birkaç haftalıktan daha büyük olamaz. Tacizci erkek babası mıydı? Narin dışisine saldıran erkeğe duyduğu öfke, şimdi içini kaplayan öfkenin yanında hiç kalıyordu. Sadece bir dişiyi taciz etmekle kalmıyor, çocuğunun annesini de taciz ediyordu. O piçin başka bir dişiye elini bile sürmemesini sağlarken dişiyi burada bırakmalıydı. Ama bu canice niyetini gerçekleştiremeden bebeğin gözleri açıldı. Kocaman koyu mavi gözler doğrudan ona baktı ve sonra bebek gülümsedi.

Aynı haklılık duygusu onun da üzerine çöktü.

"Seni de koruyacağım küçüğüm," diye yemin etti.

Çocuk onun ininde güvende olacaktı... *Hayır*. İkisini de çiftliğe götürecekti. Nelly bir çocuğa bakmak için ondan çok daha donanımlı olurdu.

Bebek yine o küçük yumuşak sesi çıkardı ama sonra gözleri kapandı. Durumun daha pratik yönlerine dönerken rahat bir nefes aldı. İkisini de kolayca taşıyabilecek olsa da, en azından bir elinin boşta olmasını tercih ederdi. Yatağın üzerine oturarak, bebeğe uzanırken dışısını bir koluyla kucakladı. Başını dikkatlice destekleyerek onu kumaş yuvasından çıkardı. İnanılmaz derecede küçük ve narindi. Karmaşık operasyonlar gerçekleştirmişti ve elleri hiç titrememişti. Şimdi bu kırılgan çocuğu tutarken titreme tehlikesi geçiriyorlardı.

Bebegın gözleri bir an için titreşerek açıldı ve panikle ağlamasını bekleyerek dondu kaldı. Bebek yine gülümsedi ve onu dışisinin göğsüne yerleştirdiğinde gözleri kapandı. İkisinin etrafına dikkatlice bir kumaş parçası sararak bebeği rahatça yerinde tuttu. Güvenli olduğundan emin olmak için iki kez kontrol ettikten sonra ayağa kalktı.

Bir rüzgâr ön odanın kapısını açtı ve yemin etti. Fırtınanın şiddeti giderek artıyordu ve zamanı tükeniyordu. Kancalardan bir avuç giysi ve onların altındaki rafta duran küçük, düzgünce katlanmış giysilerden birkaçını aldı. Onları kadın ve çocuğun yanına yerleştirdi, ardından buz gibi havadan tamamen korunduklarından emin olmak için yataktaki örtülerden birine sardı ve diğer odaya döndü.

Duvarı açtığı delikte durakladığında aşağı baktı ve tekrar küfretti. Erkek artık karın içinde yayılmamıştı. Sürüklendiğini gösteren izleri görebiliyordu ama onu avlayacak zamanı yoktu. Bunun yerine kanatlarını açtı ve havaya sıçradı.

Kardeşlerini ve gelinlerini hatırladığında dağ geçidine doğru geri dönüyordu. Aralarındaki sadakat bağı onların sağ salim dönmelerini sağlamasını gerektiriyordu ve içini çekerek kızağın beklediği yere doğru geri döndü. Bilinci yerinde olmayan bir kadın çoktan arabanın yatağındaki samanların arasına sokulmuş ve battaniyelerle örtülmüştü ama Benjar ya da Endark'tan hiçbir iz yoktu.

Bir sorun mu çıkmıştı? Kasabaya doğru baktı ama hâlâ karanlık ve sessizdi, sonra kucağındaki kadın ve çocuğa baktı. Yardımına ihtiyaç duyulmadıkça onları bırakmayacaktı. Beklemek için kızağın bankına oturdu.

Benjar kısa bir süre sonra elinde başka bir dişiyle göründü ama Drakkar'ın yüküyle daha çok ilgileniyor gibiydi. Birkaç sorudan fazlasını soramadan Endark onlara doğru koşmaya başladı ve Drakkar rahat bir nefes aldı.

Artık iki erkek kardeşi de burada olduğuna göre, dışisini ve çocuğunu koruma ihtiyacı daha öncelikliydi. Üstlerinin örtülü olduğundan emin olmasına ve onları vücudunun sıcaklığına sıkıca bastırmasına rağmen, insanlar kırılıyordu. Onları mümkün olduğunca çabuk kapalı bir ortama sokması gerekiyordu.

"İkiniz de güvende olduğunuza göre, ben dağlara dönüyorum."

Benjar'a başıyla selam verdi ve Benjar'ın itirazına aldırmadan uçmaya başladı.

Dağlara yaklaştıkça rüzgâr ve kar daha da artıyordu. Kanatlarının gücüne rağmen dağ geçidinin üzerinden uçarken kendini bir o yana bir bu yana savrulurken buldu. Fırtınanın şiddeti artmaya devam ediyordu ve çiftlik evi vadinin daha aşağısındaydı, şu anda dönen beyaz bulutlar tarafından gizlenmişti. Mağaraları daha yakındı ve onlara fırtınaya karşı daha çabuk barınak sağlayabilirdi. Arkani içgüdüleri buna karşı çıkmalıydı ama inine doğru uçarken bunun yerine derin bir tatmin duygusuyla doldu.

BÖLÜM 4

Lola'nın ığlığı Kitty'nin uykusunu böldü ve ona gitmek için uyanmaya çalıştı ama vücudu sıcak ve ağırdu. Bu his ama hareket edemiyordu. Gözleri bile açılmak istemiyordu.
Neyim var benim?

Lola'nın çığlıkları daha da yükseldi ve paniklemeye başladı, ama sonra geceliğini kenara iten parmakları hissetti - garip ama tuhaf bir şekilde tanıdık gelen parmaklar. Meme ucunu sıkıca kavrayan parmaklar Lola'yı hemen susturdu ve Lola rahat bir nefes aldı.

Tekrar gözlerini açmaya çalıştı ve bu sefer gözleri ona itaat etti. Meleği başında durmuş, göğsünde emzirdiği bebeğe bakarken gözleri parlıyordu. Onun üzerinde bu şekilde dururken daha da heybetli görünüyordu, metalik teni ateş ışığında parlıyordu.

Ateş ışığı mı? Dairesinde şömine yoktu. Panik geri dönmeye başladı.

"Neredeyim ben?"

Sesi yumuşak ve titrek çıkınca kaşlarını çattı ve gözleri kızın yüzüne kaydı.

"İyi değil misin?"

"Ben... Bilmiyorum. Sadece garip hissediyorum - sanki vücudum hareket edemeyecek kadar ağırmış gibi."

Hâlâ kaşlarını çatarak elini başının üzerine koydu, sonra iki parmağıyla boynundaki nabza dokundu. Bu işte çok profesyonelce bir şeyler vardı.

Aklına bir düşünce gelmişti. "Sen bir doktor melek misin?"

"Size bir melek olmadığımı zaten söyledim. Ben -"

"Drakkar. Şimdi hatırladım."

Hayal mi görüyordu yoksa adını söylediğinde adamın gözlerindeki parıltı artmış mıydı? O daha karar vermeden, adam arkasını dönüp küçük bir tarayıcı aldı ve vücudunda gezdirmeye başladı. Neredeyse çıplak olan vücudunu bir anda fark etti. Üzerinde sadece odasında giydiği ince gecelik vardı. Yırtık yakası emzirebilmesi için aşağı çekilmişti ama diğer tarafı da aşağı kayıyordu ve ince pamuk vücudunu gizlemek için çok az şey yapıyordu. Ancak taramasını tamamlarken tavrı klinik olarak kaldı.

"Doktor Drakkar mı?"

Tarayıcıya kaşlarını çatarak bakarken, "Tıp eğitimi aldım," diye itiraf etti. "Endişelenecek bir durum yok. Muhtemelen küçük boyutunuz nedeniyle anesteziye daha güçlü tepki verirsiniz."

"Anestezik mi? Mavi şişedeki şey bu muydu?" Lola dudaklarını şapırdatırken gözleri büyüdü. "Olamaz. Peki ya bebek? Ona zarar verecek mi?"

Elini kaldırmaya başladı, cevap verdiğinde heyecanlandı ama Drakkar elini yakaladı.

"Merak etmeyin. Bu ona zarar vermez."

"Nereden biliyorsun?" Elini kurtarmaya çalıştı ama o nazik ama kesinlikle amansız tutuştan kaçmak mümkün değildi. "Aman Tanrım - bunu ona da mı verdin?"

"Uyumadım. Biz gelene kadar gayet doğal bir şekilde uyudu." Yüzünde garip bir şekilde pişmanlık dolu bir ifade belirdi. "Ancak buraya varır varmaz uyandı ve beslenmeye hazır olduğunu açıkça belli etti."

Sesi sinirli olmaktan ziyade eğlenmiş gibiydi.

Mutlu bir şekilde emzirdiği kızına baktı, iç çekti ve elini ondan çekmeye çalışmaktan vazgeçti.

"*Burası* neresi?"

İlk kez çevresine baktı. Burası bir tür mağaraya benziyordu, kaya duvarlar başının üzerinde yükseliyordu. Duvarlardan birinde bir nişin içine sıkıştırılmış devasa bir yatağın yastıklarına yaslanmıştı. Yatak zengin, derin renklerde görkemli kumaşlarla kaplıydı - altın işlemeli kraliyet mavisi ipek, bordo jakar, altın saten ve daha pek çok şey.

Uzak duvarda kayadan oyulmuş bir şömine ve iki yanında minderli banklar vardı, ancak sağdaki duvarda tek sandalyeli güzel oyulmuş ahşap bir masanın arkasında yüksek teknolojili bir mutfak ünitesi de vardı. Masanın üzerinde gerçek mumlar bulunan kristal bir avize asılıydı ancak yapay aydınlatma da duvarların dibinde yumuşak bir parıltı yaratıyordu. Daha zengin kumaşlar odanın her iki tarafındaki açıklıkları kaplıyordu.

Drakkar görünüşte tarayıcıyı tekrar yerine koymak için arkasını döndü ama duruşu sertleşmişti.

"Burası benim sığınağım. Seni buraya getirdim çünkü sana koruma sözü verdim."

Evet, şimdi onun bunu söylediğini hatırlıyordu. Sözleri onu rahatlatmıştı ama sözlerinde ciddi olduğuna ikna olmamıştı. Onu koruyacağına söz verip de sözünde durmayan ilk kişi kesinlikle o olamazdı.

"Ve çözümünüz bu muydu?" diye sordu şüpheyle, tekrar etrafına bakarak.

Mekânın kendisine bir itirazı olduğundan değil - odalarından çok daha büyük ve çok daha güzeldi - ama mağara neredeydi? Kasaba ne kadar uzaktaydı? Ve en önemlisi, karşılığında ne bekleyecekti?

Sırtını hâlâ ona dönmüştü ve sesi hâlâ sert çıkıyordu. "Seni çiftlik evine götürmeyi düşünüyordum. Nelly'ye."

Bu düşünce midesini bulandırdı. Dükkân sahibinin kızıyla elbette etkileşime girmişti ama Nelly ona karşı her zaman iyi davranmış olsa da kesinlikle arkadaş değillerdi. Nelly'nin de ona aynı gözle baktığından şüpheleniyordu.

Kasabadaki çoęu kadının yaptığı gibi - ahlaksız, dūřmūř bir kadın olarak - Ama kendi suçluluk duygularını yansıtıyor da olabilir. Ama yanılıyor olsa bile, yanında bir bebekle, yalnız ve yoksul bir halde kadının kapısına dayanma dūřūncesi içini burktu. Bařka bir alternatif olmalıydı.

Etrafına tekrar bakarken elini yatağı kaplayan yumuşak kumaşın üzerinde gezdirdi. Maęara sıcak ve korunaklıydı ve burada kendini güvende hissediyordu. Ve hâlâ ona sırtını dnmūř olan Drakkar sözünü tutmak için elinden geleni yapmıştı. Belki biraz daha kalmasına izin verirdi, ne yapacağını anlamasına yetecek kadar uzun bir süre. Ama karşılığında ne bekleyecekti?

"Beni kendine saklamak istemedin mi?"

Soru onun niyet ettiğinden daha ağlamaklı çıkmıştı ve adam hemen dönerek kanatlarını ırttı.

"Ben yle bir şey söylemedim - ama bu mümkün değil."

Kalbi sıkıştı. Elbette, bu kadar çekici bir erkeğin zaten bir hayatı olacağını bilmeliydi.

"Anlıyorum. Sen evlisin."

"Ne? Tabii ki yok. Benim eşim yok - gelinim yok. Benim halkım bir erkekle bir kadın arasında hayat bağı olduğuna inanmaz."

"Ah." Bakışları tekli sandalyeye kaydı. "Kulağa çok yalnız geliyor."

"Yol bu."

"O zaman madem yalnızsın, belki... Yani, Lola ve ben birkaç gün kalsak sorun olur mu? Sadece bundan sonra ne yapacağıma karar verecek zamanım olana kadar," diye ekledi aceleyle.

Birden gülümsedi, çok keskin dişlerinin beyaz parıltısına rağmen şaşırtıcı derecede çekici bir gülümsemeydi.

"Korkarım başka seçeneğimiz yok. Bir kar fırtınasının ortasındayız ve ben bile bu koşullar altında uçmakta zorlanıyorum."

"Uçmak mı?" Kızın gözleri heyecan ve dehşet karışımı bir duyguyla adamın kanatlarına kayd. "Yani bizimle mi uçtun?"

"Evet." Tereddüt etti. "İnim dağların tepesinde. Oraya varmanın tek yolu bu."

"Anlıyorum." Derin bir nefes aldı ve ona gülümsedi. "Uyuyakaldığım için özür dilerim. Uçmak kulağa çok heyecan verici geliyor."

"Bir dahaki sefere uyanık olacaksın."

Sesinde tuhaf bir nota vardı ama Lola bunu çözemedi onun dikkatini dağıttı. Bebeğin emmesi yavaşlamıştı ve Lola otomatik olarak uzanıp onu diğer göğsüne götürdü. Mağarayı hırıltı ile mırıltı arasında bir yerde garip bir ses doldurdu ve başını kaldırdığında Drakkar'ın açıkta kalan göğsüne baktığını gördü, son bir damla süt hala kırmızı, şişmiş bir meme ucuna yapışmıştı. Ona doğru eğilirken gözleri gümüş renginde parlıyordu.

BÖLÜM 5

D Rakkar, Kitty'nin nefesinin kesildiğini duyduğunda eli Kitty'nin göğsünün cazip kıvrımından sadece birkaç santim uzaktaydı. Her nasılsa bu yumuşak ses dikkatini kızın yüzüne çekecek kadar ihtiyacına nüfuz etti. Gözleri irileşmişti ve dehşete düşmüş gibi görünmese de bakışlarında onu vicdan azabıyla dolduracak kadar korku vardı. Kendini yataktan bir adım uzaklaşmaya zorladı.

"Özür dilerim," dedi sertçe. "İnsan üremesi beni büyülüyor ama benden korkmanıza gerek yok."

Gerçeğin sadece bir kısmı olsa da gerçek buydu. Nelly'nin yaklaşan doğumuna hazırlanmak için süreci araştırıyordu. Ama ona dokunmak istemesinin nedeni sürece duyduğu klinik ilgi değildi. Bu küçük dişi neden bu kadar çekiciydi?

Kız başını sallayarak onu rahatlattı ve yırtık elbisesiyle açıkta kalan göğüslerini örtmeye çalışırken utangaç bir gülümseme takındı.

"Sizin halkınız - Arkani halkı - çocuklarını emzirmiyor mu?"

"Kısa bir süre için yapıyorlar ama çocuğu kreşe hazırlamak için süttten kesme süreci erken başlıyor."

"Creche?"

"Çocuk bir yaşına geldiğinde, Arkani usulüne g ö r e yetiştirilmek üzere bir kreşe verilir."

Kolları çocuğun etrafında koruyucu bir şekilde sıkıldı.

"Çocuklarını başkasına mı veriyorlar? Ben bunu asla yapmazdım."

"Bazı annelerin bu süreçte zorluk yaşadığına inanıyorum," diye itiraf etti. Anlatılanlara göre annesi onlardan biri değildi. "Ama yol bu."

"Ama neden? Anlamıyorum."

"Halkımın şiddet dolu bir geçmişi var. Hayatta kalmamızın tek nedeni bu içgüdülerin üstesinden gelmek için eğitilmiş olmamız. Kreş bu yoldaki ilk adımdır."

Başını iki yana salladı. "Ailenizden vazgeçmeye değer mi? Hayatta kalmanın tek yolu yalnız kalmaksa?"

O da kendisine aynı şeyi sormuştu.

Göğsündeki beklenmedik sızıya aldırmadan, "Bizim yolumuz bu," diye tekrarladı ve yatağın ucundaki sandığa gitti. "Başka bir kıyafetle daha rahat edeceksen sana birkaç giysi getirdim."

"Teşekkür ederim," dedi bebeği omzuna kaldırırken - bu sefer örtünerek - ve sırtını sıvazlamaya başladı. "Ama sanırım ilk ihtiyacımız olan şey bebek bezi olacak."

"Çocuk bezi mi?"

"Poposunu sarmak için bir bez mi?" Kızardı. "Bilirsin işte, işerken kullanmak için?"

Ah. Şimdiye kadarki çalışmaları hamilelik ve doğum üzerine yoğunlaşmıştı, bebeğin bakımı üzerine değil. Odasında asılı duran kumaş kareleri birden anlam kazandı. Başını iki yana salladı.

"Onları dahil etmedim. Ama bunun bir önemi yok," diye ekledi aceleyle yatağı işaret ederken. "Örtülerden birini keseceğim."

"Bu çok tatlı bir teklif ama iyi bir fikir olduğundan emin değilim." Temkinli bir parmakla kumaşı okşadı. "Bunların hepsi çok pahalı görünüyor -"

"Bunun bir önemi yok," diye ona güvence verdi.

"- Ve korkarım cildini tahriş edebilirler. Elinizde eski bir malzeme var mı? Yıpranmış ve yumuşak bir şey?"

Konuyu düşündü. Arkani nadiren bir şey atardı ve zihninde envanterini gözden geçirdi. Kreşten inine getirdiği çarşafklar hâlâ duruyordu. Onun tarifine uyuyorlardı.

"Sanırım bir şey buldum. Kısa süre içinde döneceğim."

Çarşafklar doğru yerlerindeydi ve adam onları gösterdiğinde başıyla onayladı.

"Bunlar işe yarar. Onları kare şeklinde kesebilir misin? Bu büyüklükte?"

Göstermek için ellerini kaldırdı ve elbisesi tekrar aşağı kayd. Arkasını dönüp çarşafkları kesmeye başlamak için kendini kontrol etmesi gerekti. Projeyi tam zamanında bitirdi.

Ani bir gürültünün ardından korkunç bir koku geldi ve kadın özür dileyen bir gülümsemeyle ona baktı.

"Çok hoş olmadığını biliyorum. Bana sabun ve su getirebilir misin? Çocuk bezlerinden birini bez olarak kullanabilirim."

"Temizleme bezlerim var," dedi odadan çıkma fırsatı bulduğu için minnettar bir ifadeyle.

Bir tanesiyle geri döndü, ama dehşete düşmüş bir bakıştan sonra kabı almak için geri döndü. O bir sağlıkçıydı - bir vücudun üretebileceği tüm sıvılara aşinaydı - ama yine de bu kadar küçük bir yaratığın bu kadar bol miktarda kötü kokulu atık üretebileceğine inanmakta zorlanıyordu. Kitty onu hızlı ve etkili bir şekilde temizleyip yeni bezini minik vücuduna bağlarken bebek endişeli görünmüyor, bacaklarını neşeyle tekmeliyordu. Adam yan ürünleri atarken Kitty tek parça giysiyi yerine yerleştirdi.

"Bebek bezini atma," dedi ona. "Yıkayıp tekrar kullanabilirim. Yani, banyonuz olduğunu varsayıyorum?"

"Sihhi bir tesisim var, ancak bunun artık kurtarılamayacağına inanıyorum."

Bebegi omzuna yerleştirirken güldü. Yırtık elbisesi tekrar kayma tehlikesi geçirdi ve hızla gözlerini kaçırdı.

"Üstünü değiştirmek ister misin?" diye sordu.

"Bu muhtemelen iyi bir fikir." Mağaranın etrafına bakındı. "Onu dinlendirebileceğim güvenli bir yeriniz var mı? Belki bir sepet? Ya da böyle bir şeyiniz varsa şifonyer çekmecesini kullanabilirim," diye ekledi şüpheyle.

"Konuyu değerlendireceğim. Bu arada, çocuğu ben tutacağım." "Sen mi?"

"Elbette," dedi adam, kadının görünürdeki inançsızlığı karşısında hafifçe aşağılanarak. "Sizi temin ederim ki ona hiçbir zarar gelmeyecek."

"Eminim yapmaz. Sakıncası olmadığına emin misin?" "Benim için sakıncası yok."

Hâlâ kuşkulu görünüyordu ama bebeği ona uzattı ve o da hemen göğsüne bastırdı. Minik bedeni kucaklamak garip bir şekilde ödüllendiriciydi ve Kitty onun dairesinden getirdiği eşyaları incelerken, o sadece onu kucağına almaktan memnun olduğunu fark etti.

Giysileri hızla gözden geçirdi, sonra iç geçirdi. "Sanırım kadın kıyafetleri hakkında pek bir şey bilmiyorsun."

"Ben bilmiyorum. Ve insan kadın kıyafetleri aşırı derecede özenli görünüyor."

"Olabilir, özellikle de Wainwright'ta. Görünüşe göre kasabayı kuran adam uygun kıyafetlerle ilgili tüm bu kuralları koymuş. İlk geldiğimde tüm bu kısıtlamalara alışmakta zorlandım."

"Şu anda giydiğiniz giysiyi beğendim. Belki onu tamir edebilirim."

Yanakları pembenin büyüleyici bir tonuna dönüştü.

"Bu benim geceliğim. Gerçekten uygun değil." Sonra tekrar iç çekti. "Ama buradaki hiçbir şey gerçekten uygun değil. İç çamaşırı olan kombinezonumu, temizlik yaparken giydiğim pantolonumu, eski bir kazağımı, üç eşarbımı ve eskiden en güzel elbisem olan şeyi getirmiştin. Artık bana uymuyor."

Son giysi, eteğinde kat kat fırfırlar olan soluk mavi bir elbiseydi. Renk ona yakıştırdı ama bu da gereksiz bir ayrıntı gibi görünüyordu.

"Beyaz olanı giy," diye ısrar etti. "Giydiğin giysiyi onaracağım ve kullanabileceğin başka bir şey olup olmadığına bakacağım."

"Beyaz olan mı? Yani benim kombinezonum mu?"

Başıyla onayladı. Arkaniler inlerinde karmaşık kıyafetler giymezlerdi. Resmi kıyafetleri de basit bir yapıya sahipti ama kumaşları çok daha zengindi. Her ne kadar en iyi kumaşları ve en zengin kıyafetleri hak etse de, sade kumaşlar onun ininde evindeymiş gibi görünmesini sağlıyordu - ve bu fikri olması gerekenden çok daha fazla sevdi.

Ona baktı, yüzünde okuyamadığı bir ifade vardı.

"Sanırım mantıklı. Üzerimi değiştirebileceğim bir yer var mı? Ve yıkanabileceğim?" "Elbette."

Kadın yataktan kalkarken ona elini uzattı. Anestezinin etkileri geçmiş gibiydi ve ayaklarının üzerinde sabit durduğundan emin olduktan sonra elini bıraktı. Adamın içinde onun elini tutmak gibi tuhaf bir arzu vardı ama ana mağaranın arka tarafına doğru ilerlerken elini bırakmaya zorladı kendini.

Ona sıhhi tesisleri gösterdikten sonra yüzme havuzuna doğru ilerledi. Bunu yaparken, onun sulardan yükseldiğine dair daha önceki imgelemine hatırladı. Vedik'i tıpkı daha önce olduğu gibi tepki verdi ama o bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

Batık havuza bakarken nefesi kesildi, yüzeyden hafifçe buhar yükseliyordu. Doğal bir sıcak su kaynağını yeniden yönlendirmişti ve su arka duvardan aşağıya, havuzun içine süzöldükten sonra dışarıya, gizli bir kanaldan aşağıya akıyordu. Gilmat'la birlikte çalışarak bu nemli atmosferi sevecek bitkiler bulmuş ve bu bitkileri kaya duvarların içine yerleştirerek havaya taze bir koku yaymalarını sağlamıştı. Biyoluminesan yosunlar parıldıyor ve mağaranın üzerine sıcak bir ışıltı yayıyordu.

"Bu kabul edilebilir mi?"

"Tabii ki. Bu çok güzel."

Kadının övgüsü onu memnun etti ama başını sallarken yüzünü soğukkanlı tuttu. "Güzel. O zaman giysilerinizi çıkarın."

BÖLÜM 6

K Drakkar'a bakarken Itty'nin ağzı titredi. Bu muydu? Görünürdeki nezaketinin artık işe yaramadığını kanıtladığı an bu muydu? başka bir adaminkinden daha mı gerçektir? Peki ne yapabilirdi? Adam çok daha büyük ve güçlüydü - ve kızını o güçlü göğsüne yaslamıştı. Bu görüntü ona cesaret verdi ve çenesini kaldırdı.

"Bunu yapmak istemiyorum," dedi sessizce, sesinin titrememesinden gurur duyarak. Adam gerçekten de şaşkın görünüyordu.

"Giysilerinizle yıkanmayı mı tercih ediyorsunuz?"

"Hayır, ama senin önünde çıplak olmak istemiyorum."

"Bu noktada, saklayacak pek bir şeyin olduğunu sanmıyorum," dedi kuru bir sesle, ama küçümseyici sözlerine rağmen, onu incelerken bakışlarındaki sıcaklığı neredeyse hissedebiliyordu. "Benim bir tıp doktoru olduğumu da hatırlatmalıyım. Çıplak bedene aşinayım."

Neredeyse itaatkâr bir şekilde başını sallayacaktı ama sonra tekrar Lola'ya baktı. Kendisi de güçlü olmadıkça kızına güçlü olmayı nasıl öğretebilirdi?

"Daha önce çıplak halimi görmedin."

"Tartışamayacağım bir gerçek. Ama giysinizi bana vermezseniz, onu onarmaya çalışamam."

Ona bağırmıyor ya da itaat etmeye zorlamıyor olması ona güven veriyordu. Belki de gerçekten görüldüğü kadar nazikti.

"Neden ben suya girerken sırtın bana dönük olarak orada durmuyorsun?" diye önerdi. "Sonra da elbiseyi sana atarım."

"Hayal kırıklığı yaratan ancak makul bir çözüm."

Gözleri bir kez daha onun üzerinde gezindi ve artık korkmadığı için vücudunun bu ateşli bakışa tepki verdiğini hissedebiliyordu. *Hayır!* Onu kötü bir durumdan kurtarmış olabilirdi ama başka bir ilişki için acele etmeye hiç niyeti yoktu. Özellikle de uzaylı bir erkekle, onu ne kadar çekici bulursa bulsun.

Kadının gösterdiği yere doğru yürüdü ama o sırada Lola uykusunda mırıldandı ve bir an tereddüt etti.

"Peki ya Lola? Belki de onun dinlenebileceği bir yer bulana kadar beklemeliyim."

"Sizi temin ederim ki bir bebeğe bakma konusunda oldukça yetenekliyim."

Sesi neredeyse şaşırmış gibi çıkıyordu ama Lola'yı o kadar dikkatli tutuyordu ki itiraz edemedi.

"Bezini değiştirmek zorunda kalabileceğinin farkında mısın?"

"Bu benim yapmaya hazır olduğum bir fedakârlık." Ona sırtını döndü. "Şimdi giysilerini çıkar ve banyo yap."

Bir an daha tereddüt etti ama hafifçe buharlaşan su havuzu karşı konulmaz olduğunu kanıtladı. Doğru dürüst bir banyo yapmayalı ne kadar uzun zaman olmuştu? Ve Sam'in dokunuşundan arınmak için can atıyordu. Elleri titreyerek geceliğini hızla çıkardı ve kabaca oyulmuş basamaklardan havuza inmeden önce ona doğru fırlattı. Sıcak su etrafında dönerek göğüslerinin hemen üstüne kadar ulaştı ve bir zevk iç çekişi kaçı. Tanrım, bu harika bir histi.

"Pekâlâ. Suya girdim."

"Ben de öyle anladım. Sanki yüzme havuzumu takdir ediyormuşsunuz gibi geliyor."

Kendine rağmen güldü. Hızlıca kontrol etti ama genel loşluğun ve suyun derinliğinin mütevazılığını koruduğuna karar verdi.

"Pekâlâ, şimdi arkanı dönebilirsin."

Hemen itaat etti. Kadın elbiseyi çok uzağa fırlatmayı başaramadığı için, adam elbiseyi almak için iki adım geri gitti.

"Havuzun yanındaki şişede temizleyici bir losyon var." Adam ona baktı ve sonra dudakları o şaşırtıcı derecede çekici gülümsemeyle kıvrıldı. "Suyun çok az şey gizlediğinin farkında mısın?"

Nefes nefese kaldı ve aşağı baktı ama tek görebildiği gölgeli derinliklerde vücudunun beyaz parıltısıydı.

"Sana inanmıyorum."

"Sizi temin ederim ki mükemmel bir görme yetisine sahibim - bu gece bunun için çok minnettarım."

Kız yeterli bir yanıt veremedi, adam tekrar sırtı ve mağaradan çıktı.

Doğru mu söylüyordu? Bakışları inkar edilemez bir şekilde onaylayıcıydı ve bu onaydan dolayı küçük bir haz heyecanı kapladı içini. Kendini çekici hissetmeyeli uzun zaman olmuştu ve vücudunun ona karşılık vermesi ona bir anne olduğu kadar bir kadın olduğunu da hatırlatmıştı. Ama o da bir anneydi ve mümkün olduğunca çabuk kızına dönmek istiyordu. İç çekerek hayali düşüncelerini bir kenara bıraktı ve hızla yıkandı.

Havuzdan çıkmak üzereyken fark etti ki artık sadece elbisesi yoktu, havluya benzer bir şey de göremiyordu. Kayanın onu gizleyebilmesi için mümkün olduğunca kenara yaklaşarak -eğer gerçekten de onu uzaktan görebiliyorsa- ona seslendi.

Çok yüksek sesle seslenmemiş olmasına rağmen neredeyse hemen ortaya çıktı, bu yüzden yakınlarda olmalıydı. Lola'yı hâlâ taşıyordu ama onu göğsüne yaslayarak yerinde tutmak için işlemeli bir kuşak gibi görünen bir şey kullanmıştı. Gözyaşlarına boğulmak için aptalca bir dürtü hissetti. Sam bebeği kucağına bile almamıştı ama bu sanal yabancı onun varlığını kabul etmekle kalmamış, onu rahatlatmayı da düşünmüştü.

"Bana ihtiyacın var mıydı?" diye sordu, sonra kadının pozisyonunu düşünerek başını salladı. "Gördüğüm kadarıyla görüşümün kalitesini açığa vurmamalıydım."

Kızardı, gülümsedi ve başını salladı. "Havlunuz var mı? Ya da bana kombinezonumu getirebilir misin?"

"Beyaz giysi mi? Sanırım en çok ıslak, çıplak vücudunuzun üzerine yerleştirildiğinde çekici olacaktır ama ne yazık ki kurutma çarşafı da var. Bunu düşünmem gerekirdi ama tenimin ısısu suyu çok çabuk uzaklaştırdığı için onları nadiren kullanıyorum."

Daha önce fark etmediği kapının yanındaki boşluğa gitti ve elinde büyük bir kare katlanmış bezle döndü. Hepsini havuzun kenarına taşıdı ve durup ona baktı. Adamın o açıdan sadece başının üstünü görebildiğinden emin olsa da, yine kızardığını hissedebiliyordu.

"Kurulanmak için yardıma ihtiyacın var mı?" Sesi alçak ve boğuk çıkmıştı ve bir kez daha vücudunun tepki verdiğini hissetti ama başını salladı.

"Sanırım idare edebilirim. Sen gittikten sonra," diye ekledi adam uzaklaşmayınca.

"Ne yazık," dedi ama bir kez daha tartışmaya ya da kadının itirazını geçersiz kılmaya çalışmadı. Katlanmış bezi kadının önündeki taşın üzerine koydu ve bir kez daha oradan ayrıldı.

Kurutma çarşafı gerçek bir havludan çok keten bir kareye benziyordu ama cildindeki suyu çabucak emdi. Hâlâ giyecek bir şeyi olmadığından, mağaradan çıkmadan önce onu kendi etrafına sardı. Kollarının altından ayak bileklerinin hemen üstüne kadar onu örtüyordu, bu yüzden nispeten örtülü hissediyordu - ana mağaraya dönene ve Drakkar'ın ona baktığını görene kadar.

Gözleri parladı ve göğsünden yine o hırıltılı mırıltı geldi. Kalbi daha hızlı atmaya başladı ve bunun heyecandan mı yoksa sinirden mi olduğundan emin değildi ama bu sefer adam ona doğru hareket etmedi. Onun yerine yatağın ayak ucunda duran kombinezonuna başıyla işaret etti. Kadın ona minnettar bir gülümsemeyle baktı, onu aldı ve giyinmek için banyo odasına döndü.

Pek de elbise sayılmaz, diye düşündü alaycı bir ifadeyle. Beyaz pamuklu gecelikten daha ağır değildi ama en azından sağlamdı ve umarım biraz gizlenmesini sağlayacak kadar dolgundu.

Ana mağaraya döndüğünde onu aynı pozisyonda buldu. Gittiğinden beri hareket etmemiş gibi görünüyordu ve ellerinin ahşap masayı tuttuğunu fark etti.

"Her şey yolunda mı?"

"Bazı... alışılmadık hisler yaşıyorum." Sesi gergin geliyordu.

"Yani hasta mısın?"

"Bunun bir hastalık olarak kabul edileceğine inanmıyorum, ancak bu benim deneyimlerimin dışında."

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

Adam güldü, gerçek bir eğlencenin derinden gelen gürültülü sesiydi ve kız da karşılık olarak kendini gülümserken buldu.

"Bence yeterince şey yaptınız." Masadan kalktı. "Çocuk için bir yatak hakkında bir fikrim var ve belki mağaraların geri kalanını görmek istersiniz diye düşündüm."

"Yani daha fazlası mı var?"

"Birkaç tane daha var ama hepsinden yararlanmıyorum." "Onları görmeyi çok isterim," dedi hevesle.

Onun yanına geçti, sonra elini düşüncesizce koluna koydu. Dokunuşunun altındaki sert kaslardaki gerilimi hissedebiliyordu.

"Ne yapıyorsun?"

"Bir beyefendi bir bayana eşlik ettiğinde, ona her zaman kolunu uzatır," dedi kibarca.

Elini onunkinin üzerine koydu, sıcaklık onu rahatlattı. İkisi de onun mırıltısının geri döndüğü gerçeğini görmezden gelmeyi tercih etti.

"Bu taraftan leydim."

BÖLÜM 7

T Drakkar'ın göğsünden hâlâ çiftleşme mırıltısı geliyordu ama o bunu görmezden gelmeye kararlıydı. Bunun nedeni fiziksel olarak Yakınlık, daha fazlası değil. Kadının küçük elini kolunda görmek onu alarma geçirmiş olmalıydı - dokunulmamayı tercih ediyordu. Her ne kadar başkalarını iyileştirirken onlara dokunsa da, bunu diğer etkileşim türlerinden ayırabiliyordu. Ama onun dokunuşuna itiraz etmedi.

Onu mağaranın girişine götürene kadar yaptığı şeyin büyüklüğünü anlamamıştı. İnine başka birinin girmesine izin vermişti ve şimdi tüm sırlarını ona açıklamaya hazırlanıyordu. Yılların eğitimi onu devam etmemesi konusunda uyarmıştı ama sonra kız başını kaldırıp ona gülümsedi.

O küçük, savunmasız bir dişi, diye hatırlattı kendine. İnine tehlike getirmeyecek.

"Burası giriş mağarası. Diğer mağaraların çoğu buradan açılır."

"Giriş mi?" Etrafına bakındı, sonra da kaşlarını çatı. "Tek gördüğüm daha fazla mağara."

Saçma olmasına rağmen bir kez daha kendini tereddüt ederken buldu. Kanatları yoktu - kaçamazdı. Ne de geri dönüp ona saldırabilirdi, diye çabucak karar verdi.

"Şu tünelden geçiyor."

"Gidip bakabilir miyiz?"

"Hayır." Sözcük niyet ettiğinden daha sert çıktı ve kızın gözleri büyüdü. Hemen ses tonunu yumuşattı. "Tünel havayı engelleyecek şekilde açılı ama fırtına dinmiş değil. Sıcaklık sizin ya da çocuk için uygun olmayacaktır," diye ekledi, göğsüne yaslanmış uyuyan küçük figüre bakarak.

"Sanırım haklısınız ama fırtına sona erdiğinde nerede olduğumuzu görmek isterim."

İnine ulaşmak için kanatlara ihtiyacı olduğunu hatırlıyor muydu? Onu taşımadığı sürece gidemeyeceğini? O sormadıkça bu konuyu açmamaya karar verdi ve sadece başını salladı.

"Çalışma odalarım bu tarafta," diyerek konuyu onun gelişinden ve nihayetinde gidişinden uzaklaştırdı.

Birbirine bağlı üç mağara laboratuvarı, çalışma odası ve malzeme odasından oluşuyordu. Çalışma odası en büyük mağarayı kaplıyordu ve kadın merakla duvarların etrafına düzgünce dizilmiş kitap raflarındaki büyük masasına baktı. Elini onun kolundan çekerek kitaplardan birine doğru ilerledi ve geri dönmesi için ısrar etmesini engellemek için pençelerini avuçlarının içine sıkıştırmak zorunda kaldı. Verdiği tepkinin vahşiliği onu endişelendirmişti. Bu şiddetli sahiplenme duygusu, geçmişte Arkani için çok tehlikeli olan özelliklerden biriydi.

"Eskiden okumayı çok severdim," dedi hüzünle. "Annem bunun zaman kaybı olduğunu ve kafamı aptalca hayallerle doldurduğunu söylerdi. Belki de haklıydı."

Annesi mi? Bu daha önce düşündüğü bir çözüm değildi ama insan dişilerinin çocuklarını terk etmedikleri düşünülürse, belki Kitty'nin annesi ona barınak sağlayabilirdi.

"Annen yardım eder mi -"

"Hayır." Konuşmasını bitirmeden önce başını salladı ve adam üzerine yayılan rahatlama dalgasını görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

"Neden olmasın?" diye sormak için kendini zorladı. "İnsan dişileri yavrularını terk etmez."

"Bir yaşına geldiklerinde değil, kabul ediyorum, ama sizi temin ederim ki geri dönmemi istemezdi."

Yüzünde bir çaresizlik ifadesi belirdi ve bu kez onu kendi tarafına çekmekten kendini alamadı.

"O zaman başka düzenlemeler yaparız," dedi kararlı bir şekilde.

Ona gülümsemek için elinden geleni yaptı ama küçük, yumuşak ağzı titriyordu.

"Aptalca olduğunu biliyorum ama keşke her şey farklı olsaydı. Lola'yı asla terk etmeyeceğim," diye ekledi kızının yanağını okşayarak şiddetle.

Kadının sesindeki şiddetli sahiplenme duygusunu fark etti - belki de ona karşı kendi hislerinden çok da farklı değildi ve bunun Arkani'yi neredeyse yok ettiği gibi insanları neden yok etmediğini merak etti. Küçük bir parçası, halkının en azından çocukları söz konusu olduğunda bu içgüdüyü koruyabilmiş olmasını diledi.

"Annen nasıl biri?" diye sordu.

"Gerçekten bilmiyorum. Hatırladığım kadarıyla onunla sadece iki kez karşılaştım." "Ne? Anlamıyorum."

"Size kadınlarımızın çocukları birinci yaş günlerini doldurduklarında kreşe verdiklerini söylemiştim." Annesi aslında o kadar uzun süre dayanamamıştı - onu sadece dokuz aylıkken teslim etmişti.

"Bana bunu söylediğini biliyorum ama bunun ailenle hiç iletişim kurmadığın anlamına geldiğini fark etmemiştim."

"Bu Arkani yoludur."

Omuz silkmek için kendini zorladı. Ona tüm annelerin teması ortadan kaldırmayı seçmediğini açıklamadı. Yıllar boyunca ziyaretlere izin verilen durumlar olmuştu ama annesi hiç rahatsız etmemişti. Onunla ilk kez sığınağı kendisine tahsis edildiğinde tanışmıştı. Gerekli belgeleri tamamlarken yüzüne bile bakmamıştı. Onu ikinci kez, Komutan Artek'i takip etmeyi seçtiği için aynı inin haklarından feragat ettiğinde görmüştü. O zaman da ona bakmıştı ama bu sevgiden ziyade tiksintiyle olmuştu.

"Peki ya baban?"

"Onunla savaşçı eğitimimi tamamlarken karşılaştım." Yaşlı erkek onun eğitimcilerinden biriydi ama Drakkar'la diğerk öğrencilerden daha fazla ilgilenmiyordu. "Bizim soyumuz anaerkindir. Babalık rolü çok az önem taşır."

"Ben de babamı hatırlamıyorum. Ben çok küçükken gitmiş. Annem bana kızdığında, bunun benim hatam olduğunu söylerdi."

Yüzündeki kederli ifadeye karşı koyamayarak iki kolunu da ona doladı. Bebek hâlâ göğsüne bağlıydı ve Kitty de diğerk tarafına yaslanmıştı. İkisi de güvenle koruması altındayken, içini bir doğruluk duygusu kapladı. Kendilerini bir aile gibi hissediyorlardı.

Hayır. Arkani aileler için yaratılmamıştı. Ama bu bilgiye rağmen, Kitty iç çekip ona bakana kadar iki dişiyi tutmaya devam etti.

"Bu kadar geçmiş yeter. Mucizeler mağaranızda başka neler var?"

Konunun değişmesini rahatlama ve hayal kırıklığı karışımı bir duyguyla kabul etti. Her ikisi için de rahatsız edici bir konu olduğundan şüpheleniyordu ama yine de geçmişini onunla paylaşmanın tuhaf bir şekilde özgürleştirici bir yanı vardı. Yıllar boyunca şuradan buradan ayrıntılar almış olsa da, kardeşlerinden hiçbirisi ona geçmişlerini sormamıştı, tıpkı onun da sormadığı gibi. Bazıları diğerklerine göre daha açık sözlüydü ama daha önce hiç paylaşma isteğı duymamıştı.

"Burası benim laboratuvarım."

"Burada çok fazla ekipmanınız var ve hepsi çok modern görünüyor." İçini çekti. "Büyüdüğüm kasabada biraz teknoloji vardı ama Wainwright'ta çok az şey var."

"Anladığım kadarıyla kurucusu... eksantrik biriydi."

"Sanırım Dünya'nın geçmişinde yaşamın daha iyi olduğunu düşünüyordu, ama geçmişi yeniden yaratmaya çalışmanın her zaman başarılı olduğundan emin değilim. Yine de onun için üzmekten kendimi alamıyorum."

"Neden?"

"Çiftliği satın aldığınızda anlatılan hikayeyi duymadınız mı? Burayı gelini için inşa etmiş ama gelini hiç gelmemiş. Kendini her şeye kapatmış. Duyduğuma göre her geçen yıl daha da yalnızlaşmış."

"Belki de yalnızlığından hoşlanıyordur?" diye önerdi ama kendi sesindeki şüpheyi duyabiliyordu.

"Her zaman yalnız olmak hoşuna gider miydi?"

"Bu Arkani tarzıdır."

"Ama sen bir doktorsun - insanları görmen gerekiyor. Yine de..." Başını bir yana eğdi ve onu inceledi. "Sanırım artık bakman gereken çok fazla insan yok. Onun yerine ne yapıyorsun?"

"Çiftlikteki hayvanlarla ilgileniyordum. Bazen duyarlı varlıklarla uğraşmaktan daha kolay olan bir görev," diye ekledi kuru bir sesle ve kadın gülümsedi. Tereddüt etti, sonra kendini ona diğer projesinden bahsederken buldu. "Aynı zamanda evrensel tıbbi teknikler - pek çok farklı türe uygulanabilecek teknikler - ve bunların ne zaman uygun olduğunun nasıl belirleneceği üzerine bir tez üzerinde çalışıyorum."

"Kulağa büyüleyici geliyor."

Konuyu ilginç bulmuştu. Kış aylarını bu konu üzerinde çalışarak geçirmeyi planlamıştı ama birdenbire dikkatini büyüleyici bir insan dişi ve kızı üzerinde yoğunlaştırmak kadar çekici gelmemeye başladı. *Kış boyunca burada olmayacaklar*, diye hatırlattı kendine, ardından gelen ıssızlık hissini görmezden gelerek. Onun yerine kızın elini tekrar kolunun içine soktu.

"Turumuza devam edelim mi?"

BÖLÜM 8

Kitty Lola'yı Drakkar'ın yaptığı yeni beşiğe yatırdı ve gülümsedi. Kenarları ağdan oluşuyordu ve ipek. Kadının bu kadar pahalı bir malzeme kullanması konusundaki itirazlarını görmezden gelmişti ama keten banyo çarşaflarından birini de eklemesine istemeyerek de olsa izin vermişti.

Tüm malzemeler, turlarına devam ettiklerinde ona gösterdiği depo odalarından gelmişti - hepsi özenle düzenlenmiş ve kategorize edilmiş şaşırtıcı çeşitlilikte malzemelerle dolu birkaç mağara.

"Bütün bunlar nereden çıktı?"

"Arkaniler bir şeyler biriktirme eğilimindedir." Elini ipek bir halının üzerinde gezdirdi. "Sanırım biraz abartmış olabilirim çünkü burası yeni bir gezegen ve hangi eşyaları bulmanın kolay olacağından emin değildim."

Bu, önceki hayatından geriye çok az şey bırakarak üçüncü kez kökünden sökülüşü olduğu için, bu dürtüyü anlayabiliyordu. Kolunu sempatik bir şekilde sıktı ve adam ona her dokunduğunda olduğu gibi sertleşti. En azından o kadar uzun sürmüyor gibiydi.

"Oh, bak - ikinci bir sandalyen var. Bu çok iyi. Neden onu ana mağaraya geri getirmiyorsun, böylece sırayla oturmak zorunda kalmayız?"

"Onu depoya kaldırdım çünkü yeni sandalyeden daha düşük seviyede."

"Öyle mi?" diye sordu kuşkuyla. Bu sandalye diğeri kadar özenli değildi ama yeterince güzel görünüyordu. "Kullanmamın bir sakıncası yok."

"Çok az yer kaplıyorsun. İkimiz de mevcut sandalyeyi işgal edebiliriz."

Ateşli bakışlar geri dönmüştü ve vücudunun karşılık verdiğini hissedebiliyordu. Meme uçları karıncalanıyor, ardından sütü boşaldıkça bir rutubet akışı başlıyordu. Adamın gözleri, dikleşmiş meme uçlarını gizlemek için çok az şey yapan ince, nemli beze kayarken hırıltılı mırıltı geri döndü. Yarı yarıya onun tekrar kendisine uzanmasını bekliyordu ama adamın tek yaptığı Lola'yı ona vermek ve onu ana mağaraya geri göndermek oldu.

Lola'yı beslemeyi ve altını değiştirmeyi bitirdiğinde, uyku sepetini taşıyarak ona tekrar katıldı.

"O iyi mi?"

"O harika," dedi kızına gülümseyerek. "Sanırım bebekler çok uyumlu oluyorlar."

"Onunla birlikte olduğun sürece. Siz olmasaydınız bu kadar memnun olacağınızı sanmıyorum."

Sesinde yine o tuhaf nota vardı ve kız onun kendi türünün çocuklarının nasıl yetiştirildiği hakkında söylediklerini hatırladı.

"O zaman hiçbir yere gitmeyi planlamadığım iyi olmuş."

"Evet," diye kabul etti. "Uyku sepetini denemek ister misin?" "O uyur uyumaz deneyeceğim."

Lola hemen uykuya dalma belirtisi göstermediğinden, onunla birlikte mağarada dolaştı ve gözleri nihayet kapanana kadar ona aptalca hikâyeler anlatırken etrafa bakmasına izin verdi. Onu uyku sepetine soktu, uykuya dalacağından emin olmak için bir süre bekledikten sonra Drakkar'a gülümsedi.

"Bu mükemmel."

"Sizin -ve onun- onaylamanıza sevindim." Kısa bir tereddütten sonra, "Bunu sık sık yapar mısın?" diye sordu.

"Onunla yürümek mi?" Güldü. "Bazen, ama oturma odası boyunca ileri geri sadece dört adım olduğu için, genellikle onun yerine onu sallamak zorunda kalıyorum."

"Anlıyorum. Ama ben onunla bu şekilde konuşmayı kastetmiştim."

"Tabii ki. Anlamadığını biliyorum ama sanırım sesime tepki veriyor."

"Çok hoş bir ses."

Adam yine onu izliyordu ve kadın aniden nefessiz kaldığını hissetti. Arkasını dönerek yıkadığı bebek bezlerini katlamaya başladı.

"Neden sordun?"

"Çocukluğumdan hatırladığımdan çok... farklı."

Bu onun başını döndürdü. Üzgün olmaktan çok düşünceli görünüyordu ama kalbi bir zamanlar olduğu çocuk için acıyordu. Odayı geçti ve onun yanına hızlı bir öpücük kondurdu.

"Bunu neden yaptın?"

"Size teşekkür etmek için. Uyku sepeti ve banyo için, beni güvende hissettirdiğiniz ve çok nazik olduğunuz için."

"Ben nazik bir erkek

değilim." "Evet öylesin."

Bir esneme yüzünü böldü ve Lola'nın uyku sepetine hüzünlü bir bakış attı. Kızı çok rahat görünüyordu. *Ondan bana da bir tane yapmasını istemeliyim,* diye düşündü gülümseyerek.

"Yorgunsun," dedi.

"Uzun bir gün oldu. Yoksa gece mi? Artık pek emin değilim."

"Hâlâ gece, ama gün yaklaşıyor. Dinlenmelisin."

Adam yatağı işaret etti ve kız dudağını ısırdı. Adam nazikti ve kız kendini güvende hissediyordu ama onunla aynı yatağı paylaşmaya hazır olduğundan emin değildi. Çok büyük bir yatak olmasına rağmen.

"Yatağı sen alacaksın," diye devam

etti. "Peki ya sen?"

Omuz silkti, kanatları çırpındı.

"Fazla uykuya ihtiyacım yok. Eğer dinlenmeye karar verirsem, çalışma odamdaki sandalyeyi kullanacağım."

"Orada uyuyabilirim."

"Çocuğunuzla birlikte burada kalacaksınız," dedi kaşlarını çatarak.

"Onu terk etmeyecektim. Sepeti yanımda götürebilirim."

"Dış mağaralar daha serin. Burada kalması onun için daha iyi olur." İç çekti ve pes etti.

"Pekala. Yatağı ben alayım. Teşekkür ederim." Başını salladı ve ayağa kalktı.

"Işıkları kontrol eden panel yatağın yanında. İsteğinize göre ayarlamaktan çekinmeyin."

Neredeyse kapıyı açacaktı ki, vicdanı onu ele geçirdi. Endişelerine rağmen, o koca bedeni uyumak için bir sandalyeye tıktırmaya çalışması hiç de adil görünmüyordu.

"Yatağı paylaşabiliriz," diye ağzından kaçırdı. Adam dondu kaldı, sırtı ona dönüktü.

"Arkaniler yataklarını paylaşmaz," dedi uzun bir aradan sonra. "Hiç mi?"

"Hayır. Bize bunun bölgesel kavgalara yol açabileceği söylendi. Ama ben... teklifiniz için teşekkür ederim."

Ve sonra gitmişti.

Işıkları indirip yatağa tırmanırken kalbi yeniden sızladı. Bir insan yatağından çok bir yuva gibi düzenlenmişti ama ipeksi kumaşların arasında kıpırdandı. Yatak derin ve rahattı ve yanındaki sepetten gelen Lola'n ın yumuşak, küçük nefeslerini duyabiliyordu.

Gelecekleri hâlâ belirsizdi ama uzun zamandır ilk kez gözlerini kapatır kapatmaz endişeleri onu bunaltmıyordu.

Şimdilik kendini güvende hissediyordu ve şimdilik bu kadarı yeterliydi.

Lola'nın çığlıkları onu uyandırdığında mışıl mışıl uyuyordu. Kitty onu kucağına almak için eğildiğinde küçük yüzü kıpkırmızıydı. Drakkar aceleyle içeri girdiğinde bezini kontrol ediyordu.

"Ne oldu? Onun nesi var?"

"Bir sorun olduğunu sanmıyorum." Lola'yı omzuna yasladı ve yürümeye başladı. "İlk birkaç hafta kolik oldu ama daha iyiye gidiyor. Bunu atlattığını umuyordum."

"Kolik nedir?"

Adam onun yanında yürüyor, bebeği endişeyle inceliyordu. İlk kez onun altın iplikle işlenmiş kolsuz lacivert bir cübbe giydiğini fark etti. Şatafatlı ve gülünç görünmesi gerekirdi. Bunun yerine sadece geniş omuzlarını ve ışıltılı bakır tenini ortaya çıkarıyordu.

"Bir bebeğin sebepsiz yere uzun süre huysuzlanmasıdır. Şu anda olduğu gibi, aç olmadığını ve bezinin değiştirilmesi gerekmediğini biliyorum."

Dehşete düşmüş görünüyordu. "Tedavisi yok mu?"

"Sadece zaman. Eninde sonunda bunu atlatacaktır. Bu arada benim de deneyeceğim bir sürü şey var. Bazen işe bile yarıyorlar," diye ekledi hayıflanarak.

"Ne iş yapıyorsun?"

"Yürümek bunların başında geliyor ama dediğim gibi onu sallamak da işe yarıyor. Bazen onu doğrudan karnıma ya da sıcak bir havluya koymak işe yarıyor. Bazen onu kundaklamak işe yarıyor. Bazen de sadece zaman fark yaratıyor."

Hâlâ dehşete düşmüş görünüyordu ama kız onun bilgiyi işlediğini görebiliyordu. "Hareket. Sıcaklık. Bağlama. Anlıyorum."

Kadın odanın içinde birkaç tur attı ve adam da ona eşlik etmeye devam etti. Lola'nın ağlamaları durma belirtisi göstermiyordu ve yorgun bir iç çekişi bastırdı. Bu

pek uyuyamayacak gibi görünüyordu.

Birkaç dakika sonra, "Bir şey denemek istiyorum," diye açıkladı.

"Aklında ne var?"

"Onu tutmama izin ver. Lütfen."

Tereddüt etti. Daha önce Lola'ya çok iyi davranmıştı ama uyuyan bir bebeği taşımakla sürekli ağlayan bir bebeği taşımak arasında büyük fark vardı. Ama belki de tıbbi geçmişi gerçekten yardımcı olabileceği anlamına geliyordu. Bebeği ona uzattı.

Şok olmuş bir şekilde bornozunu açtı ve bebeği doğrudan çıplak göğsüne yerleştirdi, bacaklarını tekmelememesi için onu nazıkçe ama sıkıca yerinde tuttu. Adamın bornozun altında başka bir şey giymediğini fark etmesi bir saniye sürdü. Bakışları istemsizce adamın sikine -daha doğrusu sikinin olması gereken yere- kaydı. Bacaklarının arasındaki deri, vücudunun geri kalanı kadar pürüzsüz ve kaslıydı.

"Benim vücut ısım seninkinden daha yüksek," dedi adam ve kadın suçlulukla sıçrayarak bakışlarını o pürüzsüz ten parçasından ayırdı.

"Evet, fark etmiştim."

"Belki de hareketle birleşen ek sıcaklık yardımcı olacaktır." "Denemeye değer."

Elini daha önce yaptığı gibi onun koluna soktu ve yürüyüşlerine devam ettiler. Aklından giderek daha fazla soru geçmesine rağmen ona tekrar bakmamak için elinden geleni yaptı. Türünün çoğaldığı belliydi - ama nasıl?

BÖLÜM 9

Lola'nın acınası çığlıkları Drakkar'ın yüreğini parçaladı ama kendini sabırlı olmaya zorladı. Onu sıkıca tutmak ve etrafında yavaş ve sabit bir tempoda dolaşmak için

mağarada. Kız cevap vermeye başlamadan önce dakikalar geçmek bilmiyordu. Çığlıkları ara sıra soluk alıp vermeye başladı ve küçük bedeninin göğsüne yaslanarak rahatladığını hissedebiliyordu. Kızın nefes alış verişini derinleşip uykuya daldığında içini bir tatmin duygusu kapladı.

"Buna inanamıyorum," dedi Kitty sessizce. Eli bebeğin başının üzerinde koruyucu bir şekilde kıvrıldı. "Onu tekrar uyutmam genellikle çok daha uzun sürerdi."

"Yardım edebildiğim için minnettarım. Ve bunu o doğduğundan beri tek başına mı yapıyorsun?"

"Evet." Ağzı titredi ama sonra gülümsedi. "Birkaç kötü hafta oldu ama giderek daha iyiye gidiyor. Artık pek huysuz dönemler geçirmiyor."

Çocuğun değersiz babasına duyduğu öfke yeniden alevlendi ama Kitty'yi üzmemek istemediği için öfkesini bastırmak için elinden geleni yaptı. Bir erkek böylesine değerli bir hediye için nasıl görmezden gelebilirdi?

Bu düşünce onu olduğu yerde durdurdu. Her Arkani erkeği tam olarak bunu yapmıyor muydu?

"Bir sorun mu var?" diye sordu.

"Hayır. Sadece türlerimiz arasındaki farkları düşünüyordum."

"Bence burada hepimiz aynıyız."

Elini hafifçe onun kalbine dokundurdu. "Bu güzel bir duygu."

"Ama aynı fikirde değilsiniz?"

"Hayır. Ama o zaman hiç kalbi yokmuş gibi görünen pek çok kişiyle tanıştım."

Ağzı yine titredi. "Sanırım benim de var, ama ben onların azınlıkta olduğuna inanmayı seçiyorum."

Tartışmak yerine başını öne eğdi. "Sizce Lola'yı sepetine geri götürmek artık güvenli olur mu?"

"Sanırım öyle. İyi uyuyor gibi görünüyor."

Bebeği dikkatlice sepete geri koydu ve ikisi de uyuduğundan emin olana kadar endişeyle izlediler.

"Yardımlarınız için tekrar teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Burada olduğuma memnunum," dedi içtenlikle. "Şimdi dinlenmenize dönmenize izin vereceğim."

Bir adım daha yaklaştı ve elini onun koluna koydu.

"Benimle kal. Bizimle kal. Yatağı paylaşmayacağını söylediğini biliyorum ama bu büyük bir yatak ve sana engel olmayacağım."

Vücudu tıpkı daha önce bu öneriyi yaptığında olduğu gibi tepki verdi, vedik nabızı atmaya başladı. Bu fikir karşısında dehşete düşmesi, dehşete kapılması gerekirdi, ama şu anda onun tatlı kokusu ciğerlerini doldururken ve uykuda karışmış ipeksi saçları koluna değerken, tercih edeceği hiçbir şey düşünemiyordu

"I..."

"Ve eğer Lola'nın sana ihtiyacı olursa, hemen burada olacaksın." Bu argümana nasıl karşı koyabilirdi ki?

"Pekala."

"Ben önden gidip bineceğim. Hazır olduğunuzda bana katılabilirsiniz."

Kadın yorganın altına girdi ve adam kadının bilerek sırtını ona döndüğünden şüphelendi. Daha önce hiç başka biriyle yatmamıştı ve yatağın diğer tarafına tırmanırken savaşçı eğitiminin ilk günündeki kadar endişeli hissediyordu.

İlk başta içgüdüsel tepkisinden korkarak kendini kaskatı tuttu, ancak yatağın diğer tarafında onun olduğunun farkında olmasına rağmen, bölgesini koruma içgüdüsü uykuda kaldı. Onun yerine, yumuşak nefes alışında ve hareket ettikçe yorganın küçük hışırtılarında rahatlatıcı bir şey vardı. Sıcaklık ve loşluk alışılmadık bir yakınlık hissi yarattı ve kendini rahatlatırken buldu. Bu korktuğu kadar kötü değildi.

Sonra yuvarlandı ve onun yanına sokuldu.

Vereceği tepkiden korkarak donakaldı ama onu itmek yerine daha da yaklaştırmak istedi. Nefes alış verişine bakılırsa uyuyordu ama uykusunda bile rahatlamak için ona dönmüştü. Derin bir nefes aldı, sonra kolunu kızın dar omuzlarına doladı ve onu kendine çekti. Kadın uykusunda memnun bir ses çıkardı.

Vücudunun yumuşak kıvrımları onun yanına yaslandı ve çiftleşme mırıltısı bir kez daha başladı. Göğsünden gelen titreşime tepki vermedi. Aksine daha da yakınlaşıyor gibiydi.

Vedik'i nabız gibi atıyor, acı verici bir aciliyetle yarığına doğru bastırıyordu ama ortaya çıkma ihtiyacını kontrol etmek için kendini zorladı. Bunun yerine parmaklarını onun saçlarının altın ipeğinde gezdirdi ve kanatlarını onun etrafına sardı. İninde başkaları da vardı ve vücudunda acı verici bir zonklama vardı ama hiç bu kadar memnun olmamıştı.

Uykuya dalmak niyetinde değildi, uyurken onu ürkütecek bir şey yaparsa nasıl tepki vereceğinden hâlâ tam olarak emin değildi ama kararlılığına rağmen gözleri kapandı. Bir dahaki sefere açtıklarında, giriş holünden gelen ışıktan anlayabildi ama gün ışığını çoktan geçmişti. Kitty onun yanında kıpırdandı ve Kitty'nin hareketlerinin onu uyandırdığını fark etti. Tepkisiyle ilgili korkuları yersizdi. Onunla savaşmak için hiçbir dürtüsü yoktu, sadece...

Kadın gerinirken ve göğüslerinin yumuşak ağırlığı yan tarafına bastırırken bir iniltiyi bastırdı. Vedik'i hâlâ bedeninde zonkluyordu ve o

bütün gece boyunca sürekli bir uyarılma halinde olduğundan şüpheleniyordu.

"Günaydın," dedi güzel yüzünde bir gülümsemeyle ona bakarak. "En azından sabah olduğunu düşünüyorum."

"Gündüz vakti, ancak öğlene daha yakın."

"O zaman Lola yakında uyanacak. Ama o uyanmadan önce size teşekkür etmek istiyorum."

"Bana teşekkür etmenize gerek yok."

"Evet, biliyorum. Nazik ve sabırlı davrandın ve söz verdiğin gibi beni korudun. Bunun benim için anlamı çok büyük Drakkar."

O daha cevap vermeden, kız uzandı ve yumuşak, küçük dudaklarını onunkilere bastırdı. Belki de önceki gece ona verdiği kısa selamdan fazlasını kastetmemişti ama bir erkek ancak bu kadarını kaldırabilirdi. Dili dudaklarını itti ve ağzının baştan çıkarıcı derinliklerine daldı.

Bir an için dondu kaldı ama sonra aynı ısrarla onu tekrar öptü. Adam inledi ve onu üstüne çekti, parmaklarını saçlarının altın tellerinde dolaştırdı ve diğer elini kullanarak vücudunun hafif ağırlığını kendi vücuduna doğru bastırdı. Tıpkı bir Arkani dışisinin kendisine zarar vermesini önlemek için yapacağı gibi onu yerinde tuttuğunu fark etti ama Kitty ona karşı koymuyordu.

Hevesle öpücüğüne karşılık verdi ve ona daha da yaklaşmaya çalışırken yumuşak, cesaretlendirici sesler çıkardı. Ona zarar vermeye ya da onu terk etmeye çalışmıyordu.

- tamamen açık ve misafirperverdi. Ve bu bilgi onun kontrolünü yok etti. Vedik'inin kontrolünü kaybetti ve vücudundan serbestçe fırladı, vücutları arasındaki dar boşluğa doğru itti ve muhteşem bir an için onun yumuşaklığının zonklayan şaftını okşadığını hissetti.

Onu orada tutmak, o lezzetli yumuşaklıktan daha fazla tatmak istiyordu ama sonra kız ağzının içine doğru soludu ve başını kaldırdı, gözleri kocaman ve maviydi.

"Ne -"

Kontrolünü kaybettiği için içi utançla doldu. Affedilemez bir davranışta bulunmuştu ve onu hızla göğsünden kaldırıp yatağa geri götürdü ve ayağa kalktı. Gözleri hâlâ tamamen dik ve nabız gibi atan veditine gittiğinde tekrar genişledi ama artık ortaya çıktığına göre yapabileceği hiçbir şey yoktu. Serbest bırakılmadan, sadece zaman onun vücudunun içine geri çekilmesine neden olacaktı.

"Özür dilerim," dedi sertçe. "Lütfen kontrol eksikliğimi bağışlayın." Arkasını döndü, sonra ekledi: "Bu kontrol eksikliğine rağmen, size asla zarar vermem."

Ve sonra mağaradan kaçtı.

BÖLÜM 10

Kitty Drakkar'ın ardından bakakaldı, az önce olanları anlamaya çalışırken ağzı hâlâ açıktı. Onu öpmek istemişti.

Ona minnettarlığını göstermişti ama onun bu şekilde karşılık vermesini beklemiyordu. Dilini ağzına soktuğunda, garip çatallı ucunu hissetmişti ama sonra dilini onunkinin etrafına dolamış ve aradaki fark önemini yitirmişti. Hatta bu durum onun tutkulu tepkisini daha da artırmıştı.

Onu öptüğünde kendini utangaç ya da çekingen hissetmemişti. Şu anda bile, vücudunda hala devam eden bir uyarılma uğultusu vardı. Bunca zaman seksin erkeğin yararına olduğunu, her zaman hoş ya da rahat olmadığını ama yakınlık sağlamak için gerekli olduğunu düşünmüştü. Ama o öpücük hiç de nahoş ya da rahatsız edici olmamıştı ve ilk kez tahrik olmanın ne demek olduğunu gerçekten anlamıştı.

O da kesinlikle gizli bir horoz beklemiyordu.

Sanırım bu nasıl ürediklerini açıklıyor, diye düşündü, ani bir kıkırdama dürtüsünü bastırarak.

Bu yüzden mi böyle aniden gitmişti? Keşke daha uzun kalsaydı diye düşündü. Kısa bir bakış bile ilgi çekiciydi. Mağaranın loş ışığında bile parlayan kalın altın şaftı ve çatallı geniş ucu görmüştü. Acaba onun dili kadar iyi hissettirecek miydi diye düşündü, sonra da kızardı.

Adamın gitmesi onun suçu muydu? *Hayır,* dedi kendi kendine kararlılıkla. Yanlış bir şey yapmamıştı. Yanlış bir şey yapmamışlardı. Tabii ki, bu demek değildi ki

kendini suçlamayacaktı. Peşinden gitmeli miydi yoksa kendini toparlaması için ona biraz zaman mı vermeliydi?

Karar veremedi Lola'nın sepetinden bir gurultu geldi ve kızının gözlerini açık bulmak için aşağı baktı.

"Sana da günaydın tatlım." Bebeği kucağına alıp ona sarıldı ve Lola hemen göğsünü köklemeye başlayınca gülümsedi. "Bu sabah açgözlü küçük bir kızsın, değil mi?"

Bebeği emzirmek için tekrar yatağa yerleştğinde, Drakkar'ın önceki akşam onları nasıl izlediğini, gözlerinin nasıl ısındığını hatırladı. Acaba o ilgi çekici dil, göğüs uçlarından birine dolandığında nasıl bir his uyandırırdı, diye düşündü. Bir erkeğin göğüsleriyle ilgilenmesinden hiç hoşlanmamıştı ama nedense Drakkar'inkinden çok hoşlanacağından şüpheleniyordu. Ama bu düşüncenin beklemesi gerekiyordu. Şu anda bakması gereken bir bebek vardı.

Lola'yı emzirmeyi bitirdikten sonra mutfak alanındaki lavaboda ona hızlı bir banyo yaptırdı, temiz bir bez taktı ve Drakkar'ın yanlarında getirdiği diğer kıyafetlerden birini giydirdi. Sonra onunla birlikte yürüdü ve uyuyana kadar ona hikâyeler anlattı. Onu güvenli bir şekilde sepetine geri koyarken, yeterince uzun sürdüğüne karar verdi. Ejderhayla ininde yüzleşme vakti gelmişti.

Uyuyan bebeğin bulunduğu sepeti taşıyarak Drakkar'ı aramaya koyuldu. Masasının arkasında oturmuş, görmeyen gözlerle iki küçük cihaza ve mekanik parçalardan oluşan bir koleksiyona bakıyordu.

"Tekrar günaydın," dedi yumuşak bir sesle.

Konuştuğunda irkilmiş gibi görünmüyordu ve onun geldiğini duyduğundan şüpheleniyordu.

"Artık öğleden sonra oldu," dedi sonunda.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu, bir an için dikkati dağılmıştı.

Omuz silkti, kanadı çırpındı. "Arkani'nin bir tür... iç saati var, sanırım siz buna böyle diyorsunuz. İlerimizin derinliklerinde bile

mevsimler ve günün periyodu. Ayrıca giriş mağarasındaki ışık da değişti."

Haklıydı. Mağaranın çatısı artık karanlığın içinde kaybolmamıştı. Onun yerine, gökyüzünü doğrudan göremese de, tepeden belli belirsiz beyaz bir parıltı geliyordu.

"Bu çok ilginç ama ben seninle konuşmak istiyordum. Ne olduğu hakkında."

"Çoktan özür diledim. Sizi temin ederim ki bir daha olmayacak."

"Demek istediğim bu değildi. Gerçekten özür dilemene gerek yok. Öpüşüyorduk ve sen... heyecanlandın. Ben de heyecanlandım," diye ekledi kızarak.

"Anlamıyorsunuz. Çiftleşme koşulları ayarlanmadığı sürece dediğimi kontrol etmek benim sorumluluğumdur."

"Ayarlanmış mı?"

İçini çekti ve ilk kez başını kaldırıp ona baktı. Sepet hâlâ Lola'nın kollarındaydı ve hemen masanın etrafından dolanıp sepeti Lola'dan aldı. Sepeti dikkatlice odanın bir kenarındaki boşluğa yerleştirdi ve Lola'ya dönmeden önce nazik bir parmağıyla yanağını okşadı.

"Sepet senin için çok ağır. Benden onu taşımamı istemeliydin."

"Seni bulmaya geldiğim için bu biraz zor olabilirdi. Onu ana odada bırakırsam duyabileceğimden emin değildim."

"Bunun üzerinde çalışıyordum." Masasının üzerindeki iki cihazı ona uzattı. "Bu bir monitör. Birini yanında bırakıp diğerini taşıyabilirsin ve yine de onu duyabilirsin."

"Bu harika. Nereden geldi bu?"

"Komutan Artek'in benimle iletişim kurmak istediğinde kullandığı iletişim cihazını yeniden tasarladım."

"Ama şimdi size ulaşmak için ne istiyor?"

"Buna gerek yok. Fırtına geçene kadar herkes kilit altında." "Yani hala kar yağıyor mu?"

"Koşullar iyileşmedi. Fırtınanın geçmesinin birkaç hafta alacağından şüpheleniyorum."

"Bu durumda, gerçekten de odadaki fili ele almamız gerektiğini düşünüyorum."

Etrafına bakındı, kafası karışmış görünüyordu. "Bir toprak hayvanından mı bahsediyorsun? Burada hiç yok."

Güldü. "Bu bir deyim. Konuşmamız gereken büyük bir şey var demek. Çiftleşmelerin ayarlandığını söylerken ne demek istediğini anlat bana."

İçini çekti ve onu masasındaki sandalyeye oturtmaya çalıştı. Bunun yerine masanın üzerine tünedi ve ona tekrar oturmasını söyledi. Adam önce tereddüt etti, sonra itaat etti. Birbirlerinden sadece kısa bir mesafe uzaktaydılar ve onu kolayca kucağına çekebilirdi, ama bu düşünceyle heyecanlanmasına rağmen, bunu yapmayacağını biliyordu.

"Şimdi bana çiftleşmelerden bahset."

"Sana söylediğim gibi, yalnız

yaşıyoruz. "Ve yatağımızı

paylaşmıyoruz."

"Asla. Dün gece benim deneyimlerimin dışındaydı. Bildiğim tüm Arkani deneyimlerinin de."

Bunun onun için yeni bir şey olduğu düşüncesi hoşuna gitmişti ama yorum yapmaktan kaçındı.

"Ama biz fiziksel varlıklarız ve bu nedenle... dürtülerimiz var. Bize bu tür dürtülerin şiddet dolu tarihimizin nedenlerinden biri olduğu öğretildi. Sonuç olarak tüm etkileşimlerimize rehberlik edecek kurallar konuldu."

"Ne tür kurallar?"

"Tüm çiftleşmeler kesinlikle müzakere edilir. Buna sürenin uzunluğu ve yer de dahildir - tarafsız bir yer." İç çekti. "O zaman bile... zor. Anlaşmaya rağmen her iki taraf da baskınlık için savaşıacaktır."

"Birbirinizle kavga mı ediyorsunuz? Kulağa pek romantik gelmiyor."

Sert bir kahkaha attı. "Bunun romantik bir yanı yok. Bu sadece bir ihtiyacı karşılamaya çalışan iki birey."

"Ve sen bunu yaptın mı? Şu ayarlanmış çiftleşmelerden birini mi yaptınız?"

Sesini nötr tutmaya çalıştı ama onun bir Arkani dişisiyle birlikte olması fikrinden nefret ediyordu. *Herhangi bir kadınla*, rahatsız edici bir şekilde fark etti.

"Yaptım," dedi

soğukkanlılıkla. "Ve bundan

zevk aldın mı?"

Gerçekten bilmek istediğinden emin olmasa da sormadan edemedi.

"Yine, zevk almanın doğru kelime olduğundan emin değilim. Bir dişiye dizginlemekten zevk almıyorum ama dizginlenmek de istemiyorum. Ama bu içgüdülere sahip olduğumu da inkâr edemem." Ellerine baktı. "Beni öpmeyi bıraktığında, gitmene izin vermek istemedim."

"Ama sen yaptın." Öne doğru eğildi ve elini onun yüzüne koydu. "Ve ben seninle kavga etmiyordum."

"Yapmalıydın," dedi acı acı. "Senin iznin olmadan vediğimin ortaya çıkmasına izin verdim."

"Ama onunla hiçbir şey yapmadın."

Adamın şaşkın bakışlarına gülümsedi, sonra masadan aşağı atladı. Adamın dizlerinin arasında duruyordu ve öne doğru eğilip geri adım atmadan önce dudaklarını hafifçe onunkilere değdirdi.

"Şimdi benim için Lola'ya göz kulak olursan, ben bir banyo daha yapacağım."

Onu öpmek için öne eğildiğinde elleri kalçalarına kapanmıştı ve sabırla onu bırakmasını bekledi. Ve eğer bırakmazsa, belki de bu, işleri biraz daha ileri götürmeye hazır olduğunun bir işaretiydi.

Öyle miydi? Tam olarak emin değildi ama aralarındaki bu tutkuyu daha fazla keşfetmek istediğini düşünüyordu. Ama adam onu bıraktı ve kadın masanın arkasından sıvıştı.

"Çocuğa göz kulak olacağım."

"Teşekkür ederim." Sonra cesaretini topladı ve ona alaycı bir gülümseme verdi.
"Tabii onu da yanında getirip ikimize de göz kulak olmasını istemiyorsan."

Adamın gözleri gümüş renginde parlayıp odadan kaçtığında kıkırdadı.

BÖLÜM 11

A Drakkar Kitty'nin önerisini kabul etmese de, bu düşünce gün boyunca aklından çıkmadı. Ya Kitty'yi takip etseydi? Onu mu? Ya izlediyse? Adamın acınası kontrolsüzlüğü ve kızın bunu kabullenmesi nedeniyle aralarında bir şeyler değişmişti.

Elbette diğer bazı türlerden dişilerin eşlerini memnuniyetle karşıladıklarının farkındaydı ama her zaman kendi içgüdülerinin sorun yaratacağını varsaymıştı. Çok sert, çok talepkâr olacağını düşünmüştü. Ama Kitty'nin yumuşaklığı kendi tepkilerini yumuşattı. Onun yumuşaklığı onu nazik olmaya teşvik ediyordu.

Bir kez, diye hatırlattı kendine. Bir kez kontrolünü kaybetmişti ve ona hükmetmeye çalışmamıştı. Tek bir olay kesin sonuç vermezdi ve onun bu deneyi tekrarlama riskini almasını beklemek mantıksız görünüyordu.

Ancak bu, gün boyunca bunu düşünmesine engel olmadı.

Banyodan kızarmış ve ıslıl ıslıl dönmüştü ve adam onun sulardan çıkışını görmek için orada olmayı diledi.

"Geceliğimi tamir etmekten bahsetmiştin ama onunla bir şey yapacak vaktin olmadığını biliyorum. Eğer iğne ve ipliğiniz varsa bir deneyebilirim."

"Tam tersine." Katlanmış elbiseyi ona uzattı. "Daha önce ilgilenmiştim."

Bunun dikkatini ağrıyan vediğinden uzaklaştıracağını ummuştu ama kumaş hâlâ onun kokusunu taşıyordu ve işe yaramamıştı. Sonunda kendini ele almak zorunda kalmıştı.

Kendi kendine zevk alma eylemi bir Arkani erkeği için utanç verici bir eylemdi. Bir erkek, ayarlanmış bir çiftleşmeye katılmadığı sürece dediğinin asla ortaya çıkmaması için yeterli kontrole sahip olmalıydı. Bu deneyim tatsız olmamıştı ama tatmin edici de değildi. Sadece utancına utanç katarak ve kendine dokunduğunda kadının yüzünü hayal ederek başarılı olmuştu.

"Çok düzgün küçük dikişler kullanmışsın," dedi elbiseyi incelerken. "Benimkiler hep eğri büğrü çıkıyor."

"Tıp eğitimimin bir gereğıydi."

Burnu kırıştı. "Sanırım bir insanı dikmek zorunda kalmaktansa dikişlerimin yamuk olmasını tercih ederim. Ama bunu yaptığınız için teşekkür ederim. Kıyafet değiştirmek güzel."

Onu hayal kırıklığına uğrattığı bir başka alan daha vardı ama bunu düzeltebilirdi.

"Sizin için bir şey hazırlayamadığım için özür dilerim ama depoda gördüğünüz gibi epey kumaşım var. Belki size başka bir giysi yapabilirim?"

"Yük olmak istemiyorum. Yapacak işlerin olduğunu biliyorum. Belki bir deneyebilirim?" diye şüpheyle önerdi.

"Benim işim acil değil. Belki birlikte çalışabiliriz?" "Bu

hoşuma gider," dedi utangaç bir sesle.

"O zaman gidip biraz kumaş seçelim."

Ama masasından kalkarken Lola uyandı ve Kitty ona özür dileyen bir gülümseme verdi.

"Önce bu ufaklıkla ilgilenmeliyim."

Bebegi kucağına aldı, sonra ona baktı. Bir şeyler söylemeye başlarken yanaklarını pembelik kaplamıştı ama sonra başını salladı ve bebeği odadan dışarı çıkardı. Ne söylemek üzereydi? Kendisini izlemesi için bir davet daha mı çıkaracaktı? Bu düşünce dediğinin nabzını hızlandırdı. Belki de söylememiş olması daha iyiydi. Evet, izlemek istiyordu ama aynı zamanda dokunmak da istiyordu. Ve tatmak.

Bu arzular nereden geliyordu? Başka hiçbir Arkani'nin böyle bir şeyi düşünmeyeceğinden emindi ama eylemin erotizmine rağmen bu dürtü garip bir şekilde doğal görünüyordu. Buna rağmen -ya da belki de bu yüzden- ana mağarada ona katılmadan önce emzirmeyi bitirdiğinden emin olana kadar bekledi.

Lola yemekten sonra hemen uykuya dalmadı, bu yüzden onu tekrar göğsüne sardı ve mağazalarını ziyaret ederken memnuniyetle guruldadı.

"Neden bu kadar çok kumaşın var?" Kitty sordu.

"Sanırım bir Arkani mirası. Resmi kıyafetlere büyük önem veririz ve yüz yüze görüştüğümüz zamanlarda en iyi kıyafetleri giyeriz." Düz siyah üniforma pantolonuna gülümseyerek baktı. "Bu toplumun dışında yeri olmadığını çabucak fark ettiğim bir uygulamaydı, ama sanırım içgüdü kaldı. Bunlardan bazılarını yanımda getirdim ve geldikten sonra daha fazlasını edindim. Bizler doğuştan hırslıyız."

"Bence bu oldukça açık," dedi dükkânın etrafına bir göz atarak. "Tüm bu hazineleri mağazalarınızda sakladığınızı düşünmek garip geliyor."

"Son zamanlarda çok daha büyük hazineler olduğunu keşfettim," diye mırıldandı, altın rengi saçlarının arasından nazikçe bir parmağını kaydırarak.

Yüzünde beklenti dolu bir ifadeyle ona doğru sallandı ve adam neredeyse onu öpecekti ama bu deneyi tekrarlamamanın ne yeri ne de zamanıydı. Boğazını temizledi ve kumaşı işaret etti.

"Hangilerini istersiniz?"

"Bilmiyorum," dedi kuşkuyla. "Hepsi çok süslü ve pahalı görünüyordu."

"Bu bir endişe değil."

Yanında getiremediği tüm eşyaların değerine ek olarak, inini devrederken maddi bir karşılık almıştı. Çiftliğin satın alınmasına katkıda bulunmuş olsa da, ihtiyaçlarını karşılamak için hala fazlasıyla yeterli parası vardı. *İhtiyaçlarını karşılamak için* Kitty ve Lola'ya bakmayı değiştirdi. Neye ihtiyaçları varsa karşılayacaktı, hatta

onu terk ettikten sonra. Bu düşünceyle beklenmedik bir hırıltı patladı ve ona şaşkın bir bakış attı.

"Bir sorun mu var?"

"Sadece... düşünüyorum."

"Kötü şeyler mi?" diye sordu sempatik bir şekilde, kolunu okşayarak.

Sabahtan beri ona ilk kez dokunmuştu ve elini onun üzerinde tutmasını talep etmek istedi. Bu ihtiyacın gücü onu endişelendirdi ve işlemeli bir ipeği işaret ederken kasıtlı olarak ondan uzaklaştı.

"Bu senin gözlerine uyardı."

Başını iki yana salladı. "Bu çok süslü."

Sonunda hafif opalesan parıltılı mavi bir ipekte karar kıldılar. Koleksiyonundaki daha sade kumaşlardan biriydi ama ona yakışmıştı.

"Parçaları kesebilirim," diye gönüllü oldu. "O kısımda oldukça iyiyimdir. Sorun olan tek şey gerçek dikiş kısmı."

"Belki sana öğretebilirim - eğer istersen."

"Harika olurdu. Aslında kendi kendime öğretmek zorundaydım çünkü annem..." Dudakları birbirine yapıştı.

"Peki ya o?"

"Bunu el emeği olarak görüyor ve kendisine yakışmadığını düşünüyordu. Dikiş dikmemi onaylamıyordu ama bana kıyafet sağlama konusunda da hevesli değildi. Yine de ilk eserimi gördükten sonra, bu onu ikna etmeme yardımcı oldu."

Daha önce fark ettiği aynı dirençle başını salladı ve sonra elini koluna sıkıştırırken ona güneşli bir gülümseme verdi.

"Bakalım benden bir lağım yapabilecek misin?"

Günün geri kalanında Lola'ya bakmanın arasında proje üzerinde çalıştılar - görünüşte sonsuz bir görev, ama sonsuz derecede büyüleyici. Lola'nın

beslenmesi, yıkanması ve bezinin şaşırtıcı derecede sık değiştirilmesi.

Onu besledikten sonra Kitty yataktaki örtülerden birini yere serdi ve bebeğin kollarını ve bacaklarını rahatça hareket ettirebilmesi için Lola'yı yatırdı. Elbette, örtünün amacını anladığında, yeterince dolgulu olduğundan emin olmak için daha fazla kumaş katmanı ekledi. Ayrıca bir kaşığın etrafına bir iplik bağladı ve görmesi için bebeğin başının üzerinden sarkıttı.

"Bunu neden yapıyorsun?"

"Genelde onunla oynuyorum ama bebekler hakkında okuduğum bir kitapta bu yaşlarda bir şeylere odaklanmaya başladığı yazıyordu. Bu ona bakacak bir şey veriyor. Kitapta bir mobil resmi vardı - içinden renkli nesneler sarkan bir tür çerçeve - ve bebeğin beşiğinin üzerinde asılıydı. Ne kadar güzel görüldüğünü düşündüm. Ama onun da beşiği yok, o yüzden sanırım bir önemi yok."

Akşam yemeğini hazırlarken ona katıldı, malzemelerini ve pişirme ekipmanını inceledi.

"Sen gidip biraz iş yaparken bunu benim yapmamı ister misin? Yemek yapmayı biliyorum ve bu konuda dikiş dikmekten çok daha iyiyim."

"Yemek pişirme konusunda iyi değilim," diye itiraf etti. "Hiçbirimiz değiliz. Nelly gelene kadar doğru dürüst bir yemek yediğimizi sanmıyorum. Ama belki sen bana öğretebilirsin?"

Şaşırmış ama memnun görünüyordu.

"Anlaştık. Ben sana yemek yapmayı öğreteceğim, sen de bana dikiş dikmeyi öğreteceksin. Ya da en azından denersin."

"Öğreneceksin," diye söz verdi. Akşam yemeğinden sonra -ki aslında kendi çabalarından çok daha iyiydi- kitaplarından birini almak için onu uzun süre yalnız bıraktı.

"Okumayı sevdiğinizi söylemişsiniz. Galaktik'i biliyor musunuz?"

"Korkarım ki hayır. İnsan kolonilerinin çoğu dünya dillerini kullanmayı tercih ediyor gibi görünüyor."

"Bu Galaktik için bir eğitim rehberi. Belki öğrenmek istersiniz diye düşündüm."

"Daha fazla ders mi?" diye güldü. "Bu neredeyse okula geri dönmek gibi. Ama en iyi şekilde," diye ekledi aceleyle. "Bence bu harika bir fikir."

Lola'ya son mamasını verme zamanı gelene kadar okuma dersi üzerinde çalıştılar. Her seferinde yaptığı gibi odadan çıktı ve geri döndüğünde Lola sepetinde uyuyor, Kitty de büyük yatakta bekliyordu. Yanındaki boş alanı okşadı.

"Sanırım yatma vakti geldi. Bana katılacak mısın?"

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

"Sanırım öyle." Ona masum bir bakış attı. "Peki ya Lola'nın bu gece yine sana ihtiyacı olursa?"

Bir kez daha bu çekiciliğe karşı koyamadı. Başını salladı ve yatağa tırmandı, kadın ışıkları söndürürken pantolonu sıkıca yerindeydi.

"Bana iyi geceler öpücüğü verir misin?" diye sordu usulca. "Ve bunun kötü bir fikir olduğunu söyleme."

Günaha teslim oldu ve onu öptü. Kızın yanıtı eskisi kadar coşkuluydu. Çiftleşme hırıltısı göğsünün derinliklerinden geliyordu ama bu sefer kontrolü elinde tutmayı başardı.

"Görüyor musun?" Gözleri loşluktaki havuzla aynı koyu maviydi. "Hiç acımadı, değil mi?"

Bu tamamen adil bir soru değildi. Vediği vücudunun içinde ağrıyor ve zonkluyordu ama buna rağmen bu deneyimi kaçırmazdı. Ve hipotezinin doğruluğu kanıtlanmıştı. Kendini kontrol edebiliyordu.

Bu hipotez sonraki birkaç gün boyunca test edilmeye devam etti. Sadece sabahları ve akşamları öpücük istemekle kalmadı, birlikte geçirdikleri zaman arttıkça ve onun yanında daha rahat oldukça, ona daha çok dokundu. Lola ile mağaralarda yürürken onun koluna sarıldı. Geceleri onun yanına sokuldu ve dikiş ya da okuma dersleri üzerinde çalışırken yanları birbirine degecek şekilde sandalyesini yaklaştırdı.

Öpüşme seansları gittikçe uzadı, kızın masum coşkusu kontrolünün sınırlarını test etti. İki kez başarısız oldu, ama dediği ortaya çıkar çıkmaz hemen uzaklaştı, yatışmadan önce onunla ilgilenmek zorunda kaldı - ve her seferinde doruğa ulaşmasını sağlayan şey onun görüntüsü oldu.

Bu sabahki seans özellikle uzun sürmüştü ve elini tutup göğsüne götürdüğünde dediği acımasızca zonklamaya başlamıştı bile, nemli şiş meme ucu avucuna çarpıyordu. Vedik serbest kalırken vücudundan bir ürperti geçti. Adam hemen oradan ayrılmaya çalıştı ama kadın elini adamın göğsüne götürdü.

"Gitmek zorunda değilsin."

"Biliyorum." Tereddüt etti ve sonra utancını itiraf etti. "Eğer buna dikkat etmezsem, tıkanık kalacağım."

Gözleri büyüdü, ama aynı zamanda onun uyarılmışlığının artan tatlılığını da yakaladı.

"Bunu yapmak zorunda olduğunu fark etmemiştim." Küçük beyaz dişleri, öpüşmelerinden dolayı şişmiş olan alt dudağının üzerine kapandı. "Belki... belki bunu senin için ben h a l l e d e b i l i r i m ?"

BÖLÜM 12

Kitty kızardığının farkındaydı ama Drakkar'ın yanıt vermesini beklerken elini göğsünün üzerinde tutmaya devam etti.

Aleti, hayır, dediği, ona karşı esnedi ve omurgasından aşağı bir heyecan dalgası indi. Ona dokunmayı, daha fazlasını keşfetmeyi çok istiyordu ama adamın kendini ne kadar kısıtladığını da biliyordu.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi sertçe, ama eli göğsüne masaj yapmaya başladı.

"Yapmak zorunda olmadığımı biliyorum ama istiyorum," dedi dürüstçe. İlk kez bir erkeğe bu şekilde dokunmayı gerçekten istiyordu. "Lütfen?"

İnledi, göğsündeki sürekli gümbürtü artıyordu. "Testi bu kadar ileri götürmek niyetinde değildim."

"Ne testi?"

"Sana dokunabileceğimi ve kontrolü elimde tutabileceğimi kanıtlamak için. İçgüdülerimin zekamın önüne geçmeyeceğinden emin olmak için."

"Yani ben bir denek miyim?"

Elini vücutlarının arasında gezdirirken ona alaycı bir gülümseme verdi. Parmağı dediğinin uçlarına dokundu ve iki parça birbirinden ayrılıp sonra tekrar bir araya gelerek parmağının etrafına sarılıp masaj yaptığında neredeyse sıçrayacaktı. Aman Tanrım.

"Bana başarılı bir deneyin birçok varyasyon gerektirdiğini söyleyen sen değil miydin?"

"Ben yaptım." Gözleri gümüş rengi bir ateşle parlıyordu ama hâlâ kaskatı kesilmişti. "Ama seni endişelendirecek bir şey yaparsam bana söylemelisin. Sanırım... Sanırım durabileceğim."

"Yapacağını biliyorum," dedi kararlı bir şekilde ve yatağın içinde biraz daha aşağı kaydı, böylece elini onun şaftının etrafına sarabildi. Ya da en azından deneyebildi. Hatırladığı kadar büyük ve ipeksi pürüzsüzlükteydi, eli kalın şaftı okşarken kolayca kayıyordu.

"Ve bana hoşuna gitmeyen bir şey yaptığımı söylemek zorunda

kalacaksın." "Bunun mümkün olduğuna inanmıyorum."

"Bu durumda, benim de yapmam gereken birkaç deney var."

Onu neyin memnun ettiğini bulmaya kararlıydı. Vuruşlarının hızını ve tutuşunun gücünü değiştirmeyi denedi, ama adam hepsine hevesle karşılık vererek elinin içine doğru itti. Her vuruş arasında, o iki ilgi çekici uçla oynadı. Vücudu gerginlikten kaskatı kesilmişti ve kalbi onun için acıyordu. Her zaman kontrolü elinde tutması gerektiğine o kadar inanmıştı ki. Keşke onun bu kontrolü kaybetmesini sağlayabilseydi ve sadece zevki yaşamasına izin verebilseydi...

Aklına hınzırca bir fikir geldi ve geceliğini aşağı iterek adamın vücudunda daha da aşağı kaydı. Sonra adamın aletini göğüslerinin arasına kaydırды.

Hırladı, yumrukları yorganın içinde sıkıldı.

Memnuniyetle sırtarak, başını eğip vediğinin uçlarını yalarken şaftını göğüsleri arasında ileri geri kaydırmaya devam etti. Daha kalın ve daha güçlü olmaları dışında, dilinin etrafında dilinin onunkinin etrafında dolandığı gibi dolandılar. Kadın onları nazıkçe emdi ve adamın kalçaları ona doğru eğildi. Sıcak sıvı, kızgın bal gibi ağzının içinde patladı. Yutabildiği kadarını yuttu, her damlayı yaladı ve birden kendini sırt üstü yatmış, Drakkar tepesinde belirirken buldu.

Ona gülümsedi. "Sanırım başarılı bir deney oldu."

"Başarılı olmadı," diye homurdandı, sesi zar zor seçilebiliyordu. Entelektüel doktoru ortadan kaybolmuş, yerini parlayan gözleri ve hırıltılı sesiyle bu vahşi erkek almıştı ama korkmuyordu.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu nefes nefese.

"Hâlâ ereksiyon halindeyim. Hatta daha da ereksiyon halindeyim." Kalçaları öne doğru itildi ve vedi bacaklarının arasında sıcak, harika bir şekilde kaydı. "Bunun tek bir çözümü var."

"Ne oldu?" Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki kendini zar zor duyabiliyordu ama daha önce hiçbir şeyi bu kadar çok istediğini sanmıyordu.

Vedik tekrar bacaklarının arasına kaydı, parlayan şaft kıvrımlarını ayırdı ve sonra horozunun uçları klitorisinin etrafına kapandı, kaygan, karşı konulmaz bir zevkle masaj yaptı.

Haykırdı ve onun dokunuşuna doğru eğildi. Adam bu ses karşısında donakaldı ve birden doktoru geri döndü.

"Seni üzmememiştin," dedi adam ve kadın onun çığlığını yanlış anladığını fark etti.

"Sen yapmadın -"

"Kendimi bir kez daha rezil ettim."

Kızın itirazını duymamış gibiydi, kendi suçluluğuna kilitlenmişti. Ona doğru uzandı ama artık çok geçti. Kendini yataktan fırlattı ve mağaradan dışarı çıktı. *Olamaz*. Nereye gidiyordu? Bu kez onu yersiz suçluluk duygusuyla baş başa bırakmayacaktı. Bebek telsizini kaptığı gibi peşinden koştu. Beklediği gibi çalışma odasında değildi. Depo odalarına doğru gitmeye başladı, ama sonra giriş tünelinden gelen kanat çırpınışlarını duydu.

Tünel mi? Onu terk mi ediyordu? Geçitten aşağı uçarak indi, ancak küçük bir kayalık platoya açıldığında aniden durdu. Drakkar çoktan havalanmıştı, kaybolan bedeni gökyüzünde bakır rengi bir parıltıdan ibaretti. Bulutlar hâlâ tepede yoğun olsa da kar yağışı durmuştu ve buradan vadinin büyük kısmını görebiliyordu.

"Drakkar!" diye bağırdı ama faydası olmadı.

Buz gibi rüzgâr sözlerini savurdu ve adamın onu duyamayacağını biliyordu. Rüzgâr onu ürpertti ve mağaranın önünde yarı çıplak durduğunu fark etti. Kaybolan figüre son bir kez umutsuzca baktı ve içeri geri adım attı. Konuşabilmeleri için onun dönmesini beklemek zorundaydı.

Ya geri dönmezse?

Hayır. Ne kadar suçlu hisse derse hissetsin, onu ve Lola'yı asla mağaralarında onsuz bırakmayacaktı. Geri dönecekti ve bunu yapmak için onu bir sandalyeye bağlamak zorunda kalsa bile onunla konuşacaktı.

BÖLÜM 13

T Hava akımlarının gücü Drakkar'ı rotasından saptırmakla tehdit ediyordu ama o bu meydan okumayı memnuniyetle karşıladı. Fırtına çok uzaktaydı

Kar şu anda yağmıyor ve rüzgârlar vücudunu hırpalıyor olsa da. Ağzıyla onu doruğa çıkarmasına rağmen dediği hâlâ öfkeyle zonkluyordu ama kendine dokunma düşüncesi bile onu dehşete düşürüyordu. Pantolonu uyluklarının etrafında hâlâ açıktı ve onu tekrar yerine çekerek dediğini kumaşın arkasına soktu. Neredeyse acı hissinden zevk alacaktı - hak ettiği şeyin sadece küçük bir tadıydı bu. Nasıl bu kadar aptal olabilmmişti?

Eğer bu bir deneyse, o zaman tamamen başarısız olmuştu. Kontrolü elinde tutma umudu buraya kadarmış. Ona sahip olmanın, eğitimsiz bir Arkani erkeğinin tüm vahşiliğiyle onu almanın eşliğindeydi. Vadinin üzerinde daireler çizirken bu düşünce aklından çıkmıyordu. En azından kardeşlerinin hepsi aşağıda güvendeydi ve şüphesiz gelinlerine nazıkçe kur yapıyorlardı.

Sanki düşünceleri onu canlandırmış gibi, ağaç hattının üzerindeki açık yamaçlarda Benjar'ı gördü, koyu pembesi tüm beyazla şaşırtıcı bir kontrast oluşturuyordu ve ona katılmaya karar verdi.

Benjar her zamanki neşeli halinin aksine şaşırtıcı derecede asık suratlı görünüyordu. Drakkar diğer erkeğin her zaman görünmeyi tercih ettiği kadar neşeli olmadığından şüphelense de, onu hiç bu kadar umutsuz görmemişti.

"Kulübenden çok uzaktasın. Ve gelininden de." "Onun

benim gelinim olduğundan emin değilim," dedi Benjar

kasvetle.

Kendi durumunu kardeşiyle bile tartışmak istemiyordu ama gelin arayışının Benjar'ın amaçladığı kadar sorunsuz geçmediğini kabul ediyordu.

"Gelininizle de sorun yaşıyor musunuz?" Benjar sordu.

Gelin mi? Birden aklına Kitty'yi hiçbir zaman gelini olarak görmediği geldi. Diğerlerine bir gözlemci olarak eşlik etmişti, kendine bir gelin edinmek için değil. Ve onu korumak için almıştı, eşi olarak sahiplenmek için değil. Ama bu fikir artık o kadar da düşünülemez görünmüyordu.

Ya onu bırakmak zorunda olmasaydı? Ya ona ve Lola'ya sahip ıkabilseydi?

Arkani'nin hayat arkadaşlığına inanmamasının bir önemi yokmuş gibi görünüyordu. Kendisine öğretilen her şeye ne kadar yabancı olursa olsun bu bağı istiyordu. Ne kadar doğru görünürse görünsün, bunun çok erken olduğunu biliyordu ama bu bağın olasılığı onu sakinleştiriyordu.

Benjar'a endişelerini açıklamak gibi bir niyeti yoktu, bu yüzden sadece toplanmakta olan bulutları işaret etti ve mağaralarına doğru geri uçtu. Bunu yaparken aklına bir düşünce geldi. Arkani iftleşmeleri, aralarında kalıcı bağlar olmadığı *için* bu kadar şiddetli olabilir miydi? Belki de çatışmayı azaltma çabaları durumu daha da ktleştirmişti.

Düşünceli bir ruh haliyle mağaralara döndü ama içeri girer girmez bunu bir kenara bıraktı. Kitty'yi bulmak Arkani tarihi hakkında endişelenmekten çok daha önemliydi. Ana mağara boştu ve kalbi kt kt atmaya başladı. *Beni terk etmiş olamaz, diye* kendine güvence verdi. Kanatları olmadan dağdan inmenin bir yolu yoktu. Sonra Lola'nın sepetinde huzur içinde uyuduğunu ve bebek telsizinin yerinde olmadığını fark etti. Bir an sonra su sesi duydu.

Onu banyo mağarasında buldu. Ona baktı ve rahat bir nefes aldı.

"Dndğne çok sevindim. Gitmene gerek yoktu. Bu senin hatan değildi. Sen yanlış bir şey yapmadın." Başını sallarken bile sözleri ruhuna merhem gibi inmişti.

"Ben yanlış yaptım. Sormadım. Ve tüm deneylerimize rağmen hipotezim başarısız oldu. Senin yanımdayken kendimi kontrol edemiyorum."

"Gerçekten umurumda değil. Beni incitecek şekilde kontrolünü hiç kaybetmedin. Ve bir şeyi unutuyorsun. Ben hayır demedim."

Vedik'i o kadar sert sarsıldı ki, kızın gözleri vedik'e kaydığı için görünmüş olmalı.

"Zavallı dediğin açıktayken soğukta uçuyor muydun?" "Uçtuğumu nereden biliyorsun?"

"Çünkü seni takip ettim ama çok geç kalmıştım. Ben girişe ulaştığımda sen çoktan havaya uçmuştun."

Dışarıda, dar çıkıntıda onsuz muydu?

"Mağaralardan ayrılmamalıydın. Hava senin için çok soğuk."

"Biliyorum." Abartılı bir ürperti verdi. "İşte bu yüzden buradayım. Isınmak için." Derin bir nefes aldı, bunu yaparken baştan çıkarıcı göğüsleri yüzeye çıktı. "Eminim senin dediğinin de ısınmaya ihtiyacı vardır. Neden bana katılmıyorsun?"

"Sana dokunmaktan kaçınabilir miyim bilmiyorum."

"Ve ben sana bana dokunma demedim." Havuzun onun tarafına doğru ilerledi, vücudu berrak suda açıkça görülebiliyordu. "Beni incitecek bir şey yapmayacağın konusunda sana güveniyorum. Sen neden kendine güvenemiyorsun?"

"Emin değilim. Belki de bana Arkani yolu hakkında öğretilen dersleri hala duyduğum içindir."

Ona planlarından bahsetmeli miydi? *Çok erken*, diye hatırlattı kendine.

"Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Kafamın içinde hâlâ annemin sesini duyuyorum ve bu her zaman olumsuz bir şey oluyor. Onu görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum ve bence sen de yapmalısın." Elini uzattı. "Gel ve bana katıl."

İtaat etti, pantolonunu çıkardı - vedik'inin rahatlaması için - ve onunla birlikte havuza tırmandı. Kadın hemen adamın kollarına girdi ve adamın çiftleşme mırıltısı küçük mağarada yankılandı.

"Böyle mırıldandığında her zaman daha ateşli görünüyorsun," diye mırıldandı.

"Çünkü öyleyim. Tohumumu verimli kılmak için vücudumun sıcaklığı artıyor."

Gözleri büyüdü. "Doğurgan mı? Bu beni hamile bırakabileceğin anlamına mı geliyor?"

Üzerinden geçen özlem dalgası o kadar yoğundu ki başının döndüğünü hissetti ve vediği patlamanın eşiğine geldi, ama başını salladı.

"Türlerimiz arasında böyle bir şeyin mümkün olup olmadığını bilmiyorum ama bunun konuyla bir ilgisi yok. Doğurganlığımı kısıtlayan bir implantım var."

"Öyle mi? Neden? Uzun zamandır kimseyle birlikte olmadığını sanıyordum." "Birlikte olmadım. Cinsel olgunluğa eriştiğimizde yerleştirilir."

"Anlıyorum." Yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "Çıkarılabilir mi?"

"Bu basit bir prosedür. Kendim de yapabilirim," dedi sabırsızca. Konuşma, Kitty'nin çıplak bedenini nihayet karşısında bulmuş olmasından çok daha önemsiz görünüyordu. "Vücudumu keşfetme şansın oldu. Şimdi benim de seninkini keşfetme zamanım geldi."

"Pek şansım yoktu -"

Adam onu kollarının arasına alıp öptüğünde sözleri aniden sona erdi. Tanrım, onu öpmeye bayılıyordu. Küçük komik dilinin onunkini taklit etmeye çalışmasını ve meme uçlarının yakıcı noktalarının göğsüne sürtünmesini seviyordu. Onu öperken çıkardığı yumuşak seslere bayılıyordu. Bacakları beline sarılmıştı ve etrafındaki suya rağmen onun kaygan sıcaklığını karnında hissedebiliyordu. Onu saatlerce, günlerce öpebilirdi ama keşfedecek daha çok şey vardı.

Onu havuzun bir kenarını çevreleyen pürüzsüz, yosun kaplı kayanın üzerine kaldırdı ve sonunda ilk geceden beri yapmayı hayal ettiği şeyi yaptı ve dilini göğüs ucuna doladı. Kadının sırtı kavislendi ve haykırdı ama adam geri çekilmeden önce kadının omuzlarını kavradı.

"Bu kötü bir ağlama değil. Sadece bunu yapmandan hoşlandığımı anlamına geliyor."

Bir onay mırıldandı ama ağızındaki etli tepe ve sütünün tatlı tadı onu büyülemişti. Açlıkla bir göğsünden diğerine geçti, sonra karnından aşağıya, bacaklarının arasındaki gizli hazineye doğru öptü. Dilini parlayan kıvrımlarda gezdirdi ve bu kez ikisi de onaylarını inlediler.

Burada da aynı derecede tatlıydı ama daha zengin, daha derin bir tadı vardı. Vedik'in keşfettiği şişmiş yumruyu buldu ve dilini onun etrafına doladı. Kadın tekrar haykırdı ama artık bunun bir zevk sesi olduğunu biliyordu. Kızın vücudu kaskatı kesilirken diliyle küçük tomurcuğun üzerinde çalıştı, sonra da aldığı zevkle elleri titredi. Vücudu yumuşadıkça yalamaya devam etti.

"Drakkar, bırak ellerimi," diye fısıldadı.

Kadının sözlerinin içine işlemesi bir an aldı ve sonra dehşete düşerek onu yerinde tuttuğunu fark etti, tıpkı kendisine zarar vermesini önlemek için bir Arkani dışisini tuttuğu gibi. Onu hemen serbest bıraktı ve geri çekilmeye başladı ama o bunu yapamadan kadın kollarını yakaladı.

"Özür dilemeye başlama. Sadece ellerimin serbest kalmasını istiyorum ki ben de sana dokunabileyim."

"Telaşlanmadınız mı?"

"Olamaz. Bu harikaydı." Ona utangaç bir gülümseme verdi, yanaklarının rengi tekrar değişti. "Biraz daha alabilir miyim?"

Adam hevesle ona doğru eğildi, kadın başını

salladı "Yani ben senin... vedik'ini istiyorum."

Bir kez daha doruk noktası onu ele geçirmekle tehdit etti, ancak bunu kontrol altında tutmayı başardı.

"Emin

misiniz?" "Çok

eminim."

BÖLÜM 14

Kitty, Drakkar başını ona doğru eğmeye başladığında nefes nefese bekledi ama sonra durdu. Geri mi çekilecekti Yine mi? Adam onu kollarına alıp havuzdan çıkarırken, kuruyan çarşaflardan birini yavaşça ve şehvetli bir şekilde vücudunun üzerinde gezdirirken emin değildi.

"Ne yapıyorsun? Neden durdun?"

"Çünkü ilk seferimizin havuzda olmasını istemiyorum. Her muhteşem detayı görmek istiyorum."

Kalbi eridi.

"Ben de seni görmek istiyorum," dedi utangaç bir sesle.

Onu tatmin edici bir şekilde kuruladıktan sonra tekrar kucağına aldı ve yataklarına geri götürdü. Ona bakarken gözleri gümüş bir ateşle parlıyordu.

"Çok güzelsin, hazinem."

Yüzünün kızardığını hissediyordu ve elini kaldırıp onun yüzüne dokundu.

"Sen de çok güzelsin meleğim." Parmaklarını saç çizgisinde saklı küçük boynuzların etrafında gezdirdi. "Gerçi boynuzların melekten çok şeytana yakıştığını düşünüyorum."

"Benim kötü olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Daha az kötü birini düşünemiyorum. Ama belki de kötü biri." Adamın başparmağı ağrıyan meme ucunu okşarken nefes nefese kaldı. Parmağı, dilinin daha önce onu sarma şeklini taklit ederek ona katıldı ve adam kavrayışını sıkılaştırırken zevkle titredi.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu, sesi göğsünden gelen derin mırıltıdan zar zor duyulabilen alçak bir hırıltıydı.

"Evet," diye nefes nefese kaldı.

Göğüsleri karıncalandı ve gergin tomurcuğun üzerinde bir damla süt belirdi. Parmağıyla yakaladı ve ağzına götürdü.

"Çok tatlısın. Ama hepiniz tatlı, yumuşak ve bana açıksınız."

Elini onun yan tarafında gezdirdi, bacaklarını nazikçe ayırırken teni sıcak temas altında titriyordu. Klitorisini daire içine aldı, daha aşağı kaymadan ve girişine nazikçe bastırmadan önce hala hassas olan eti okşarken onun içinden başka bir uyarılma titremesi gönderdi.

"Çok küçüksün." dedi tereddüt ederek.

"Çok küçük değil. Ve keşfini daha sonra tamamlayabilirsin." Boynuzlarını tuttu ve onu daha yakına çekti. "Yeterince bekledim. Seni içimde istiyorum."

"Evet, hazine."

Onun üzerinde yükseldi ve bir an için kanatlarını açarak kendisi dışındaki her şeyi engelledi, sonra da kanatlarını geri çekti. Vedik'ini kavrayarak kıvrımları arasında ileri geri kaydırды ve bir kez daha doruğun eşiğinde gezinene kadar uçlarının klitorisini kızdırmasına izin verdi. Onun girişine geri döndü ve vedikinin uçları içeri kaydı. Onların hareket ettiğini, hassas iç duvarları okşadığını ve shaftı takip ederken onu gerdiğini hissedebiliyordu.

Bir inç, sonra iki inç ilerledi, nefes nefese kalmasına yetecek kadar gerildi, ama sonra uçları hareket etti, vücuduna başka bir heyecan dalgası gönderdi ve daha fazlasını alacak kadar rahatlamasına yardımcı oldu. Yüzündeki gerginliği görebiliyordu ama adam yavaşça ilerlemeye devam etti, onu tamamen doldurana kadar germek ve okşamak arasında gidip geldi.

"Tanrılar adına, hiç bu kadar enfes bir şey hissetmemiştim." Adam kadının yüzünü inceledi. "Ve benimle dövüşmüyorsun."

"Neden seninle kavga edeyim ki?" diye sordu nefes nefese. "Çok iyi hissediyorsun." Gülümsedi ve bu gerçekten hınzırca bir gülümsemeydi.

"Bakalım daha da iyi hissettirebilecek miyiz?"

Uçları tekrar hareket etti, daha da genişledi ve vücudunun içinde dönmeye başladı. Ani bir his patlaması doruğa ulaşmasını tetikledi, vücudu çaresizce onun etrafında sarsıldı. Homurdandı ve elleri kalçalarına kenetlendi, çılgınca, umutsuzca iterken onu yerinde tuttu, ta ki ürperirken sıvının sıcak akışını hissedene kadar. Kalçalarını serbest bıraktı ama sadece göğsünün titreşen sıcaklığına doğru daha sıkı çekebilmek için.

Ona sokulurken memnun bir iç çekti. Adam umduğu kadar harika biriydi. Ama ne kadar olağanüstü olursa olsun, bu sadece fiziksel bir his değildi. Çünkü o Drakkar'dı.

Onu seviyorum. Ve bu kez bunun gerçek olduğunu biliyordu - en azından kendi tarafında. Ama bu, ne kadar nazik davranmış olursa olsun, onun da kendisini sevdiği anlamına gelmiyordu. Ya da onun vücudunu ne kadar çok istediği. Bu dersi öğrenmişti. Kelimeler dilinin ucuna kadar geldi ama onları içinde tuttu. Daha ilk günlerdi ve ona baskı yapmak istemiyordu. Aşkının karşılıksız kalabileceği ihtimalini kabullenmek zorundaydı.

Ancak günler geçtikçe hatırlamak daha da zorlaştı. Kelimeleri hiç söylemedi ama Lola'yla geçirdiği zamandan Galaktik okumayı öğrenmesine sabırla yardım edişine kadar tüm davranışları bunları ifade ediyordu. Yapmasına yardım ettiği - ve sonunda çoğu işi yaptığı - elbiselerden büyük yatakta geçirdiği heyecan verici gecelere kadar.

Ayrıca şaşırtıcı derecede yaratıcı ve erotik bir hayal gücüne sahip olduğunu da kanıtlamıştı. O sabah Lola uyurken ondan çalışma odasına gelmesini istemişti. Ona katıldığında, masasının üstünü temizlediğini ve düz beyaz bir bezle örttüğünü gördü. Garip bir şekilde laboratuvar önlüğüne benzer bir şey giyiyordu.

"Sınav zamanınız geldi, Bayan Kitty," dedi ciddiyetle

"Muayene mi?"

"Tıbbi muayeneniz. Tüm kadınsı parçalarınızın doğru ve çalışır durumda olduğundan emin olmak için."

Omurgasından aşağı bir heyecan sızısı aktı.

"Neden Dr. Drakkar," dedi alçakgönüllülükle. "Böyle şeyler hakkında hiç düşünmemiştim."

"Gerçekten mi? O zaman bu daha da önemli. Lütfen giysilerinizi çıkarın."

Yeni elbiselerinden birini giymişti, altın rengi ipekten sade bir elbise ve ona uygun bir kuşak. Kuşağı çözdü, ardından elbiseyi omuzlarından aşağı itti. Bakışları daha da ısındı, ama sert profesyonel tavrını koruyarak ona masasına uzanması için yardım etti ve arkasına yaslanmasını söyledi.

"Bayan Kitty'nin, yani kadın hastanın sağlık durumu iyi görünüyor," dedi sakince. "Ama tabii ki her yerini muayene etmeliyiz."

Elleri göğüslerinin üzerine kapandı ve hafifçe masaj yaptı. Yüzü hâlâ ifadesizdi, sadece gözlerindeki sıcaklık oyunu ele veriyordu...

"Büyük, iyi biçimlendirilmiş göğüsler. Uyarılara karşı hassas görünüyorlar," diye ekledi uzanıp parmaklarını göğüs uçlarına kenetlerken. "Rahatsız olursanız bana haber verin."

Kavrayışını sıkılaştırdı, yavaş yavaş daha fazla baskı uyguladı. Ne zaman bu kadarı da fazla demenin eşiğine gelse, aniden zevke dönüşüyordu.

"İşte," diye nefesi kesildi sonunda. "Bu kadarı çok fazla."

Ama sözlerine rağmen hâlâ heyecandan titriyordu. "Bir test daha."

Pençelerini uzattı ve çok dikkatli ve çok nazik bir şekilde meme uçlarında gezdirdi. Başka bir heyecan dalgası onu yıkadı ve hızlı, beklenmedik bir doruk noktası süpürülürken kanalının nabzını hissetti.

"Çok duyarlı," dedi onaylayarak. "Ve şimdi incelememize devam etmeliyiz."

Onu masanın kenarına çekti ve dizlerini kaldırarak bakışlarına tamamen maruz bıraktı - bu sadece heyecanını artırdı.

Eldivenli bir parmağını kanalın içine sıkıca sokarken, "Hastanın önemli miktarda doğal kayganlığı var gibi görünüyor," dedi.

Sadece kalın bir parmaktı ama bir önceki doruktan sonra hâlâ şişmiş ve hassastı ve ona karşı kıvrandı.

"Bir sonraki kontrol için bu doğal kayganlaştırıcıyı kullanacağım," diye açıkladı.

Adam alt deliğini nazikçe yoklarken gözleri büyüdü. Daha önce kimse oraya dokunmamıştı ve kızardığını biliyordu ama hafifçe bastırmak şaşırtıcı derecede iyi hissettirmişti. Daha sert bastırdı ve hafif bir yanma oldu, hemen ardından yerini garip, dolu bir his aldı. Bu konuda ne hissettiğinden tam olarak emin olmadığı için biraz kıpırdandı ama sonra adam başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirdi. Vücudu otomatik olarak sıkılaştı, parmağını sıkıştırdı ve sistemi boyunca erotik bir zevk çizgisi gönderdi.

"Hastanın ileri tetkik için ek stimülasyona ihtiyacı var."

Ses tonu hâlâ klinikti ama göğsünden gelen ihanet dolu mırıltıyı duyabiliyordu. Adam da en az onun kadar bundan zevk alıyordu. Elini serbest bıraktı ve eldiveni çıkardı. Tam pantolonunu çözmeye başlamıştı ki bebek telsizinden acıklı bir ağlama sesi geldi ve başını iki yana salladı.

"Sanırım muayeneniz sona erdi. Siz giyinirken ben de gidip bezini kontrol edeyim."

Bu da onu sevmesinin bir başka nedeniydi. Lola oyun zamanlarını böldüğünde asla sinirlenmiyor ya da sabırsızlanmıyordu ve bebekle vakit geçirmekten açıkça keyif alıyordu. Onu örnek alıyor ve Lola'yı sık sık mağaraların etrafında yürüyüşe çıkarıyor, o memnuniyetle mırıldanırken çeşitli nesneleri işaret ediyordu. Neyse ki giderek seyrekleşen kolik nöbetleri sırasında onunla birlikte yerde yürüyordu ve kızı o büyük bakır göğsüne yaslanmaktan son derece memnun görünüyordu. Onu suçlayamazdı, onun kollarında da aynı derecede mutlu hissediyordu.

Belki de sonunda güvenebileceği bir erkek bulmuştu, uzaylı bir erkek olsa bile.

BÖLÜM 15

Drakkar verİ tabletİndekİ notlarını derlemeyİ bitİrdİ ve mutlu bİr şekilde tabletİnİ kenara İttİ. Dikkatle planladığı İşİnİn gerisinde kalmıştı. ama bunu umursayacak gücü kendinde bulamıyordu. Kitty ve Lola zamanının çoğunu alıyordu ve onlar tezinden çok daha önemliydi. Ana mağaraya girip onların kendisine gülümsediğini görmek hoşuna gidiyor, ihtiyacı olduğunu hiç fark etmediği bir rahatlık sağlıyorlardı.

Ama belki de fark ettiğİnden daha uzun süredir bunu arıyordu. Kişisel temasın engellendiği bir toplumda tıp eğitimi almayı seçmişti. Diğer Arkaniler mağaralarında güven içinde kalmayı tercih ettiklerinde savaşmak için uzaylı savaşçılardan oluşan bir ekibe katılmıştı.

Kitty'ye henüz onun gelini olmak istediğini söylememişti ama artık zamanı gelmişti. Son birkaç hafta hayatının en mutlu haftaları olmuştu ve korkuları yok olmuş gibiydi. Ana mağaraya girdiğinde en iyi yaklaşımı düşünüyordu ve Kitty'yi Lola'yla birlikte yerde buldu. Ona heyecanlı bir gülümseme verdi.

"Bak! Başını kaldırıyor."

"Olağanüstü bir başarı," diye kabul etti. "Ama ben onun olağanüstü bir bebek olduğunu hep biliyordum."

"Gerçekten de öyle, değil mi tatlım?" Bebeği kucağına aldı. "Kimmiş bu akıllı kız? Yakında yuvarlanacaksın, sonra emekleyeceksin, sonra da yürüyeceksin."

Yürümek mi? Gururlu gülümsemesi aniden soldu. Bu, Arkani bebeklerinin kreşe gönderildiği yaştı. Mağarasına bakarken midesini içi boş bir ağrı doldurdu. Ne düşünüyordu ki? Evet, Lola kreş muhafızları yerine ikisine sahip olacaktı ama bu gerçekten de onun yetiştirilme şekline çok mu farklıydı? Lola hâlâ yalnız ve diğer çocuklardan uzakta olacaktı.

"Sorun nedir, Drakkar? Yüzünde çok tuhaf bir ifade var."

"Önemli bir şey değil," demek için kendini zorladı. "Ama bu akşam size katılamayacağımı söylemek için geldim. Çok geride kaldım ve bazı işler yapmam gerekiyor."

Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ama başını salladı. "Anlıyorum. Çok fazla zamanınızı aldığımızı biliyorum. Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Hayır, ben... Sadece çalışmam gerekiyor," diye idare etti, çalışma odasına dönerken kanatları arkasında parlıyordu.

Ne yapacağım ben? Onlarsız olma düşüncesi neredeyse dayanılmazdı ama Lola'nın hayatının büyük bölümünde olduğu gibi yalnız ve izole olduğu düşüncesi kalbini kırdı. Sevdiği çocuğa bunu yapamazdı. Onları kasabaya geri götürmek zorundaydı.

Ama kasabanın onun için güvenli olmadığını hatırladı. Başlangıçta planladığı gibi çiftlik evi olmak zorundaydı. Onların bu kadar yakın ama bir o kadar da ulaşılmaz olma düşüncesi neredeyse daha kötüydü.

Onlardan uzak durmak zorundayım. Onları görmek ve onlara sahip olamayacağını bilmek ancak kalbini daha da uzaklaştırır.

Yarın, diye düşündü acımasızca. Cesareti tükenmeden ve onları sonsuza dek yanında tutmadan önce onları yarın alacaktı. Fırtına nihayet dinmişti ve onunla birlikte uçmaları güvenli olacaktı.

Hiçbir iş yapmamış olmasına rağmen akşam geç saatlere kadar çalışma odasında kaldı. Kitty iki kez onu görmeye geldi, bir kez ona yiyemediği bir tabak yemek getirmek için, ikinci kez de yatmaya gideceğini söylemek için.

"Bana katılmayacak mısın?" diye sordu alaycı gülümsemesiyle ve adam onu takip etmemek için sandalyesinin kollarını kavramak zorunda kaldı.

Ama ondan kaçmak için yaptığı planlar yine de ters gitti. Onunla son bir gece geçirme dürtüsüne karşı koyamadı. Yanına gittiğinde uyuyor olsa da, kadın yuvarlanıp onun yanına sokuldu ve adam kendini kaybetti. Ağzıyla göğüslerini okşayarak ve parmaklarını kalçalarının arasındaki kaygan sıcaklığa daldırarak onu uyandırdı ve o da her zamanki gibi istekle karşılık verdi.

Onunla sessiz bir çaresizlikle sevişti, sonunda vedik'ini bedenine gömüp tohumunu bırakana kadar onu bir doruktan diğerine gönderdi. Kısır tohumunu, diye düşündü üzüntüyle onu kendine yaklaştırırken. Kadının hamile kalıp onları birbirine bağlayacak bir çocuğa sahip olacağına dair zayıf bir umudu bile yoktu.

"Drakkar, sorun ne?" diye fısıldadı. "Seni

memnun edemedim mi?"

"Yaptığını biliyorsun - ama bir şeylerin doğru olmadığını da biliyorum." "Git uyu, hazinem. Yarın yoğun bir gün olacak."

"Nedenmiş o? Yapacak daha çok işin mi var?"

Tek yapabildiği "Bekle ve gör," demek oldu.

Ofladı pufladı ama sonra onun omzuna yaslanarak her zamanki yerine yerleşti ve uykuya daldı. Dakikalar geçtikçe kanatlarını onun etrafında kıvırdı ve ona sıkıca sarıldı. Bu da onu kanatlarını kaybedeceği zamana daha da yaklaşıyordu.

Hiç uyumadı ama giriş mağarasından gelen ışık ana mağaraya sızmaya başladığında bile onu kollarında tuttu ve gitmesine izin vermek zorunda kalacağı zamandan korktu.

Ama sonra Lola uyandı ve Kitty esneyerek onu almaya gitti. Kitty'nin bebeği emzirmesini son kez izledi. İşi bittiğinde, Lola'nın altını değiştirmesi ve onu gün için giydirmesi konusunda ısrar etti. *Beni hatırlayacak* mı acaba, diye düşündü ona bakarken. Küçük tombul bacakları havada tekmelenirken ona dişsiz gülümsemesini verdi ve göğsündeki ağrı

fiziksel bir acı gibi hissetti. Yemeklerini bitirir bitirmez Kitty'ye çiftliği ziyaret etmelerini planladığını söyledi.

"Bunu yapmamız gerektiğinden emin misin?" diye şüpheyle sordu. "Nelly'yi pek iyi tanımıyorum ve sanırım beni onaylamıyor."

Kaşlarını çattı. "Seni onaylamaması için hiçbir sebep yok."

"Evlilik dışı bir çocuğum oldu. Bu Wainwright'taki çoğu insan için yeterli bir sebep - üstelik evli olduğunu bile bilmeden."

"Erkeğin başka bir eşi mi vardı?" diye sordu dehşetle.

Ağzı titredi. "Evet, ama çok geç olana kadar bunu öğrenemedim."

"Onursuzluk onundur," diye güvence verdi ona. "Keşke ona karşı bu kadar nazik olmasaydım."

"Nazik mi? Onu kırık kemiklere benzeyen bir şeyle karda kanlar içinde bıraktın."

"Dediğim gibi, nazik."

Kadının önceki durumunu hatırlamak onu daha da mutlu etmemiştir ama Nelly'nin ona göz kulak olacağına güveniyordu.

"Nelly sana kötü davranmayacaktır. Tüm kardeşlerime karşı nazik davrandı, Benjar'a bile - ve o en anlayışlı insanı bile sınamaya yeter."

Ona tereddütlü bir gülümseme verdi. "Pekâlâ. Sanırım çiftliği daha fazla görmek güzel olurdu."

Kadının sözleri sadece kararını doğruladı. İkisi de onun mağaralarına tıklılmayı hak etmiyordu.

Yolculuğa hazırlanırken bir kez daha Lola'yı Kitty'nin göğsüne sımsıkı sardı ve omuzlarına ağır bir pelerin geçirdi. Çantasını aldı ve onları girişe doğru götürmeye başladı.

"Orada ne var?" diye sordu.

"Sadece erzak."

Adam ses tonunu olabildiğince rahat tuttu ve kadın başka soru sormadı. Mağara girişinin dışındaki çıkıntıya ulaştıklarında biraz tereddüt etti.

"Bundan emin misiniz? Senin için çok ağır değil miyiz?"

"Neredeyse hiç ağırlığınız yok ve ikinizi de buraya benim getirdiğimi unutmayın. Mağaralarda depolanan eşyaların çoğunu da" diye hatırlattı ona.

"İyi bir noktaya değindin. Senin tek kişilik bir hazine avcısı olduğunu unutmuşum." Yine de en büyük hazineleri gidiyordu.

"Seni Lola'yı taşıdığın gibi kollarımda taşıyacağım. En iyi korumayı sağlayacak ve seni sıcak tutmaya yardımcı olacak."

"Pekâlâ." Ona güven dolu bir gülümseme verdi ve aynı keskin acı göğsünde kasıldı. Onu kollarının arasına alırken bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

"Hazır mısın?"

Kolunu sıkıca kavradı, sonra başıyla onayladı.

"Aferin kızıma." Ve bununla birlikte havaya sıçradı.

Onun soluğunu duydu, kör tırnaklarının derisine battığını hissetti ama yakında buna alışacaktı.

"Geçit arkamızda," dedi sohbet eder gibi. "Bu uçta nehrin her iki tarafında da otlaklar var ama çiftlik evi daha ileride."

Gözleri sımsıkı kapalıydı ama sonunda bir gözünü açtı ve aşağıya baktı. Ciyakladı ve adamın kolunu daha da sıkı kavradı ama adam çiftlikte üzerinde çalıştıkları çeşitli projelerdeki önemli noktaları göstermeye devam ettikçe sonunda rahatlamaya başladı. Uçuş çok kısa sürmüştü ama sonunda kız da en az onun kadar keyif almış görünüyordu.

Evin önündeki avluya indi. Karların çoğu temizlenmişti ve Gilmat'ın bitkilerinin yeşili hoş bir kontrast oluştuyordu. Soğuğa rağmen birkaç çiçeğin açtığını bile görebiliyordu. Kitty'yi isteksizce ayağa kaldırdı ama çiftlik evine girdiklerinde hemen koluna yapıştı.

"Nelly?" diye seslendi. "Sana bir sürprizim var."

Hemen mutfağının girişinde belirdi. Kızın önce ona, sonra Kitty'ye bakmasını dikkatle izledi. Gözleri büyüdü.

"Aman Tanrım, Kitty! Nereden geldin sen? Sen Drakkar'ın gelini misin?" Kitty başını sallamadan önce bir an tereddüt etti.

"Hayır, Drakkar beni kurtardı ve buraya getirdi."

"Gerçekten mi?" Nelly Kitty'ye dönmeden önce ona şaşkın bir bakış attı. "Bana her şeyi anlatman gerekecek, ama önce soğuktan korunmak için içeri gel. Buraya nasıl geldin?"

"Uçtuk."

Nelly dramatik bir şekilde titredi. "Ne kadar üşümüş olabileceğini hayal bile edemiyorum. Ama ocakta sıcak elma şarabım var. Seni ve bebeği görmek çok güzel," diye ekledi Kitty pelerinini açarken. "Aman Tanrım, çok sevimli."

Kitty ona bir kez daha sorgulayan bir bakış attı ama Nelly'nin karşılmasıyla rahatlamış görünüyordu, o da başıyla onu takip etmesini işaret etti. Artek'le konuşması gerekiyordu. Komutanı onu delici altın gözlerle inceliyordu ama konuşmadan önce kadınların mutfığa girmesini bekledi.

"İletişim cihazına ne oldu? Onu açık tutacağına söz vermiştin."

Omuz silkmek için kendini zorladı. "Fırtına yüzünden herkesin kapalı kaldığını biliyordum, bu yüzden onu bebek için bir dinleme cihazı olarak kullandım. Şimdi onu asıl amacına geri döndüreceğim."

"Güzel. Endişeliydim. Endark'ı kaybettim ve seni de kaybetmek istemedim."

"Endark'ı kaybettim de ne demek?" diye sordu, kendi endişelerinden uzaklaşarak.

"Artık kulübesinde değil. Gelini de öyle." "Peki ya iz sürücü?"

"Onu kulübenin zemininde bulduk." Artek tereddüt etti. "Görünüşe göre onu kendisi çıkarmış. Orada olduğunu başka kimse bilemez. Ve herhangi bir boğuşma izi de yok."

"Ama neden böyle bir şey yapsın ki?"

"Bilemiyorum. Belki de yeni gelininin etrafında başka erkeklerin olmasından dolayı kendini tehdit altında hissetmiştir."

"Hiçbirimiz ona asla zarar vermeyiz."

"Tabii ki hayır, ama içinde bulunduğu durumu biliyorsunuz." "Bir gelinin onu sakinleştireceğini umuyordum."

"Ben de öyle." Artek iç çekti. "Artık fırtına geçtiğine göre, onu aramaya gideceğim. Peki ya gelinin?"

"Arkani'nin gelin almadığını biliyorsun."

"Belki de değilsin ama artık tamamen Arkani değilsin - ve dağlardan inip savaşa katıldığın günden beri de değilsin."

"Ben... baştan çıktım," diye itiraf etti.

Artek ona bir kez daha delici bir bakış attı. "Ama?"

"Ama ona sormadım."

"Neden olmasın?"

"Bu mümkün değil. Nasıl yaşadığımı biliyorsun. Bir kadın ya da çocuk için uygun değil."

"Tüm zamanınızı orada geçirmek zorunda değilsiniz. İstedğin zaman buraya gelebileceğini biliyorsun."

Artek konuşmasını henüz bitirmişti ki kapılar tekrar açıldı ve Benjar, Kitty'nin yaşlarında görünen siyah saçlı bir kadın eşliğinde içeri daldı. Onları Artek'in ikinci adamı Callum'un daha sakin girişi ve Benjar'ın gelinine çok benzeyen tombul, yaşlı bir kadın olan gelini takip etti. Nereden gelmişti bu kadın?

Callum'un da kendisi gibi hayatını yalnız geçireceğine inandığını biliyordu.

"Burada ne yapıyorsun Drakkar?" Benjar sordu. Her zamanki neşesini geri kazanmış görünüyordu. "Bu Ruby, gelinim. Senin gelinin nerede?"

"Gelinim yok," dedi sert bir sesle, göğsündeki ağrı artıyordu.

Diğerleri etraflarını sarınca vücudu gerildi. Callum ve Artek sohbet etmeye çalışırken, Benjar onu soru yağmuruna tutmaya devam etti. Gürültü ve etrafının sarılmış olduğu hissi, kasabayı geride bıraktığından beri ilk kez pençelerinin istemsizce ortaya çıkmasına neden oldu.

"Bana hâlâ cevap vermedin," diye ısrar etti Benjar. "Gelinin nerede?"

Acısı ve gerginliği midesinin içinde öfkeli bir düğüm halinde toplanmıştı.

"Benim bir gelinim yok," diye kükredi. "Gelinim yok, eşim yok, dişim yok."

Onun patlamasıyla herkes sessizliğe gömüldü, Kitty'nin belli belirsiz çılgınlığını duyabileceği kadar sessizdi bu sessizlik. Mutfağın girişinde durmuş, ona bakarken yüzü solmuştu.

Ona gitmek, onu ve Lola'yı mağaralarına geri götürmek ve onları birer hazine gibi korumak istiyordu ama bunu onlara yapamazdı, yapmayacaktı.

"Özür dilerim," dedi usulca, sonra gitmek için döndü. "Bekle."

Benjar onu durdurmak için kolunu uzattı ama Benjar homurdanarak onu kenara itti ve kapıları itip gökyüzüne çıkarken arkasına bile bakmayı reddetti.

BÖLÜM 16

D Rakkar'ın reddi Kitty'nin kulaklarında yankılandı ve başı dönerek sallandı. Sanki yer altından çekilip gitmiş gibi hissediyordu. uçtukları zamanki gibi. Kadının uzak bir parçası onun anlamsız ömrünü duydu ama adam hırlayıp arkasını dönerken ona sadece bakabildi. Onu durdurmaya çalışırken pembe kürklü büyük bir uzaylıyı uçurdu. Adam kapılardan geçip gözden kaybolduğunda, yanlarında getirdiği çantayı gördü. Erzak. Kendini bu kadar incinmiş hissetmeseydi gülebilirdi. En azından ona kıyafet getirme nezaketini göstermişti.

"Ne oldu? Neler oluyor?" Nelly, omzuna yasladığı Lola ile yanında belirerek sordu.

Konuşamıyordu ama sonra Pearl koşarak yanına geldi ve kollarını ona doladı.

"Ah Kitty, çok üzgünüm."

Uzun boylu, yaşlı bir erkek Pearl'ü takip etti ve Pearl onu Nelly'nin kocasıyla birlikte kasabayı ziyaret eden uzaylı olarak tanıdı. Adamın dikkati Pearl'e odaklanmıştı ve Pearl, arkadaşının da bir koca bulmuş olabileceği şüphesine kapıldı. Pearl'ün kız kardeşinin de öyle olduğuna karar verdi ve endişeyle aslan gibi uzaylıya doğru eğilen Ruby'ye baktı.

"Çok kötü yaralandım. Çok fazla kişisel ilgiye ihtiyacım olacak," dedi dramatik bir şekilde ve Artek başını salladı.

"Çok kötü yaralanmamışsın. Senin yerinde olsaydım Ruby, onu görmezden gelirdim."

Kız sırtarak ona baktı ve başını salladı.

"Onu görmezden gelmek işe yaramıyor. Sadece daha da çirkinleşiyor."

Ses tonu sevecendi ve Kitty ona ne kadar nazikçe dokunduğunu görebiliyordu.

Üç çift vardı ama o yine yalnızdı. Kendini Pearl'ün kucağından yavaşça çekti.

"Beni kasabaya bırakabilecek biri var mı?" diye sordu, sesinin titrememesinden gurur duyarak. Oraya vardığında ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu ama tüm bu mutluluğun içinde burada kalamazdı.

"Duymadın mı?" Pearl nazikçe sordu. "Geçit bahara kadar kapalı... belki daha da uzun süre."

"Şimdiden mi?"

Pearl kocasıyla bakıştı.

Kısa bir tereddütten sonra derin sesiyle "Çığ düşmüş," dedi. Yüreği ağzına geldi.

"Anlıyorum."

"Ama başımızın üstünde yeriniz var," dedi Nelly hemen. "Ve bebeğe yardım etmekten mutluluk duyarım."

"Hepimiz yardım edeceğiz," diye güvence verdi Pearl, sonra ona düşünceli bir bakış attı. "Sanırım konuşmamız gerekiyor. Mutfığa gelin. Sadece kadınlar," diye ekledi kocası onu takip etmeye başladığında.

"Ama kadınlarla konuşmakta çok iyiyimdir," dedi zapt edilemez Benjar ayağa kalkıp ona neşeli bir gülümseme verirken.

Adamın göğsündeki dört paralel yarıktan kan aktığını ilk kez fark etti ama adam hiç rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. "Seni incittiği için üzgünüm."

Omuz silkti. "Sadece bir çizik."

Ruby yanlarına gelirken, "Biraz önce çok kötü yaralandığınızı söylemişsiniz," dedi.

"Bunun yerine metanetli ve cesur olmaya karar verdim."

Ruby ona şefkatli bir gülümseme verirken bile gözlerini devirdi.

"Seninle ne olacağım ben?"

"Birçok fikrim var," dedi hevesle ve Ruby elini kaldırdı. "Burada ve şimdi değil."

Ona sırtıttı ama dört kadın mutfağa girerken devam etmedi.

Masaya oturduklarında Pearl, "Şimdi bana neler olduğunu anlat," dedi.

"Dans gecesi idi. Lola'nın babası geldi. İstedi ki..." Bakışları ellerine kaydı. "Drakkar ortaya çıktı ve onu durdurdu, sonra da bizi buraya getirdi."

"Ama neden?"

Kendine rağmen dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Elm Sokağı'na bakan pencereden içeri girdi. Bir melek olduğunu düşünmüştüm. Ama geldiğinde duvarın çoğunu yıktı ve ben de orada kalamadım."

"Bana gelmeliydin," dedi Pearl, elini Kitty'ninkinin üzerine koyup ona acıklı bir gülümseme verdi. "Gerçi sanırım o gece Ruby'nin peşinden koştuğum geceydi."

"Buraya böyle mi geldin?"

"Evet ve size daha sonra anlatacağım, ama daha sonra ne olduğunu duymak istiyorum."

"Bizi mağaralarına götürdü."

"Gerçekten mi?" Nelly sordu. "Oraya hiç kimseyi götürmedi, diğer adamlardan birini bile. Artek bana bir Arkani'nin mağaralarına kimsenin girmesine izin vermediğini söyledi."

"Öyle olduğunu sanmıyorum. Ama bizi içeri aldı." İlk kez gözleri dolmaya başlamıştı. "Ve çok tatlı ve nazikti. Lola'nın bezini değiştirdi, bana bu elbiseyi dikti ve bana Galaktik okumayı öğretti."

Ruby, "Ona aşıkmışsın gibi konuşuyorsun," dedi.

"Elbette öyleyim. Bu sefer gerçek olduğundan o kadar emindim ki, ama sanırım sadece benim açımdan gerçek."

"Bundan pek emin değilim," dedi Nelly yavaşça. "Onu daha önce hiç böyle görmemiştim - bu kadar duygusal."

İç çekti. "Belki de sorun budur. Bebekliğinden beri halkının yalnız yaşaması gerektiğini kafasına kazımış. Etkileşimleri tam olarak düzenlenmezse çok saldırgan olurlarmış. Ve az önce olanlar da onun ne demek istediğini kanıtladı."

"Belki de değildir. Ayrılacağı için böyle davranıyor olması mümkün değil mi sence? Çünkü ayrılacaktınız?"

"Ama ayrılmak zorunda değildik. Beni buraya getirmek ya da terk etmek zorunda değildi. Onun mağaralarında gayet mutluydum. Lola da öyleydi."

Mutfak kapısı çalındı ve ardından Artek kafasını uzattı.

"Kitty'nin bunu isteyebileceğini düşündüm. Drakkar'ın geride bıraktığı çanta."

Başıyla onayladı ve adam ona uzattı. İçinde bir açıklama olmasını umarak açtı ama tahmin ettiği gibi Lola'nın ve kendisinin giysileriyle doluydu. Ve başka bir şey, ışığı yakalayan bir şey. Dikkatlice çekip çıkardı ve karmaşık, ışıltılı damlalarla asılı yuvarlak bir çerçeve keşfetti. Lola için bir cep telefonu yapmıştı. Sonunda gözyaşları geldi.

Pearl onu güven verici bir şekilde kucaklarken Artek hızla gözden kayboldu.

Nihayet burnunu silip doğrulacak kadar kendine geldiğinde, Nelly'yi cep telefonunu incelerken buldu.

"Bu hiç mantıklı değil. Belli ki bunu yapmak için çok zaman harcamış ve siz de birlikte mutlu olduğunuzu söylemişsiniz. İşlerin değişmesinin bir nedeni olmalı."

Ruby gözlerini devirerek, "Aptalca bir erkek nedeni," dedi. "Benjar onu terk edeceğimi düşündüğü için beni bırakıp gitti. Bu doğru olsa bile, neden önce beni terk etmeye karar versin ki?"

"Erkek mantığı kesinlikle arzulanan bir şey bırakabilir," diye kabul etti

Pearl. "Callum'un ki bile mi?" diye alay etti kız kardeşi.

"O mkemmek değil."

Ama Pearl'n dudaklarının kıvrımından Kitty onun bu sözleri kastetmediğinden şüphelendi.

"Düşün Kitty," diye ısrar etti Nelly. "lerin ne zaman değiştiğini

biliyor musun?" Başını sallamaya başladı, sonra duraksadı.

"Dün gece farklıydı. Akşamı bizimle geçirmedi. İşe gitti. Ve yatağa geldiğinde..." Yanaklarına renk geldiğini hissedebiliyordu. "Farklı görünüyordu."

"Yani dün gece farklıydı. Peki ya dn öğleden sonra?"

"Hiç sanmıyorum. Ben bebekle oynarken geldi. Ne kadar hızlı büyüdüğünden bahsediyordum ve sonra işe dönmesi gerektiğini söyledi."

Pearl nazikçe, "Belki de geleceği ilk kez o zaman düşünmüştür," dedi.

Gözyaşları yeniden ortaya çıkmakla

tehdit ediyordu. "Ve bizi içinde

istemedi."

"O kadar basit olduğndan emin değilim," dedi Nelly. "Ya bunun senin için doğru gelecek olduğunu dşnmediyse?"

"Ama neden böyle düşünsün ki..." Birden aklına bir düşünce geldi.

"Lola'nın yürümesinden bahsediyordum.

Arkani annelerinin bebeklerini bıraktıkları yaşla aynı."

Diğer üç kadın dehşete düşmüş görünüyordu.

"Bunu neden yapıyorlar?" Ruby öfkeyle sordu.

Başını iki yana salladı. "Bunun toplumları için daha iyi olduğunu düşünüyorlar. Ama acaba o da bunu mu düşünüyordu? Kafasını o kadar çok kuralla doldurmuşlar ki."

Nelly, "O zaman belki de bunları aşması için ona yardım etmek sana düşer," diye önerdi. "Artek'in de bazı sorunları vardı. Sanırım hepsinin var. Onları aşmak için savaşmak zorundasınız."

Daha önce bir ilişki için hiç savaşmamıştı ama o zaman da uğruna savaşmaya geçecek bir ilişkisi olmamıştı. Drakkar buna değer miydi? *Evet, değermi.* Onun için savaşmak istiyordu. *Onlar için,* Nelly'nin kollarında uyuyan Lola'ya bakarak değiştirdi.

"İstiyorum ama ne yapabilirim ki? Öyle kapısına dayanacak halim yok."

"O zaman ona bir tuzak kurun," dedi Ruby sırtarak ve hepsi ona bakakaldı. "Ne?"

"Sanırım Benjar sana bulaşıyor," dedi Pearl sertçe, sonra içini çekti. "Ama belki de tek yol budur. Sadece nasıl yapacağımızı bulmamız gerekiyor."

"Bence Artek'e sormalıyız." Nelly parmaklarını düşünceli bir şekilde kahve fincanına vurdu. "Drakkar'ı herkesten daha iyi tanıyor."

"Sence yardım etmeye istekli olur mu?"

"Elbette." Nelly sırttı. "Çok ikna edici olabilirim."

Hepsi güldü. Kitty masanın etrafına baktı ve kalbindeki acıya rağmen kendini rahatlamış hissetti. Üçü onu kabul etmekle kalmamış, hemen yardım etmeye çalışmışlardı. Buldukları planın işe yaraması için dua etti, ama yaramasa bile artık üç arkadaşı olduğundan emindi.

BÖLÜM 17

D Rakkar mağaralarının bir ucundan diğerine volta atıyordu. Ne kadar sessiz ve boş olduklarını neden daha önce hiç fark etmemişti?

Geçecek, dedi kendi kendine, ama buna inanmıyordu. Onların gidişi içinde büyük bir boşluk bırakmıştı. İki kez kendini mağaranın girişine doğru giderken buldu ve iki kez kendini durdurdu. Kitty ve Lola'yı burada, yanında ne kadar istese de, çiftlik evinde kalmaları onlar için daha iyi olacaktı.

Orada onlarla birlikte kalmayı bile düşünebilirdi ama kardeşlerinden birine saldırmadan önce beş dakika dayanabilmişti. Onlardan birine tekrar saldırması ne kadar sürerdi? Benjar'a vurduğunu hatırlayınca içini suçluluk duygusu kapladı. İçini çekti ve iletişim cihazını yeniden kurmak için çalışma odasına gitti. En azından diğer erkeği arayıp kontrol edebilirdi.

Ve belki Kitty ve Lola'dan haber sorarım.

Kitty'nin Lola'yı eğlendirmek için kullandığı kaşık hâlâ masasının üzerinde duruyordu ve sanki Lola'dan geriye kalan bir şeyler varmış gibi parmaklarını kaşığın üzerinde ileri geri gezdirirken buldu kendini. Lola'nın cep telefonunu beğeneceğini umuyordu. Keşke onu ilk kez gördüğünde yüzündeki ifadeyi görmek için orada olabilseydi.

Kendini iletişim cihazına konsantre olmaya zorladı ve işini bitirir bitirmez Artek'i aradı.

"Evet?"

Komutanın sesi buz gibiydi ve Drakkar irkildi. "Benjar'ın durumunu kontrol etmek istiyorum."

"İyileşiyor."

"Ona vurmamalıydım."

"Hayır." Kısa bir tereddüt oldu. "Neden yaptın?"

En kolay açıklamaya karar verdi. "Başkaları tarafından kuşatılmakta zorluk çektiğimi biliyorsun."

"Anlıyorum." Artek'in sesi hiçbir şey ele vermiyordu. "Kitty ve Lola nasıl?"

"Nasıl olduklarını düşünüyorsun? Dişiniz mutsuz." Göğsü ağrıyordu.

"En iyisi bu."

"Öyle mi?" Artek'in sesi keskinleşti. "Ve neden bu kararı veren kişi sen oluyorsun?"

Artek, o cevap veremedi aramayı sonlandırdı.

Artek haklı mıydı? Bunu onunla konuşmalı mıydı? İletişim cihazına baktı ve geri arama dürtüsüyle savaştı. Ama belki de Artek ona aradığını söyleyecek ve o da onu arayacaktı.

Şansının az olduğundan şüpheleniyordu ama ana mağaraya giderken bunu yanında taşıdı. Burada bile kendini boş ve yalnız hissediyordu. *Bu da ne demek istediğimi kanıtlıyor.* Burası çocuk yetiştirmek için uygun bir yer değil.

Bir şekilde akşamı atlattı ama uyku gelmedi. Kendini önceki iki haftadan sahneleri kafasında tekrar tekrar canlandırırken buldu; Kitty'nin onun için diktiği elbiseyi gösterirken gülüp dönmesinden Lola'nın minik elinin başparmağının etrafında kapanışına kadar her şey.

Uzandı ve Kitty'nin beyaz giysisini yastığın altından çıkardı. Kitty'nin giysilerini toplarken bunu kendisi için saklamıştı. Kitty'nin kokusu hâlâ kumaşa sinmişti ve burnunu içine gömerek Kitty'nin burada onunla birlikte olduğunu düşünmeye çalıştı. Onlarla birlikte göndermediği diğer eşyaları dikkatlice depolarına yerleştirmişti. Onları hatırlatan hiçbir şeyden asla vazgeçmeyecekti.

Gece uzadı ve sonunda kasvetli bir güne dönüştü. Bir kez daha kendini mağaralarının girişinin dışındaki çıkıntıda, vadinin aşağısındaki çiftlik evine bakarken buldu. Gelişmiş görme yeteneğinin bile herhangi bir ayrıntıyı seçemeyeceği kadar uzaktaydı. Kadın dışarı çıksa bile onu göremezdi.

Belki de daha yakına gitmeliyim. Onlara göz kulak olabileceği kadar yakın. Bunun işleri daha da kötüleştireceğinden şüphelenmesine rağmen, cazip bir fikirdi. İletişim cihazı çaldığında uygun bir yer bulmak için yola çıkmak üzereydi.

"Evet?"

"Bir olay oldu," dedi Artek. "Ana evde. Acele edin." "Yaralanan var mı?"

"Ah evet," dedi diğer erkek ve aramayı sonlandırdı.

Drakkar tereddüt etmedi. Çantasını kaptı ve koşmaya başladı. Ön kapılardan hızla geçerken Kitty ya da Lola'dan bir iz aradı ama nehre bakan büyük oturma odasında onu sadece Artek bekliyordu.

"Hasta nerede? Ve kim o?"

Artek onun ikinci sorusunu duymazdan gelerek, "Koridorun sonundaki oda," dedi.

Tartışma zahmetine girmeden koridorda ilerledi. Koridorun sonundaki oda, iki tarafında vadiye güzel bir manzara sunan pencereleri olan geniş, hoş bir yatak odasıydı ama boş görünüyordu. Kontrol etmek için odaya doğru birkaç adım attı ve sonra belirgin bir tıkırtı duydu.

Döndüğünde Kitty'nin arkasında durduğunu gördü. Yüzü solgundu, gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve belli ki bitkin düşmüştü ama daha önce hiç bu kadar güzel bir manzara görmemişti. Ona doğru bir adım atmıştı ki aklına geldi ve kendini donup kalmaya zorladı.

"Anlamıyorum. Artek beni neden çağırdı? Birinin yaralandığını söyledi." Artek'in ne demek istediğini anlayınca utanç kapladı içini. "Seni kastetti."

"Evet, öyle yaptı," dedi sessizce. "Ama sanırım sen de acı çekiyorsun." "Sizi - ikinizi de - çok özlüyorum."

"O zaman bunu neden yaptınız? Bizi neden gönderdin?"

"Lola'nın o mağaralarda büyümesini nasıl bekleyebilirim? Bu onu bir Arkani çocuğuyla aynı çocukluğa mahkum etmekten farksız."

"Hayır, öyle değil. Çok önemli bir şeyi unutuyorsunuz. Onu seven, onunla ilgilenen, ona cesur ve meraklı olmayı ve diğer insanlardan korkmamayı öğreten bir annesi - ve umarım bir de babası - olacaktı."

"Ama yine de yalnız kalacaktı."

İçini çekti. "Evet, bazı zamanlar. Ama dün yaptığın gibi ziyaret edebilmemiz için bizi buraya uçurmaman için hiçbir neden yok."

"Burada bir ev inşa etmeyi düşündüm," diye itiraf etti. "Ama diğerlerine bu kadar yakın yaşayabileceğimi sanmıyorum. Dün ne olduğunu gördünüz."

"Ben de bunu düşünüyordum. Çok yakın oldukları için mi böyle tepki verdin? Yoksa bizden ayrılacağın için mi?"

Bu fikri reddetmeye başladı, sonra tereddüt etti. Etrafının bu şekilde sarılmış olması zordu ama duygusal karmaşasının bunu daha da kötüleştirdiğine şüphe yoktu.

"Belki de her ikisiydi."

"Belki seninle birlikte olsaydım ve sana dokunsaydım, aynı şekilde tepki vermezdin. Ama senden burada yaşamayı istemiyorum. Mağaralarınızı seviyorum - sıcak, güvenli ve rahatlar. Yüzme havuzunu ve büyük havuzunu seviyorum."

yatağını ve hazinelerinle dolu depolarını. Ama hepsinden 6nemlisi Drakkar, seni seviyorum."

Bacakları gerçekten

titriyordu. "6yle mi?"

"Elbette seviyorum. Sanırım seni penceremden içeri girdiğin ilk andan beri seviyorum. Meleğim benim."

"Ben de hissettim ama ne hissettiğimi anlamam uzun zaman aldı." Ona doğru bir adım attı, sonra iki adım attı ve sonra kollarındaydı, aynı anda hem g6l6yor hem de ağlıyordu.

"Ve şimdi birlikteyiz, değil mi? İster burada, ister mağaralarda ya da başka bir yerde olsun, birlikte kalacağız. Ve 6nce benimle konuşmadan bizim için neyin en iyi olacağına karar veremezsin."

Y6z6ndeki g6l6msemeye rağmen, s6zlerindeki uyarıyı duyabiliyordu ve başını salladı.

"Seninle konuşmamakla aptallık ettim. Ayrıldığımdan beri buraya geri d6nme d6rt6s6yle savaşıyorum. Artek beni aramamış olsaydı bile, daha fazla uzak kalamazdım."

"G6zel. şimdi 6p beni." Kadın ilk kez rica etmek yerine talep ediyordu ve adam isteyerek itaat etti. Onu 6perken kollarının arasına aldı ve kendini onun bedenine bastırdı.

"Seni seviyorum Drakkar," dedi tekrar ve vediği pantolonunun bel bandından dışarı fırlayarak serbest kaldı.

"Ah canım. Bu konuda bir şeyler yapmamız gerekeceğini g6rebiliyorum." "Katılıyorum. Ne 6nerirsiniz?"

"şey..." Parmaklarını g6ğs6nde gezdirerek şaftının etrafında dolaştırdı. "Nelly, Lola'ya g6z kulak oluyor ve burada b6y6k boş bir yatak var..."

Onu yatağa taşırken mutlulukla dolu bir kahkaha attı. "Benim gelinim olur musun, Kitty? Benim gerçek hazinem?" diye fısıldadı.

"Evet, Drakkar. Daha çok istediđim bir Őey dűŐünemiyorum."

Ve başını eğip onu öperken, kabul etti. Gelini, kızı ve aptallığı için onu affetmeye hazır bir kardeş ailesi vardı. Daha fazlasını isteyemezdi.

EPİLOG

O ne yıl sonra...

"DIŞ GİRİŞ GÜVENLİ," DIYE DUYURDU DRAKKAR İÇERİ GIRERKEN ve Kitty başını salladı.

"Bu odanın, banyo odasının, Lola'nın odasının ve çalışma odalarının girişine zaten kapılar koymuştunuz. Her şeyin zaten güvende olduğuna eminim."

Lola yeni yürümeye başlamıştı ve onun güvenliğini takıntı haline getirmişti. Vadide inşa ettiği kulübeye taşınmaları için onu ikna etmeye çalışmıştı ama Lola bunu reddetmişti. Hava izin verdiğinde elbette orada zaman geçireceklerdi, ama onun burada, mağaralarında daha rahat olduğunu biliyordu. Kendisi de öyle. Burası ona evi gibi geliyordu.

"Onun güvenliği konusunda çok dikkatli olamayız," dedi sert bir sesle.

"Biliyorum ve onu korumak istemeni seviyorum ama bu kadar endişelenmene gerek yok."

Kollarını ona doladı, vücudunun sıcaklığının tadını çıkardı ve rahatlamasını bekledi. Dokunuşu her zaman olduğu gibi onu rahatlattı ama yüzü hâlâ sıkıntılı görünüyordu.

"Sorun nedir, Drakkar?"

"Daha yeni bir yaşına girdi."

"Biliyorum." Onun için ana evde tüm kardeşlerin, eşlerinin ve çocuklarının katıldığı bir parti vermişlerdi. "Bu neden rahatsız edici... Oh."

Farkına varınca kollarını adamın beline doladı.

"Arkani bir çocuk olsaydı kreşe gideceği zaman buydu," dedi yumuşak bir sesle.

"Evet. Aptalca olduğunu biliyorum ama sürekli birilerinin onu bizden almaya çalışmasını bekliyorum."

"Böyle bir şey asla olmayacak. Buna asla izin vermem. Ve onu almaya çalışan herkesi durduracağınızı biliyorum."

"Evet," diye hırladı ve pençeleri ortaya çıkarken sırtına hafifçe battığını hissetti.

Onu daha fazla rahatlatamadan, kızlarının odasından ağlamaklı bir çığlık geldi.

"Dada!"

Kitty güldü ve başını salladı. Lola tam bir baba kızıydı ve ikisini birlikte görmeye bayılıyordu.

"Kızımız uyanmış gibi görünüyor. Neden ben atıştırmalık bir şeyler hazırlarken sen de gidip onu uykusundan kaldırmıyorsun? Sonra da avluda piknik yapar ve kar yağışını izleriz. Bunu ne kadar çok sevdiğini biliyorsun."

Geçen yılki projelerinden biri de bazı mağaraların dış duvarlarına şeffaf paneller yerleştirmek olmuştu. Arkani'nin inlerini güvenli tutma dürtüsünün bir başka ihlali olduğu için ilk başta buna karşı çıkmıştı, ancak Lola'nın ışıktan ve manzaradan ne kadar hoşlandığını görür görmez kurulumlara devam etmekte tereddüt etmemişti. İki duvarı şeffaf panellerden oluşan atriyum onun en büyük ve en başarılı projesi olmuştu.

O öğleden sonra tıbbi incelemesi üzerinde biraz daha çalışmayı planladığını bilmesine rağmen, onun planını hemen kabul etti. Onun yerine

Günün geri kalanını birlikte geçirdiler ve Lola'yı kucaklayıp ona hikâyeler anlattıkça Kitty onun rahatlamaya başladığını gördü. Akşam yemeklerini yedikten ve onu yatağına yatırdıktan sonra, ana odada ona katılmadan önce her şeyin güvende olduğundan emin olmak için sadece iki kez kontrol etti.

"Teşekkür ederim, hazinem," diyerek onu kollarının arasına aldı ve ekledikleri rahat kanepeye yatırdı.

"Neden bana teşekkür ediyorsun?"

"Çünkü onunla -ailemizle- vakit geçirmenin beni rahatlatacağını biliyordun."

"Bunun yardımcı olabileceğini düşündüm - ve emin olmadığınız her an bunu yapabiliriz."

Adam karşılık vermek yerine onu kendine çekti ve öptü. Çiftleşme mırıltısının tanıdık gürültüsü göğsünde titreşirken meme uçları gerildi.

"Sanırım bizim de erken bir geceye ihtiyacımız var," diye mırıldandı.

"Bence bu harika bir fikir ama önce seninle bir şey konuşmak istiyorum."

Sesi nefes nefese çıkıyordu ve adam meme uçlarıyla oynarken konsantre olmak için kendini zorlaması gerekiyordu.

"Benimle konuşmak için en tuhaf zamanları seçiyorsun, hazinem. Bu önemli mi?" "Umarım öyle düşünürsün."

Adam başparmağının dikkat dağıtıcı hareketini yavaşlattı ama kadın birden kelimeleri çıkarmakta zorlandı.

"Ne oldu?"

"Lola'nın doğum gününden beri bunu düşünüyordum. O bir yaşında ve ben hep iki yılın mükemmel bir aralık olacağını düşündüm. Ve bunu denemek istiyorum."

"Neyi denemek?"

"Bir bebek sahibi olmayı dene," diye ağzından kaçırdı.

Gözleri gümüş rengi bir ateşle parladı ve vediği ani, şok edici bir hızla bedenlerinin arasında serbest kaldı.

"Sanırım bu fikir hoşuna gitti," dedi nefes nefese.

"Bu fıkre bayıldım. Ama emin misin?"

"Evet, ailemizi olduğu gibi seviyorum ama bence paylaşacak daha çok sevgimiz var. Bunu sınırlamamıza gerek yok."

"İmplantımı çıkarmam gerekecek ve bu hemen gerçekleşmeyebilir. Ya da hiç olmayabilir," diye uyardı onu, vedik'i ona karşı zonkluyor olsa da.

"Biliyorum. Ama şimdiye kadar yaptığınız tüm çalışmalar insan kadınlarının diğer türlerle oldukça uyumlu olduğunu gösterdi." Parmaklarını hafifçe vedik'in parlayan uzunluğu boyunca gezdirdi. "Ve işe yaramasa bile, denerken eğlenmeyecek miyiz?"

Onu kollarına alıp yataklarına taşıırken tek cevabı kısık bir hırıltı oldu.

Lola'nın ikinci doğum gününden bir ay sonra da kardeşini ailelerine kattılar.

YAZARIN NOTU

Drakkar'ı okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Bu kadar kontrollü birinin sonunda aşkı bulacak kadar rahatlamasını ve Kitty ile Lola'nın umutsuzca ihtiyaç duyduğu kahraman olmasını görmeyi seviyorum!

Hikayeden hoşlansanız da hoşlanmasanız da, Amazon'da dürüst bir yorum bırakırsanız benim için dünyalara bedel olur - yorumlar diğer okuyucuların kitaplarımı bulmasına yardımcı olmanın en iyi yollarından biridir!

Her zamanki gibi, bu maceralara benimle birlikte katıldıkları için okuyucularıma teşekkür etmeliyim - siz olmadan bunu yapamazdım!

Ve her zaman olduğu gibi, beta ekibime özel bir teşekkür - Janet S, Nancy V ve Kitty S. Düşünceleriniz ve yorumlarınız inanılmaz derecede yardımcı oluyor!

Sıradaki!

Yedi Uzaylı Kardeşe Yedi Gelin
Endark ile devam ediyor!

Endark içindeki canavar üzerindeki kontrolünü kaybetmektedir ve tek umudu insan bir gelindir - ancak aralarındaki kırılgan bağ, babasının insanlar onu aramaya mı geldi?

Endark siparişi vermek için buraya tıklayın!

Başka bir yarı Vultor şekil değiştiren kahraman hakkında okumak isterseniz,

Her Alien Farmhand'e göz atın!

Bu, yine Cresca'da geçen bağımsız bir hikâyedir.

*Çaresiz bir kadın ve yalnız bir uzaylı şekil değiştiren, bilinmeyen bir
düşmanı yenmek için birlikte çalışabilir mi?*

Her Alien Farmhand'i sipariş etmek için buraya tıklayın!

Yeni çıkan ürünleri, fırsatları veya güncellemeleri kaçırmamak için [buraya](#)
[tıklayarak haber bültenime kaydolun!](#)

DİĞER BAŞLIKLAR

Uzaylı Kaçırma Serisi

Anna ve Uzaylı Beth ve

Barbar Cam ve Fatih

Deb ve İblis Ella ve

İmparator Faith ve

Savaşçı

Greta ve Gargoyle

Hanna ve Tetikçi Izzie

ve Buz Canavarı

Joan ve Juggernaut Kate

ve Kraken

Zambak ve Aslan

Mary ve Minotor Nancy

ve Naga Olivia ve Ork

Pandora ve Mahkum Quinn

ve Queller

Uzaylı İstilasası Serisi

Uzaylı Seçimi

Uzaylı Fethi

Uzaylı Mahkum

Uzaylı Damızlık

Uzaylı İttifakı

Uzaylı Umudu

Elementlere Maruz Kalma

Çıplak Uzaylı The
Bare Essentials
Çıplak Bir Tavır
Buff Canavarı
Soyunmak

Yedi Uzaylı Kardeşe Yedi Gelin

Artek
Benjar
Callum
Drakkar
Endark

Folsom Planet Blues Uzaylı

En Çok Aranalar: Kafesteki
Canavar Uzaylı En Çok Aran:
Hapishane Arkadaşı Uzaylı En
Çok Aran: Mastermind Uzaylı
En Çok Aranalar: Zincirsiz

Boynuzlu Tatiller

Krampus ve Kocakarı
Nicholas için Bir Hediye

Çarşaf Arasındaki Canavar

Extra Virgin Gargoyle

Mars'ta Cyborglar

High Plains Cyborg
İyi, Kötü ve Cyborg Bir Avuç Cyborg
Birkaç Cyborg Daha
Muhteşem Cyborg
Kanun Kaçağı Cyborg

Uzaylı Anne ve Uzaylı Savaşçı

Tarafından Değer Verilen

Uzaylı Savaşçı İçin Bir Oğul

Uzaylı Savaşçının Kızı Uzaylı

Savaşçı için Bir Aile

Dadı ve Uzaylı Savaşçı Uzaylı

Savaşçı için Bir Ev Uzaylı

Savaşçı için Bir Hediye

Kozmik Peri Masalları

Jackie ve Dev

Bir Uzaylıyla Mahsur Kalmak

Sinta

Bir Uzaylıyla K r Randevu

Onun Uzaylı  iftlik Ustası

Antolojiler

Yıldızlar Arasında

Sahiplenildi Uzaydaki

Hayvanlar 7

YAZAR HAKKINDA

USA Today çoksatan yazarı Honey Phillips, ateşli uzaylı savaşçılar ve karşı koyamadıkları insan kadınlar hakkında buharlı bilim kurgu öyküleri yazıyor. Kaçırılmalardan istilalara, yolculuk zor olabilir, ancak sonu her zaman tatmin eder.

Honey ilk kitabını beş yaşındayken yazdı ve resimledi. O zamandan beri yazarlığı gelişti. Çizim becerileri ise ne yazık ki gelişmedi. Yazmayı, okumayı, seyahat etmeyi, yemek yapmayı ve şampanya içmeyi seviyor - bu sırayla olması gerekmiyor.

Honey harika okuyucularından haber almayı çok seviyor! Onu aşağıdaki konumlardan herhangi birinde takip edebilirsiniz...

www.facebook.com/HoneyPhillipsAuthor
www.bookbub.com/authors/honey-phillips
www.instagram.com/HoneyPhillipsAuthor
www.honeyphillips.com

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.